

AMATEURSKÉ RÁDIО

ČASOPIS PRO PRAKTIČKOU ELEKTRONIKU

ROČNÍK XLIV/1995. ČÍSLO 9

V TOMTO SEŠITĚ

Náš interview	1
Elektronika ve světě I	3
AR seznámují: Elektronický psaci stroj Olivetti ETP 540-II	4
Četl jsem	5
AR mládeži: Svítivé diody, jejich činnost a použití	6
Ridici jednotka s kmitočtovou syntézou pro přijímač VKV	9
Stabilizovaný zdroj +5 V/1,5 A	15
Nf výkonový zesilovač pro rozvod 100 V - HQZ 1100	19
Kapacita filtračního kondenzátoru ve stabilizovaném zdroji	20
„Vem si prášek“	21
Telefonní karty	23
Úprava přijímače VKV	24
Inzerce	I-XLVIII, 48
Malý katalog (pokračování)	25
Nabíječ malých akumulátorů NiCd řízený počítačem ATARI XL, XE	27
Antennní rotátor řízený mikroprocesorem	30
CB report	34
Computer hobby	35
Z radioamatérského světa	44

AMATÉRSKÉ RÁDIO - ŘADA A

Vydavatel: Vydavatelství MAGNET-PRESS, s. p., Vladislavova 26, 113 66 Praha 1,

tel.: 24 22 73 84-9, fax: 24 22 31 73, 24 21 73 15.

Redakce: Jungmannova 24, 113 66 Praha 1, tel. 24 22 73 84-9. Séfredaktor Luboš Kalousek, OK1FAC, I. 354, redaktori: ing. Josef Kellner (zástupce šéfred.) I. 348, Petr Havíř, OK1PFM, I. 474, ing. Jan Klaba, I. 353, ing. Jaroslav Belza I. 476, sekretariát: Tamara Trmková I. 355.

Ročné vychází 12 čísel. Cena výtisku 20 Kč. Polopletné předplatné 120 Kč, celoroční předplatné 240 Kč. Cena pro předplatitele ve vydavatelství Magnet-Press je 18 Kč/k.s.

Rozšířuje MAGNET-PRESS a PNS, informace o předplatném podá a objednávky přímá PNS, pošta, doručovatel a předplatitelské středisko administrace MAGNET-PRESS. Velkoobchodáře a prodejci si mohou objednat AR za výhodných podmínek v oddělení velkoobchodu MAGNET-PRESS, tel./fax: (02) 26 12 26.

Podávání novinových zásilek povoleno jak redakčním poštou Praha (č.j. nov 5030 /1994 ze dne 10. 11. 1994), tak RPP Bratislava - pošta Bratislava, 12 (č.j. 82/93 dňa 23. 8. 1993). Objednávky do zahraničí přímá vydavatelství MAGNET-PRESS, OZO, 312, Vladislavova 26, 113 66 Praha 1 formou bankovního šeku, zaslávané na výše uvedenou adresu.

Ve Slovenské republice předplatné zajišťuje a objednávky přímá nebo prostřednictvím dalších distributorů MAGNET-PRESS Slovakia s. r. o., Teslova 12, 821 01 Bratislava, příp. p. o. box 169, 830 00 Bratislava, tel./fax (07) 213 644, cena za jeden výtisk v SR je 27 SK. Cena pro předplatitele u MAGNET-PRESS Slovakia je 22 SK.

Inzerci přijímá oddělení MAGNET-PRESS, Jungmannova 24, 113 66 Praha 1, tel. (02) 24 22 73 84, 24 22 77 23, tel./fax (02) 24 22 31 73. Rádkovou inzerci v SR vyřizuje MAGNET-PRESS Slovakia s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, tel./fax (07) 361 390.

Znění úpravy odborné inzerce lze dohodnout s kterýmkoliv redaktorem AR.

Za původnost a správnost příspěvků odpovídá autor. Nevyžádané rukopisy nevracíme.

ISSN 0322-9572, číslo indexu 46 043

© MAGNET-PRESS s. p. Praha

NÁŠ INTERVIEW

s Jaroslavem Gruberem, ředitelem firmy BG TELEKOM, která se zabývá činností v oblasti telekomunikaci a také uvádí na nás trh některé zajímavé výrobky.

Již z názvu se dá vyčíst obor činnosti vaší firmy. Cím konkrétně se v oblasti telekomunikaci zabýváte?

Firma BG TELEKOM uskutečňuje poradenskou činnost, projektování, instalaci, montáže a servis analogových i digitálních pobočkových telefonních ústředen (PbU), v kapacitách od 4 do 10 000 připojen. Dále pak zajišťujeme kompletní telefonizaci objektu (slaboproudé rozvody, strukturovanou kabeláž apod.) a v kooperaci i počítačové sítě LAN a zabezpečovací techniku. To co však nelze z názvu zjistit je důraz, který klademe na kvalitu.

Dobrě, vy však nejste výrobci ústředen a tím je vaše kvalita limitovaná parametry dodaných zařízení a tu již nedokážete ovlivnit?

Máte pravdu, kvalita je daná dvěma činiteli: naši prací a kvalitou použitých zařízení. Dokonalou práci povazujeme za naprostou samozřejmost, pro naši firmu životně důležitou. Kvalitu použitých zařízení jsme vyřešili tak, že po zkoušenostech získaných s výstavbou několika stovek PbU jsme se snažili orientovat na firmy, které splňují naše požadavky jak po stránce kvality a progresivní technologie, tak z hlediska ekonomického. Nebylo opravdu jednoduché vybrat firmy, které jsou ochotny zajistit své výrobky také po stránce servisu a náhradních dílů. Veškeré dobře spolupracujeme s firmami, AT&T, MATRA, ASCONN.

Bazírování na kvalitě není samoúčelné, ale vyplývá z filozofie naší firmy - namontováním ústředny vlastně teprve začíná dlouhodobá služba pro zákazníka. Od tohoto okamžiku je v naší péči: zabezpečujeme mu 24-denní nepřetržitý servis, pravidelnou údržbu u nás zakoupených zařízení, držíme pro něj náhradní díly po dobu 10 let, a to jsem vyjmenoval jen ty nejdůležitější úkony našich služeb.

Mohl by jste přiblížit čtenářům princip moderní pobočkové ústředny?

Každá moderní pobočková telefonní ústředna je sestavena ze základních stavebních bloků a libovolné změny v konfiguraci mohou být uskutečněny pouhým přidáním jiných stavebních bloků. Kromě této hardwarové přizpůsobivosti jsou velmi přizpůsobivé i softwarově, a to umožnuje splnit skoro všechny zákazníkovy požadavky.

Jaroslav Gruber

Všechny námi montované digitální ústředny mají samozřejmě ISDN (Integrated Services Digital Network), digitální síť s integrovanými službami. Koncept ISDN vychází z toho, že se v moderním provozu používají různých, vzájemně nezávislých a nekoordinovaných komunikačních prostředků, jako jsou telefon, fax, modem nebo počítačové sítě. Pro efektivní komunikaci je nutné tyto prostředky integrovat a koordinovat. ISDN je jednotná komunikační síť, v níž se jednotlivé druhy přenosu, t.j. telefon, data, fax a další, označují jako služby. Účastník má pak možnost podle svých potřeb a podle vybavení svého pracoviště tyto služby použít. Kromě toho je výkonnost spojovacího systému s ústřednou ISDN podstatně vyšší než systému s klasickou ústřednou (analogovou).

Pro porovnání - výkonnost spojovacího systému se hodnotí dvěma parametry: statickým a dynamickým výkonem. Statický výkon dává představu o tom, kolik spojení je systém schopen udržet současně a dynamický výkon říká, jak rychle se spojení vytváří.

Jednotkou statického výkonu je 1 erlang na připojku (1 Erl). Cím je statický výkon větší, tím menší je pravděpodobnost, že se při intenzivním provozu zablokuje ústředna. Telefonní ústředny, jejichž koncept vychází z požadavku jen na hlasovou komunikaci, předpokládají, že současně telefonuje omezený počet účastníků a jejich výkon bývá typicky okolo 0,2 Erl. Pokud má taková ústředna má 100 účastníků, pak jich jen 20 může hovořit současně.

V případě ústředny ISDN je situace podstatně odlišná a statický výkon dosahuje úrovně 0,9 až 1 Erl, což znamená, že skoro všichni nebo úplně všichni účastníci mohou hovořit současně.

Dále tyto systémy umožňují datové spojení mezi digitálními datovými moduly, mezi dvěma analogovými modemy nebo analogaovým modelem a digitálním modulem. Uživatel digitálního telefonu má přístup na hlasový kanál a současně přes připojený datový modul i na datový kanál synchronní přenosovou rychlosť 64 Kb/s.

K PbU je možné připojit kromě standardních telefonních přístrojů i nové typy digitálních telefonů, které mají již desítky služeb, přičemž funkce si může nastavit každý uživatel sám.

Systém lze rozšířit o různé doplňky (telefonní záZNAMník, terminál pro zpracování úverových karet, poplašná zařízení aj.), o systém rozúčtování hovorného a identifikace hovorů a o automatickou hlasovou obsluhu. Všechny vymenované doplňky naše firma dodává.

Takže lze říci, že výběrem dobrých dodavatelů a kvalitní prací zmizí všechny problémy?

Žel to by bylo příliš hezké až šablonitě a nezapomeňte, že požadavky zákazníka do žádné šablony nevměstnáte.

Každá námi postavená ústředna má svoji specifiku, danou požadavky zákazníka, prostředím, ve kterém je umístěna a řadou dalších faktorů. To však nepovažujeme za problémy, ale za normální práci. Problémové jsou jiné věci, např. donedávna nás strašily jarní a letní bouřky, po každé z nich nám několik PbÚ „kolabovalo“ i přes použité ochranné prvky na vstupních linkách. Donedávna proto, protože na základě našich požadavků byla pro nás vyvinuta a je vyráběna přepěťová ochrana PO-02.

Jedná se o velmi rychlou ochranu před atmosférickým přepětím, provozním (činnost průmyslových zdrojů) nebo elektrostatickým výbojem. U atmosférického přepětí, které vzniká přímým úderem blesku nebo elektrostatickou indukcí ve vedeních, je napětí zpravidla unipolární a trvá velmi krátkou dobu - do 100 μs, může však dosáhnout velikosti, které nelze žádnou izolaci zvládnout. Elektrostatickou indukci vzniká na vedení náboj, který se v podobě postupných napěťových a proudových vln šíří vedením. Indukovaná přepětí dosahují špičkově až 300 kV. V našich krajích je však asi 90 % výbojů menších než 20 kV a jen asi 1 % je větší než 100 kV. Všechna uvedená napětí jak po stránce „časové“, tak i napěťové mohou dokonale zničit telekomunikační zařízení.

Nestačí totiž ochranný prvek postavit jen tak, aby zabránil proudovým nebo napěťovým impulsům, ale ochrany musí reagovat v časových intervalech pohybujících se v ns.

Přepěťová ochrana PO-02 zabezpečuje komplexní symetrickou ochranu vstupních obvodů telefonních přístrojů, pobočkových ústředien, faxů proti uvedeným přepětím. Pracuje na principu svedení části energie přepě-

ťové vlny z chráněných vodičů do jednoho společného bodu, kterým je zpravidla ochranný nulovací vodič nebo společný zemníci bod.

PO-02 dodáváme v provedení pro 2 nebo 4 linky v krabičce 95x 95x 37 mm. Proti dosud používaným ochranám (které chránily spíše obsluhu proti úrazu - bleskojistky) pracuje na polovodičovém principu a díky tomu je doba odezvy kratší než 1 ns. A co je nejdůležitější - proti obdobným zahraničním ochranám je 6krát levnejší.

Ta cena je zajímavá, to vás výrobce sponzoruje?

Ale ne, jak jsem již uvedl, vybíráme si jen solidní dodavatele a mezi ně patří i VOP Český Těšín. Jak to při dobré kvalitě zvládá i cenově, je tajemstvím jejich manažera Ing. Widenky.

Kromě popsané PO-2 nám ve VOP Český Těšín vyřešili i další problém, který se slušně nazývá „lidská zvědavost“ a týká se všech telefonujících, zvlášť těch, kteří si nepjí, aby se obsah jejich hovoru stal známým i třetím osobám. Výsledkem řešení tohoto „problému“ je utajovač hovoru TP U1.

Pracuje na principu zakódování hlasu do nesrozumitelné podoby a taktéž upravený signál přenáší po stávajícím telefonním vedení. Protější zařízení dekóduje hlas do původní podoby. Utajený hovor se uskuteční pouze při nastavení shodného kódu s protějším účastníkem. Tím je zabezpečeno, že ani účastník, který vlastní stejně zařízení, avšak nemá váš kód, vás neuslyší.

K instalaci TP U1 není zapotřebí žádné kabelové propojení. Stačí přiložit původní sluchátko na utajovač a k hovoru použít sluchátko utajovače. Utajovač má vlastní napájení z baterie 9 V a je lehce přenosný (rozměry 70 x 220 x 80 mm).

Na základě vyjádření ČTU použití TP U1 nepodléhá schvalování provozovatelem veřejné telekomunikační sítě ve smyslu zákona o telekomunikacích, neboť se připojuje k veřejné síti nepřímo.

Jedna drzejší otázka: Neposkyti by jste nám zapojení utajovače pro zveřejnění?

A víte, že raději ne. To vám spíše ve vymezeném prostoru řeknu více o firmě. Ted právě slavíme 5 let od založení. Nechci popisovat obtíže fir-

my v jejich prvních počátcích nebo hodnotit úspěchy při postavení stovek ústředien a vymotání kilometrů kabelů ve slaboproudých rozvodech. Důležité je, že vynaložené úsilí nebylo marné a firma se stala známou. Od začátku totiž prosazují mezi svými zaměstnanci, že nám nejde o obchod za každou cenu, jde nám o to, aby zákazník měl z realizované investice dobrý pocit. To znamená poskytnout zákazníkovi odpovídající technické informace tak, aby za vynaložené peníze obdržel to co skutečně potřebuje a nevkládal peníze do mrtvého materiálu, který nevyužije třeba ani na 50 %.

Kromě toho každého zákazníka provedeme i úskalím telekomunikačních předpisů a zákonů. No a v neposlední řadě je důležité zákazníka trpělivě proškoliť tak, aby instalovanou technologií zvládla i uměl ji rádně obsluhovat. Ono se to nezdá, ale bez dokonalého proškolení (i vícenásobného) zákazník neví co dělat s touto desítkou tlačitek na moderním digitálním telefonu. A jak rychle se zapomíná...

Zkrátka a dobré, když se s námi zákazník spojí, vysvětlí nám své požadavky, představy a my mu navrhнемe řešení, které odsouhlasí, neměl by od tohoto momentu již mit žádné starosti s námi instalovaným zařízením.

Minulost jsme probrali a co budoucnost, připravujete další novinky?

Ano, na stole je již několik nových prototypů, ale jsou ještě trochu nedozrálé pro uveřejnění. Jsou zase z oboru telekomunikace a zabezpečovací techniky.

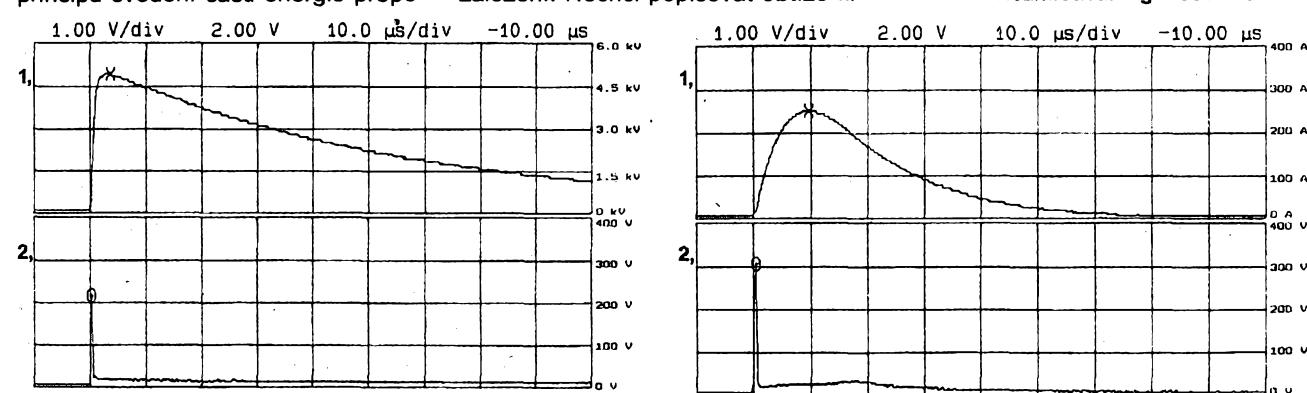
Sledujeme také novinky od již uvedených dodavatelů i od dodavatelů doplňkového sortimentu, jako jsou faxy, telefonní záZNAMníky, modemy apod., abychom je mohli co nejrychleji dodat našim zákazníkům.

Kromě toho doplňujeme svoji nabídku i o další výrobky VOP Český Těšín, jako je např. hlídací izolačního stavu sítě RPX-2, soumrakový spínač apod.

Další informace lze získat v sídle naší firmy:
BG TELEKOM, Plzeňská 70, Praha 5, tel.: 02/54 00 54. Uvítáme i to, když se na nás zákazník obrátí o technickou radu.

Děkuji za rozhovor.

Rozmlouval ing. Josef Kellner

1. Vstupní přepěťový impuls +5kV, L/250μs
2. Časový průběh napětí na svorkách přepěťové ochrany PO-02-2-215

Časové průběhy impulsu na svorkách přepěťové ochrany PO-02 podle mezinárodní normy IEC 801-5

AMATÉRSKÉ RADIO SEZNAMUJE

Elektronický psací stroj Olivetti ETP 540-IIIE

Celkový popis

To, že jsem si pro dnešní test vybral právě elektronický psací stroj, se může v éře počítačů zdát mnohým čtenářům téměř anachronismem. V určitém směru mohou mít pravdu, ale měli by si uvědomit, že drobní podnikatelé, popřípadě soukromé osoby, kteří chtějí psát úhledně dopisy se zarovnaným pravým okrajem, na počítač s perfektní tiskárna, který stojí mnohonásobek ceny psacího stroje, zatím prostě nemají.

Pro mnohé z těchto zájemců může být i rozhodující ta skutečnost, že psací stroj v době, kdy ho nepotřebuji, mohou zcela jednoduše uložit kamkoliv - třeba do skříně, což s počítačem kombinovaným s tiskárnou není zdaleka tak jednoduché. A pro vyplňování různých formulářů má opět psací stroj jednoznačné výhody. Z toho plyne, že i dnes má (a patrně bude mít i nadále) pro určitý okruh lidí elektronický psací stroj své nesporné funkční a především ekonomické přednosti.

Shodou okolnosti jsem měl v poslední době možnost seznámit se a vyzkoušet si několik moderních psacích strojů, které měly velice podobné vlastnosti. Z nich se mi zcela jednoznačně zalíbil stroj Olivetti ETP 540-IIIE, protože splňoval vše, co jsem od takového stroje očekával. Tento psací stroj umí psát různými druhy písma. V současné době k němu mohou být dodány čtyři různé typové kotouče, jejichž ukázky písma jsou na obrázku na konci testu. Číslo před označením písma znamená velikost písma (přesněji počet znaků na palec). Podle zvoleného kotouče lze pak volit rozteč mezi jednotlivými znaky (60, 72 nebo 90 znaků na řádek).

Popisovaný psací stroj je vybaven 40místným displejem. Displej lze využívat k průběžné kontrole a opravám chyb v textu. U stroje lze volit několik způsobů psaní. Můžeme zvolit přímé psaní textu bez použití displeje, což odpovídá běžnému psacímu stroji. V tomto případě můžeme nastavit ruční nebo automatický posuv na další řádek. Můžeme zvolit psaní „do displeje“ a po ukončení každého řádku budou ručně nebo automaticky přejít na další

řádek. Tento druhý způsob má výhodu v možnosti opravit případné chyby v textu příslušného řádku ještě na displeji, kde jsou opravy tak snadné jako na počítači. Třetí způsob je obdobný druhému způsobu, avšak po ukončení (a případné opravě) řádku je řádek vytisknut se zarovnaným pravým okrajem, takže napsaný text je pak zarovnán na obou stranách.

V právě napsaném řádku lze zcela jednoduchým způsobem vymazat libovolný znak, libovolné slovo, nebo celý řádek. Pokud využíváme „psaní do displeje“, jsou všechny potřebné korekce (vymazání nebo vložení znaků nebo slov) stejně jednoduché jako u počítače. Stroj je vybaven řadou dalších funkcí, jako je automatické psaní tučných znaků, automatické podtrhávání textu, centrování textu na střed stránky, zarovnávání textu k pravému okraji, odsazení řádky nebo odsazení odstavce, psaní indexů, funkce tabulátoru a psaní desetinných čísel s desetinnou čárkou ve svislé řadě. Kromě těchto a některých dalších funkcí umí stroj jednoduchým postupem vytvářet rámečky, případně šachovnice.

Stroj je dále vybaven pamětí, kterou lze rozdělit do devíti sekcí a uložit do nich až devět různých textů. Tato paměť má celkový obsah 7000 znaků. Uložené texty lze z paměti kdykoliv vyvolat a vytisknout. Opět lze zvolit, zda budou tyto texty vytisknuty běžným způsobem nebo se zarovnaným pravým okrajem.

K tisku textů slouží psací páska dodávaná v kazetě. Tato páska může být buď karbonová nebo nylonová. Pro mazání již napsaného textu je přístroj vybaven mazací páskou „lift

off“ (pro texty napsané karbonovou páskou) nebo mazací páskou „cover up“ (pro texty napsané nylonovou páskou).

Technické údaje:

Maximální šířka papíru:	30,5 cm.
Maximální délka řádku:	22,9 cm.
Rychlosť tisku:	12 znaků za sekundu.
Kapacita paměti:	7000 znaků.
Displej:	40 znaků + informační řádek.
Rozměry stroje(v x š x h):	13,5 x 39 x 36 cm.
Hmotnost stroje:	4,6 kg.

Funkce přístroje

Jak jsem se již v úvodu zmínil, tento psací stroj se mi v porovnání s ostatními stroji již napoprvé zalíbil nejen svými technickými vlastnostmi, ale i vzhledem. Jeho vnější provedení je velice elegantní a je opatřen jak krytem psacího válce, tak i krytem klávesnice. Protože má i výklopné držadlo, lze ho snadno přenášet a snadno uklidit - třeba do skříně.

Druhým příjemným překvapením po jeho uvedení do chodu byla tichost psaní. Stroj byl totiž zřetelně tišší než jeho konkurenti.

Na jeho velkém a přehledném displeji lze pohodlně sledovat psaný text (displej má čtyři nastavitelné úrovně jasu). Pokud při psaní uděláme chybu nebo potřebujeme nějaký výraz vyraďit, případně nahradit jiným, jde to, jak jsem se již zmínil, stejně snadno jako na počítači. Pokud používáme „psaní do displeje“, můžeme všechny nedostatky opravit elektronicky a v ta-

kovém případě ani nebudeme využívat mazací pásku.

Na pravé straně displeje je trvale indikován počet znaků, které ještě zbývají do konce příslušného řádku, což je též velmi výhodné, protože to umožňuje optimálně rozdělit poslední slovo na řádku. To platí obzvláště při psaní úzkých sloupců.

V psacím stroji může být použita buď karbonová nebo nylónová psací páška. Karbonová páška pracuje na principu „propisotu“ a psací stroj s ní poskytuje kvalitní písmo, které může u počítače poskytnout pouze laserová tiskárna. Pro mazání tohoto písma se používá mazací páška typu „lift off“, která písmo z papíru sejmí. S jednou kazetou karbonové pásky lze napsat až 60 000 znaků.

Nylónová páška pracuje na obdobném principu jako barvíci páška běžných psacích strojů. Kvalita písma, napsaného touto páskou, je již o poznání horší a k mazání je v tomto případě nutno použít mazací pásku typu „cover up“, která písmo překryje bílou barvou. S jednou kazetou nylónové pásky lze však napsat až 300 000 znaků.

Psací páška je v kazetě a vyměňuje se velmi snadno a rychle. Pokud je třeba vyměnit cívky s mazací páskou, je to rovněž snadné, ale je nutné nejprve vyjmout kazetu s psací páskou. Kazetu s psací páskou je třeba vyměnit i v případě, že si přejeme vyměnit typové kolečko. I tato výměna však trvá jen několik sekund.

Z řady zvláštních funkcí, které stroj umožňuje, bych se rád zmínil o možnosti vytvářet rámečky libovolné velikosti. Zádáním levého horního a pravého dolního rohu požadovaného rámečku, vytvoří stroj perfektní rámeček jedním stiskem klávesy. Obdobným postupem lze též vytvořit libovolnou šachovnici čtvercových nebo obdélníkových rámečků.

Jediné, co bych v tomto případě mohl kritizovat, je návod k použití. Ačkoli je vytiskněn profesionálním způsobem na kvalitním papíru, má obdobné nedostatky, se kterými se setkáváme i u návodů na jiné přístroje.

V tomto případě se zřejmě jedná o otrocký překlad originálního návodu, přičemž překladatel patrně tento stroj vůbec v ruce neměl. V českém návodu je především používána nejednotná terminologie, která uživateli nutně mate. Pro displej je například používáno správné označení „display“, ale mnohokrát je označován též jako „vstupní pole“. V kapitole o paměti stroje je hovořeno jednou o „oblasti paměti“, podruhé o „poli paměti“, přičemž jde o jedno a totéž. Hned na začátku návodu je uživatel informován

o „znakovém režimu“ nebo o „řádkovém režimu“, aniž by mu bylo ve stejně kapitole vysvětleno, jaký je mezi oběma režimy rozdíl. Zmíněná kapitola je nevhodně nazívána „pracovním prostředím“, ačkoli o žádné pracovní prostředí nejde, pouze se v ní jedná o nastavení, popřípadě zvolení funkci.

V dalších kapitolách je opakovaně doporučováno „nastavte cursor“ nebo „umístěte cursor“, což je nesmysl, protože na displeji žádný cursor není. Na str. 17 českého návodu je odkaz na kapitolu „Vkládání proměnných pomocí nastavení kódů spojení“. Kromě toho, že je to verbální nesmysl, žádná kapitola s tímto názvem v návodu není. Ukládání adres do paměti a jejich použití nebo automatická oprava znaků na displeji jsou popsány tak zmateně, že to uživatel pochopí až po řadě praktických zkoušek.

V návodu nalezneme ještě řadu nic neříkajících pokynů, jako „Změňte formát použitím patřičných procedur“ a též řadu velice ošklivých výrazů jako „hlava provede odsazení“, „provedete vypnutí“ nebo „provedete tisk“.

Překladatel má zřejmě v živé paměti vojenské vyjadřování. A tak bych mohl pokračovat dále. Omezím se však na prosbu výrobce nebo dovozci, který je zřejmě za návod odpovědný: vůči uživateli by bylo vice než vhodné věnovat tak dobrému výrobku odpovídající návod. I když uživatel nakonec jistě všechny základní funkce po různých zkouškách pochopí, není to rozhodně v pořádku.

Závěr

Těm, kteří z jakýchkoli důvodů nemohou mít počítač, doplněný kvalitním tiskárnou, bych tento elektronický psací stroj rád doporučil s přesvědčením, že je schopen plně uspokojit i nadprůměrné požadavky na využití osobní nebo obchodní korespondence.

Vzorek tohoto stroje nám zapůjčila firma MAREX z Prahy 2, Francouzská ulice 32, (tel. 25 35 98, 25 74 23). U této firmy je uvedený psací stroj prodáván za 7186,- Kč (s DPH) nebo za 5890,- Kč (bez DPH). Stroj je v základním provedení vybaven karbonovou psací páskou, mazací páskou typu „lift off“ a typovým kotoučkem 12 ELETTTO 133.

Ještě několik cen doplňkových dílů: karbonová psací páška stojí 158,- Kč, mazací páška „lift off“ stojí 25,- Kč, nylónová psací páška stojí 175,- Kč, mazací páška „cover up“ stojí 35,- Kč a typové kotoučky mají jednotnou cenu 671,- Kč.

Adrien Hofhans

Amatérské radio, redakce Praha (10 PICA 133)
Amatérské radio, redakce Praha (12 ELETTTO 133)
Amatérské radio, redakce Praha (15 MIKRON 133)
Amatérské radio, redakce Praha (12 ROMA 133)

ČETLI JSME

Dvořáček, K., Ing.: Elektrické rozvody a vnější vlivy, díl I., vydalo nakladatelství STRO-M, rozsah 80 stran A5, 1995, cena 84 Kč.

V souladu s novými ČSN jsou v této příručce popsány vnější vlivy a způsob ochrany před jejich účinky, které je nutné brát v úvahu při navrhování, výběru a montáži elektrických zařízení. Příručka obsahuje rovněž popis účinků vnějších vlivů na zatřídění jednotlivých prostorů z hlediska rizika úrazu elektrickým proudem, způsob určování a dokumentace těchto vlivů.

Fillette, P., Ing. Smetana Z., Ing.: Připojovací podmínky dodávky elektřiny, vydalo nakladatelství STRO-M, rozsah 74 stran A5, 1994, cena 74 Kč.

V příručce jsou shrnutы obecně platné základní podmínky dodávky elektřiny vybrané z legislativních předpisů a dále zásady, týkající se projektování, zřizování a provozování el. vytápění a přípravy teplé užitkové vody. V příručce jsou rovněž uvedeny zásady pro umístění, upevnění a zapojení měřicích zařízení, i se základními schématy zapojení a provedení hlavních domovních vedení včetně odboček k elektroměrům. Další část příručky je věnována odběratelům, kteří odebírají elektřinu ze sítí vvn nebo vn. V závěru jsou uvedeny hlavní zásady pro umístění a zapojení měřicích souprav, včetně základních schémat. Popsána je také oblast připojení sledovacích a regulačních zařízení na měřicí zařízení rozvodné energetické společnosti.

Herzig Z.: Stanovení otepleni rozváděčů výpočtem, vydalo nakladatelství STRO-M, rozsah 34 stran A5, 1994, cena 84 Kč.

Příručka vychází z textu zprávy podkomise 17D, Mezinárodní elektrotechnické komise IEC - publikace 890, kterou se stanoví experimentální metoda určování oteplení v rozváděčích nn. V této příručce je uveden nejen podrobný popis metody určování oteplení v rozváděčích nn výpočtem, ale na dvou příkladech je demonstrován také praktický postup v konkrétních případech. Výpočet mezního oteplení je velmi efektivní způsob ověřování mezi otepleni u částečně typově zkoušených rozváděčů (což ve smyslu ČSN 35 71 07 část 1 je vhodný způsob, který může v některých případech nahradit časově a finančně velmi náročnou zkoušku oteplení).

Knihy si můžete zakoupit nebo objednat na dobírku v prodejně technické literatury BEN, Věšínova 5, Praha 10, 100 00, tel. (02) 782 02 11, 781 8412, fax 782 27 75.

Slovenská pobočka: Internátná 2, 974 01 Banská Bystrica, tel. (088) 350 12, 732 629.

SVÍTIVÉ DIODY, JEJICH ČINNOST A POUŽITÍ

(Pokračování)

Poslední z vybraných konstrukcí se svítivými diodami ukazuje, jak lze i „staré“ konstrukce modernizovat.

Neposedné světýlko

Svítivé diody lze s výhodou (menší napájecí napětí i menší odebírány proud) použít ve všech zapojeních, v nichž jsou k indikaci použity žárovky, napájené stejnosměrným napětím (o náhradě žárovek, napájených střídavým napětím, svítivými diodami bude pojednáno v dalších pokračováních tohoto seriálu). Typickým případem může být zapojení, které bylo pod názvem Neposedné světýlko uveřejněno v AR č. 4/1982, v němž se jako zdroj „světýlka“ používaly žárovky 6 V/50 mA.

Původní zapojení je na obr. 1. Výsledný efekt zapojení (rozsvícování žárovek) závisí na kmitočtech dvou oscilátorů, které jsou tvorenými hradly NAND (logické obvody TTL základních řad 7400, 8400, 5400 či modernější typy s menší spotřebou proudu, 74LS00 apod.). Stavy oscilátorů využívají dekodér z diod D1 až D8 - podle úrovní na výstupech oscilátorů diody vedou či nevedou - podle toho se otvírají či zavírají tranzistory T1 až T4 a svítí či nesvítí žárovky. Stejně pracuje zapojení, zamění-li se žárovky svítivými diodami (obr. 2).

Je-li na katodách dvojic diod (např. D1, D2) napětí úrovně H (velká úroveň), jsou diody uzavřeny (anody jsou připojeny přes rezistory k +5 V, což je současně napájecí napětí integrovaných obvodů TTL) a na bázi příslušného tranzistoru je napětí, které stačí k jeho otevření, příslušná svítivá dioda svítí. Tuto funkci lze rovněž realizovat hradly NAND - zapojení se tím zjednoduší. K danému účelu se nejlépe hodí čtverice hradel s otevřeným kolektorem typu 7403 (lze však použít i 7400). V původním zapojení nebylo možné hradla použít, protože výstupy

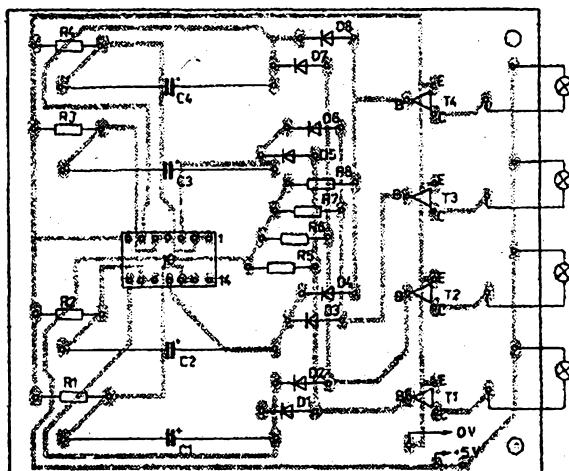
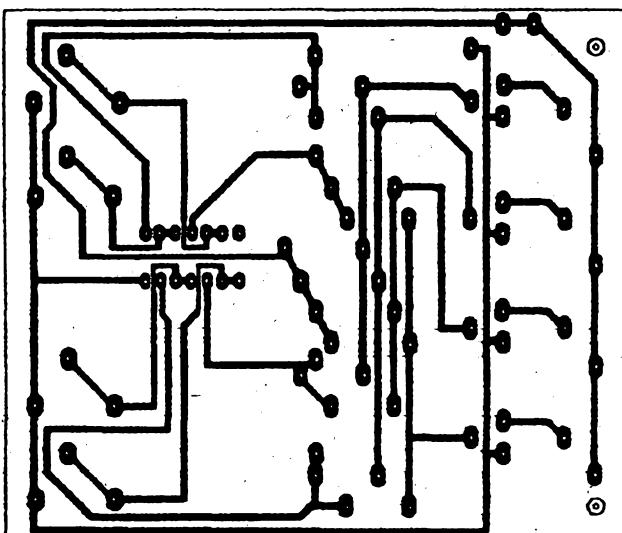
hradel nemohou dodávat proud, potřebný k rozsvícení žárovek.

Změnil-li se úroveň napětí alespoň na jedné z katod obou diod na L (nízká úroveň), dioda povede, což bude mít za následek, že napětí na bázi tranzistoru nebude stačit k jeho otevření, příslušná LED nebude svítit.

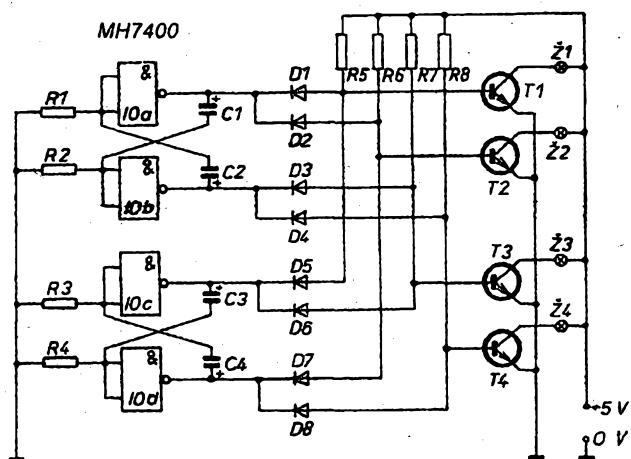
Kmitočet obou oscilátorů lze měnit v širokém rozsahu změnou kapacit kondenzátorů C1 až C4, lze např. i místo každého kondenzátoru zapojit přepínač a přepínat kondendatory s různými kapacitami, např. v mezích 50 až 200 μ F, a sledovat výsledný efekt.

Rezistory R1 až R4 použijeme s odporem asi 820 Ω , C1 byl v původním zapojení 200 μ F/6 V, C2 až C4 měly kapacitu 100 μ F/6 V, rezistory R5 až R8 lze podle zesílení T1 až T4 použít v rozmezí 2 až 10 k Ω (při zesílení tranzistorů kolem 100 vyhoví rezistory s odporem na horní mezi uvedeného rozsahu), tranzistory lze použít univerzální n-p-n (vyhoví jakékoli typy KF506 až 508, KC507 až 509, KC147 až 149, BC... apod.), diody mohou být germaniové (GA203, OA5 apod.) nebo

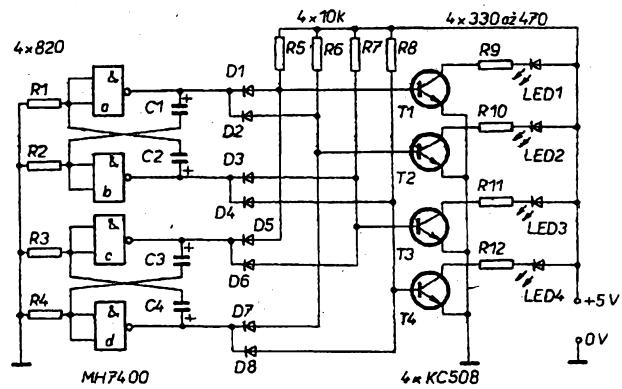
kremíkové (KA206, KA261, 1N4148 apod.). Odpor rezistorů R9 až R12 lze volit v rozmezí 330 až 470 Ω . Svítivé diody lze použít libovolné. Při napájení obvodu napětím větším než 5 V je třeba napájecí napětí zmenšit na 5 V (např. Zenerovou diodou v sérii s rezistorem), neboť integrované obvody řady TTL nelze bez nebezpečí jejich zničení napájet napětím větším než 5 V - naopak většina z nich pra-

Obr. 3. Deska s plošnými spoji „světýlka“ pro původní zapojení se žárovkami, pro LED ji lze upravit velmi jednoduše, bylo by možné ji i podstatně zmenšit

Obr. 1. Neposedné světýlko se žárovkami

Obr. 2. Náhrada žárovek svítivými diodami

cuje dobře i při napájení z ploché baterie (4,5 V).

Na závěr této části našeho povídání o LED se ještě vrátíme k obr. 3 v minulém čísle AR (v R15). V zapojení na obr. 3 byl použit dvojitý operační zesilovač v jednom pouzdru, typ LM358. Při stavbě obvodu bude možná třeba (k dokonalejší činnosti) použít i rezistory, zakreslené na obr. 3 čárkováně, jejich použití bude záviset na osvetových napětích použitých OZ. Při volbě typu operačního zesilovače (chceme-li uvedený typ nahradit jiným) musíme respektovat především velikost napájecího napětí, ne všechny OZ mají dovolené napájecí napětí 30 V, jiné zase nepracují, mají-li na vstupech napětí blízké nule. Pro čtyři LED lze použít LM324, pro napětí do 12 V typy z řady TS271-274, nevhodné jsou IO řady 741, 748, 356 a TL081.

Zapojení na obr. 3 bylo nakresleno pro dvě LED, lze je však rozšířit pro v podstatě libovolný počet LED, popř. je rozdělit na polovinu a použít pouze jeden operační zesilovač a jednu LED.

Napájecí napětí obvodu může být v mezech 4 až 30 V (viz horní odstavec).

Stálý svit LED je většinou málo platný, nelze-li diodu libovolně rozsvítit a zhasinat. V obr. 3 lze LED zhasnout např. jejím zkratováním tranzistorem nebo odpojením R2 od 0 V.

Trocha teorie kolem LED

Cinnost svítivé diody je založena na jevu, který je charakterizován uvolňováním fotonů z přechodu mezi dvěma oblastmi polovodiče s různým typem vodivosti, jímž prochází proud. Uvolňování fotonů znamená vznik záření. (Fotony jsou tzv. kvanta světelné energie, jsou to prostorově soustředěná množství energie elektromagnetického záření, která se pochybuje stejnou rychlosťí jako světlo v daném prostředí). Předem si uvedeme, že světlo je elektromagnetické záření s vlnovou délkou 0,38 až 0,78 μm, které jedině zanechává vjem v lidském oku, ostatní elektromagnetická záření jsou pro člověka „neviditelná“. Oblast záření s vlnovými délky většími než 0,78 μm (asi do 100 μm) se nazývá infračervené záření, v současné době se používá především v dálkových ovladačích přístrojů spotřební elektroniky. Oblast záření s vlnovými délkami (od asi 10 nm) do 0,38 μm (380 nm) se nazývá ultrafialové záření (UV a mluví se o něm především v souvislosti se slunečním světlem).

Tab. 1.

Barva	Vlnová délka [μm]	Kmitočet [THz]
modrá	0,452 až 0,485	664 až 618
zelená	0,495 až 0,535	606 až 560
žlutá	0,568 až 0,585	528 až 512
oranžová	0,592 až 0,608	507 až 494
červená	0,656 až 0,768	456 až 406

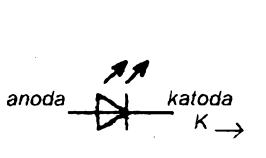
Tab. 2. Vybrané druhy LED Hewlett-Packard

Typ	Ø [mm]	Druh	Barva	Celk. ztráta P_D [mW]	I_F [mA]	U_F [V]	Svitivost I_v [mcd]	Vyzář. úhel [°]
L-HLMP-1300	3		červ.	135	10	2,2	5	60
L-HLMP-1503	3	standard	zel.	135	10	2,3	5	60
L-HLMP-1400	3		žlutá	85	10	2,2	5	60
L-HLMP-1700	3		červ.	24	2	1,8	1,8	50
L-HLPM-1790	3	s malým příkonem	zel.	24	2	1,8	1,6	50
L-HLMP-1719	3		žlutá	36	2	1,9	1,6	50
L-HLMP-4700	5		červ.	36	2	1,8	2	50
L-HLMP-3750	5	s velkou	červ.	135	20	2,2	125	24
L-HLMP-3950	5	svítivostí	zel.	135	20	2,3	120	24
L-HLMP-3850	5		žlutá	85	20	2,2	140	24
HPWR-M300	7,6x7,6	supersv.	červ.		70	2,7	800	účinnost 85 lm/W

Protože v elektronice bývá zvykem uvádět častěji kmitočet než vlnovou délku, lze ze známého vztahu $\lambda = c/f$, kde f je kmitočet v THz (terahertz, 10^{12} Hz), c rychlosť šíření světla ve vakuu (platí přibližně i pro vzduch, tj. $3 \cdot 10^8$ ms⁻¹), λ vlnová délka, určit, že rozsah kmitočtů viditelného světla je 384 až 800 THz.

K tomu je třeba dodat, že barva světla je podle teorie elektromagnetického záření dána jeho vlnovou délkou. Pro zajimavost jsou v tab. 1 uvedeny vlnové délky a kmitočty záření světla základních barev.

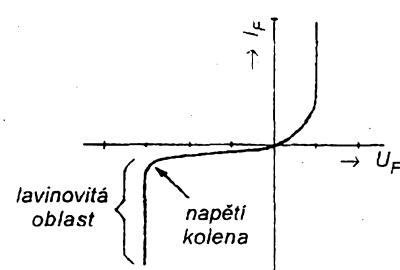
Jak je známo, svítivé diody se vyrábějí červené, zelené, žluté (oranžové) a modré svítici. Posledně jmenované jsou nejdražší a i dnes se vyskytují v zapojených velmi zřídka, přestože se vyrábějí již několik let. Na obr. 1 je symbolická značka LED a pod ní jsou přehledně uvedeny typické úbytky napětí (tzv. přední napětí U_F) na polovodičovém přechodu diod různé barvy, prochází-li jimi proud.

Obr. 1. Schematická značka a typické pouzdro LED, typická přední napětí LED, při proudu 20 mA

Barva	červ.	oranž.	žlutá	zel.
U_F	1,8 V	2,0 V	2,1 V	2,2 V

Svítivá dioda je pouze druhem běžné polovodičové diody, proto při průchodu proudem asi 20 mA bude na ní vždy úbytek napětí jako u běžné diody, pouze o něco větší, typicky kolem 2 V. Proud, procházející diodou, při němž dioda svítí, se označuje jako přední proud, I_F . Je-li na svítivou diodu připojeno napětí v závěrném směru, vykazuje dioda vlastnosti stabilizační (Zenerovy) diody až do určité velikosti tohoto napětí (obr. 2), lze počítat s tím, že převážná většina LED nebude poškozena závěrným napětím v mezech 3 až 5 V, při větších napětích se LED

Obr. 2. Voltampérová charakteristika svítivé diody obráceně polarizované (v závěrném směru) odpovídá charakteristice Zenerovy diody

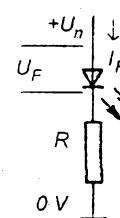
značí (prorazi se její polovodičový přechod), vznikne tzv. lavinovitý průraz. Proto je třeba při zkoušení LED (např. při určování jejich elektrod, katody a anody) používat vždy napětí maximálně 5 V a vždy zapojit do série s diodou rezistor (napájecí či zkušební napětí může být samozřejmě i větší než 5 V, je však třeba mít jistotu, že dioda nebude zapojena obráceně, tj. se zaměněnými elektrodami) - jeho odpor závisí na použitém napětí a lze ho snadno určit ze vztahu

$$R = (U_n - U_F) / I_F,$$

kde je podle obr. 3 R odpor předřadného rezistoru v $[\Omega]$ (buď v anodě nebo katodě diody), U_n napájecí napětí ve [V], U_F přední napětí diody (uvažuje se většinou $U_F = 2$ V) a I_F proud v předním směru v [A] (uvažuje se obvykle v mezech 10 až 20 mA, tj. 0,01 až 0,02 A).

Pro napájecí napětí např. 6 V a proud 20 mA by měl mít tedy rezistor odpor $R = (6 - 2)/0,02 = 200 \Omega$, pro proud 10 mA $R = 4/0,01 = 400 \Omega$. V praxi je zcela jedno, bude-li předřadný rezistor zapojen v přívodu ke katodě nebo anodě.

Je zřejmé, že čím bude přední proud diodou větší, tím více bude dio-

Obr. 3. K výpočtu odporu předřadného rezistoru R

da svítit. Většina svítivých diod „vydrží“ proud asi 30 až 40 mA - alespoň po určitou dobu, v praxi se však pro zajištění bezchybné činnosti LED používá jako maximum proud do 20 mA. Diody s malým příkonem se napájejí obvykle proudem 2 mA.

Přehled vybraných druhů LED jednoho výrobce je v tab. 2.

Kromě v tabulce uvedených LED v kulatých pouzdroch se vyrábějí např. diody s čtvercovitým a obdélníkovitým půdorysem pouzdra, dále diody dvoubarevné, obvykle v kombinaci červená-zelená (bud se dvěma vývody antiparalelně zapojené, nebo se třemi vývody se společnou katodou), dále LED blikající (kmitočet blikání nejčastěji 2,2 Hz), dále diody rozptylné, LED s objímkou atd.

Co je však podstatné - většina svítivých diod má jeden z vývodů kratší - na tento kratší vývod je vydělena obvykle katoda diody, i když obecně platí, že výjimky potvrzují pravidlo, jsou skutečně řídké. Anoda svítivých diod (tedy delší vývod) se připojuje vždy ke kladnému (či „kladnějšímu“) napětí. V souvislosti s proudem diodou a v závislosti na něm s intenzitou světla diody jsme se dostali do oblasti fotometrie LED, tj. do oblasti fyzikálních veličin, charakterizujících světlo.

Ze soutěže o nejvtipnější zapojení modulů,

které byly na pokračování uveřejněvány v této rubrice od č. 1/1994 do čísla 5/1995, jsme se rozhodli uveřejnit vítězný příspěvek našeho čtenáře z Havířova (ostatní soutěžící byli o výsledku soutěže vyrozuměni dopisem). Jak text, tak obrázek jsme redakčně neupravovali, aby bylo zřejmé, jak by měl asi vypadat příspěvek do všech soutěží, které připravujeme.

Fotobuňka s melodii

Celý obvod se skládá ze dvou základních částí - vysílače a přijímače neviditelných infračervených paprsků. Ve vysílači jsou k napájení použity dva tužkové články, jejichž energii změní dioda IR na infračervené záření. Záření IR z vysílače je v přijímači snímáno modulem SCI, popsaným v AR 11/94. V modulu je však místo fotorezistoru použita přijímací dioda IR, zastíněná tmavým organickým sklem, aby příjem IR (infračerveného záření) nebyl rušen světlem z okolí.

Dopadá-li na čidlo (diodu IR v přijímači) infračervené záření z vysílače, je odpor mezi body 3 a 6 velmi malý a T1 je stále uzavřen. Projde-li někdo hliníkovou zónou, paprsek IR bude přerušen, báze T1 se uzemní a přechod emitor-kolektor T1 povede. Proto se u modulu USP (AR 2/95) změní úroveň na vstupu z L na H a T2 bude uzavřen po dobu, po níž nebudu na čidlo dopadat paprsky IR. Jakmile se T2 opět otevře, UM66TxxS se uvede do chodu a z reproduktoru se ozve melodie.

Světelný tok, svítivost

Ještě před tím, než se pustíme do veličin a jednotek, které charakterizují svít svítivých diod, uvedeme si, že LED mají oproti běžným žárovkám monohonásobně větší účinnost přeměny elektrické energie na světelnou a že jejich „rychlosť reakce“ na připojení napájecího napětí je stonásobně až tisícinásobně větší.

Pro výběr svítivých diod pro to či ono použití je třeba vědět, že lidské oko reaguje na záření různé barvy (různé vlnové délky), s různou citlivostí, infračervené a ultrafialové záření nevyvolává v oku žádný zrakový vjem a to ani při jejich sebevětší intenzitě. Nejcitlivější je lidské oko na zelenožluté světlo s délkou vlny 555 nm. Proto je vždy třeba pro to či ono použití LED důležité zrakové posouzení, které uváží takové činitele, jako je velikost LED, předpokládaná pozorovací vzdálenost, zorný úhel, pozadí, předpokládané vnější osvětlení atd. Přitom je třeba vědět, že relativní amplitudová odezva oka má logaritmický charakter, takže běžné oko stěží rozpozná rozdíly svítivosti 1:2.

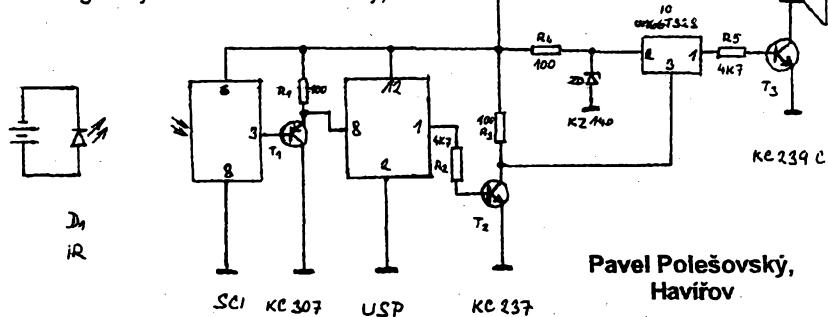
Chceme-li však pro výběr typu LED použít běžné katalogové údaje, najdeme mezi základními parametry LED i veličiny I_v [mcd] a úhel θ . Jde o tzv. svítivost (základní jednotkou je kandela, cd) a vyzařovací úhel, tj.

úhel, v němž LED vyzařuje maximum světelné energie. Svítivost je určena podílem zářivé energie, procházející nějakou plochou za jednotku času, tj. zářivým tokem ve zvoleném směru do určitého prostorového úhlu, a toho prostorového úhlu. Jednotka svítivosti, která bývá v katalogech uváděna, je obvykle milikandela, mcd, 10^{-3} cd. Podle svítivosti a vyzařovacího úhlu lze tedy alespoň pro zkoušku vybrat typ diody s požadovanými vlastnostmi. Pro informaci: běžné LED mají svítivost 3,5 až 5 mcd, vyzařovací úhel 50 až 60°, svítivé diody s malým příkonem asi 1,6 až 2 mcd a vyzařovací úhel od 50 do 90°, diody s velkou svítivostí 100 až 300 mcd při vyzařovacím úhlu kolem 25°. Některí výrobci (např. Hewlett-Packard) nabízejí i tzv. supersvítivé diody v barvě jantarové, červené a oranžové (příp. i modré) se svítivostí 600 až 6000 mcd při vyzařovacím úhlu až 45°, některé z těchto diod mají jiný vyzařovací úhel ve vertikálním (např. 30°) a jiný v horizontálním směru (např. 60°). Diody tohoto typu již dnes slouží místo žárovek v silničních semaforech, koncových světlicích aut atd. LED pro plošnou montáž mají většinou vyzařovací úhel kolem 155° a svítivost typicky (při proudu 20 mA) 5 až 16 mcd při velikosti 3,2x1,6, popř. 2x1,25 mm.

(Pokračování)

Zapojení fotobuňky s melodii

(IR - z angličtiny infrared - infračervený)

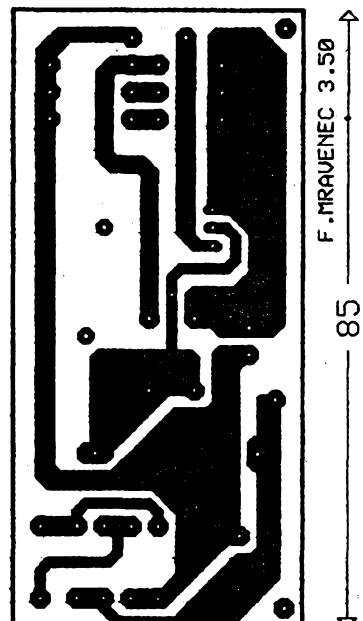
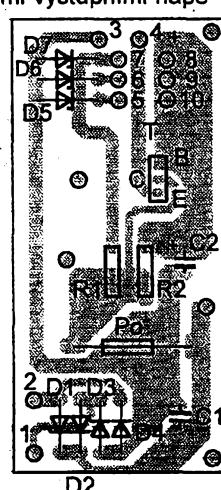

Pavel Polešovský,
Havířov

V AR A7/1995 v R15 bylo v článku Zdroje jako radioamatérské stavebnice (str. 7) uveřejněno schéma zapojení stabilizovaného zdroje s třemi výstupními napětími, 6,8, 8,2 a 10 V.

Na žádost čtenářů rubriky R15 uveřejňujeme dodatečně k zapojení stabilizovaného zdroje i desku s plošnými spoji, neboť zdroj s takto volenými výstupními napětími je velmi praktický a žádaný.

Deska s plošnými spoji pro stabilizovaný zdroj z AR A7/95, str. 7

Řídicí jednotka s kmitočtovou syntézou pro přijímač VKV

Radek Václavík

Na stránkách Amatérského radia se naposledy objevila konstrukce kmitočtového syntezátoru pro přijímač VKV v roce 1990 (příloha Praktická elektronika). Obsahovala velké množství obvodů nízké integrace vyrobených technologií ECL, TTL i CMOS. Díky moderním integrovaným obvodům lze dnes sestrojit kvalitní kmitočtový syntezátor s minimem součástek.

Zde popsaná konstrukce představuje zapojení mikroprocesorem ovládané řídicí jednotky, určené pro připojení k libovolnému přijímači VKV, jehož vstupní díl je přelaďován varikapou. Použití mikroprocesoru umožňuje jednoduše připojit další periferie, které zvýší komfort obsluhy (displej, paměť předvoleb, dálkové ovládání). Moji snahu bylo navrhnut jednotku univerzální, jednoduchou, bez nutnosti složitého nastavování a cenově přijatelnou.

Základní technické údaje

Řídicí deska

Napájení:	5 V.
Odběr proudu:	50 mA.
Rozměry:	100 x 95 x 15 mm.
Osazení:	9 IO, 3 diody.
Kmit. rozsah:	87,5 až 108,0 MHz.
Minimální kmitočtový krok:	100 kHz.
Deska displeje	
Typ zobrazovače:	4místný LED.
Výška číslice:	14,2 mm.
Napájení:	5 V (z řídicí desky).
Odběr proudu:	podle jasu segmentů.
Rozměry:	50 x 60 x 20 mm.
Osazení:	1 IO, 4 diody.

Úvodní popis

Srdcem řídicí jednotky je mikroprocesor INTEL 80C31 s externí pamětí programu 27C64, který prostřednictvím řídicího programu ovládá připojené periferie. Všechny funkce spojené se syntézou kmitočtu obstarává obvod PHILIPS SAA1057. Do obvodu vstupuje signál z prvního směšovacího oscilátoru ve vstupní jednotce a na výstupu obvodu je přímo dostupně napětí k ladění varikapů. Obvod U806D zajišťuje dekódování signálů z přijímače dálkového ovládání (DO) a z klávesnice. Paměť pro uložení předvolebních stanic je typu EEPROM 93C46. Jako dekodér displeje jsem použil integrovaný obvod SGS THOMSON M5451.

Popis zapojení řídicí desky

Zapojení řídicí desky je uvedeno na obr. 1. Použitý mikroprocesor je zapojen podle doporučení výrobce. Hodinový kmitočet mikroprocesoru je od-

vován od krystalu X1, 12 MHz. Ne doporučuji používat krystal s nižším kmitočtem, protože některé části programu jsou časově náročné. Připojení paměti programu je zcela běžné. Osmibitový střídač 74HCT573 vytváří pomocí signálů ALE dolní adresovou sběrnici (A0 až A7) z multiplexní datové/adresové sběrnice mikroprocesoru, vytvořenou portem P0. Horní adresové bity A8 až A15 jsou vyvedeny z portu P2.

Mezi základní problémy konstrukcí používajících mikroprocesory patří rušení, vznikající při komunikaci procesoru s pamětí programu. Ideálním řešením by bylo použít mikroprocesor s interní pamětí, např. typ 87C51. Jeho cena se však v současné době po hybuje kolem 800 Kč. Jak jsem již podotkl v úvodu, snažil jsem se postavit jednotku co nejlevnější. Proto jsem se rozhodl využít výhod obvodů zhotovených technologií CMOS. Mikroprocesor, který je použit, je výrobkem firmy INTEL.

VYBRALI JSME NA OBÁLKU

sor, střídač i paměť jsou provedeni CMOS, takže proudy tekoucí po adresové a datové sběrnici jsou malé. Navíc je deska s plošnými spoji řešena jako oboustranná a měděná fólie na straně součástek slouží jako stínění.

Další možnosti, jak potlačit rušení, je možnost využít speciálního modulu čekání IDLE, který však umožňuje pouze mikroprocesory vyrobené technologií CMOS (označení 8xCxx). V režimu čekání se vnitřní hodinový signál odpojí od CPU a signály ALE a PSEN přejdou do neaktivního stavu, procesor přestane komunikovat s pamětí. Podrobnější popis speciálních režimů je možno nalézt v [1]. Z režimu čekání do normálního režimu se mikroprocesor vrátí při vyzvolení externího přerušení INT0 (vývod 12).

Jednočipový syntezátor SAA1057 byl podrobně popsán v [2], proto uvedu jen základní vlastnosti tohoto obvodu. Jedná se o obvod vyrobený technologií I²L a ECL se zmenšeným příkonem. Je určen pro ladění rozhlasových přijímačů na všech rozsazích FM i AM. Napájecí napětí může být voleno v rozmezí 3,6 až 12 V. Kmitočtový rozsah pro FM je 70 až 120 MHz, vstupní citlivost je 10 mV.

Minimální kmitočtový krok je na rozsahu FM 10 kHz. Obvod je určen pro řízení z mikropočítače, s kterým komunikuje po třívodičové sběrnici C-BUS.

Tab. 1. Přiřazení kódu I-BUS jednotlivým povelům

POVEL	KÓD I-BUS	TYP POVELU	ZDROJ	KÓD PG (hex)	LOC E D C B A
UP	9	R8	DO	0A	
DOWN	10	R8	DO	0B	
číslo 0	16	S	DO/LOC	00	
číslo 1	17	S	DO	01	
číslo 2	18	S	DO	02	
číslo 3	19	S	DO	03	
číslo 4	20	S	DO	04	
číslo 5	21	S	DO	05	
číslo 6	22	S	DO	06	
číslo 7	23	S	DO	07	
číslo 8	24	S	DO	08	
číslo 9	25	S	DO	09	
UP	32	S	DO/LOC	0A	1 0 1 1 0
UP	33	S	DO/LOC	0A	1 1 1 0 1
DOWN	34	S	DO/LOC	0B	1 0 0 0 0
-/-	35	S	DO/LOC	0C	0 0 0 0 1
UP	36	R2	DO/LOC	0A	1 1 1 1 0
DOWN	37	R2	DO/LOC	0B	0 1 1 1 1
MODE	38	S	DO/LOC	0D	1 1 0 1 0
MEMORY	39	S	DO/LOC	0E	1 0 0 0 1
UP	56	R8	DO/LOC	0A	0 1 0 0 0
DOWN	57	R8	DO/LOC	0B	0 0 1 0 0

Vysvětlivky:

- „Číslo 0 až 9“ ... přímé zadání číslice.
- „UP“ ... krok nahoru.
- „DOWN“ ... krok dolů.
- „MODE“ ... změna módu.
- „MEMORY“ ... uložení do paměti.

—/— ... zadání jedno/dvě číslice.

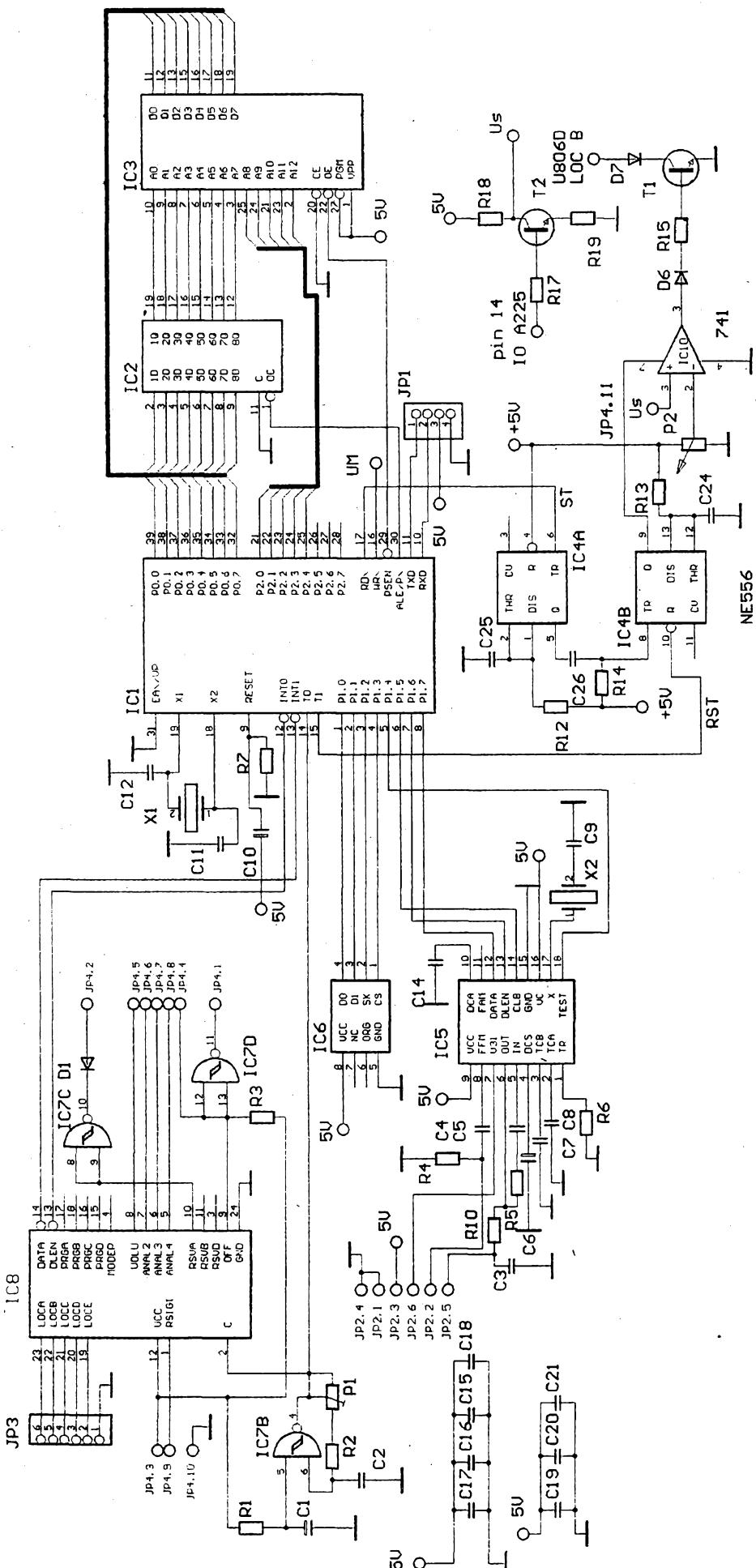
S ... povol jednoduchý (single).

R2 ... povol opakován 2/s.

R8 ... povol opakován 8/s.

DO ... dálkový ovladač.

LOC ... lokální klávesnice.

Obr. 1. Schéma zapojení řidící desky

R6, C7 a C8 jsou pasivní součástky interního fázového detektoru. C6 slouží k filtraci vnitřního stabilizovaného napětí. C5 a R5 určují časovou konstantu aktivní dolní propusti, která je součástí čipu. Referenční kmitočet určuje interní oscilátor, řízený zvnějšku připojeným krystalem X2, 4 MHz. Jerně se dá kmitočet dočasit změnou C9. Na vstup obvodu FFM je přes oddělovací kondenzátor C4 přiveden signál z prvního směšovacího oscilátoru (o 10,7 MHz vyšší než přijímaný kmitočet; pro jiné případy je potřebné modifikovat řídící program).

Na vývod 7 IC5 je přivedeno napětí určené k ladění (max 32 V). Jeho velikost závisí na použitém vstupním dílu a mělo by být větší než je maximální požadované ťadicí napětí (pro kmitočet 108,0 MHz). Řídící vstupy CLB, DLEN, DATA a informační výstup TEST jsou připojeny na port mikropočítače. Minimální kmitočtový krok jednotky je 100 kHz, což se v praxi ukázalo jako plně dostačující.

Obvod pro zpracování povelů z předzesilovače DO a klávesnice, IC8 U806D (SAB3022B), byl podrobně popsán v [3]. Pro ovládání jednotky je možno použít jakýkoliv ovladač DO, který používá obvod U807. Signály z vysílače DO nebo z lokální klávesnice jsou po převzetí dekódérem „přeměny“ a vyslány na sériovou sběrnici. Povel z kodéru přichází jako 7bitové slovo (1 bit řídící a 6 bitů dat).

Vývod 3 IC8 (RSVD) rozhoduje, buďli dekodér reagovat na povel s řídicím bitem S = 1 (RSVD = L), nebo s bitem S = 0 (RSVD = H). Díky tomu lze jedním ovladačem jednoduše ovládat dva spotřebiče. Pro činnost programu není hodnota řídicího bitu S rozhodující. Přiřazení povelů DO jednotlivým funkcím je uvedeno tab. 1. Vnitřní sériová sběrnice dat, I-BUS, má dva výstupy, DATA a DLEN. Správně rozumný povel je vysílan synchronizovaně s hodinami (vývod 2 IC8) na výstupu DATA. Během vysílání je výstup DLEN na úrovni „L“. Právě tento signál způsobí, že procesor ukončí režim čekání a bude pokračovat v programu. Program dekoduje došlý povel, obsluží jej a opět přepne procesor do režimu čekání.

Pro místní ovládání má U806D pět vstupů LOCA až LOCE, kterými lze pomocí klávesnice na přístroji provést 31 povelů z 64 možných. Povely jsou kódovány přes vnější diodovou matici. V klidovém stavu jsou vstupy vnitřně vztaženy k Vcc. Zadávání povelů klávesnicí na přístroji má prioritu před povely DO na vstupu RSIGI. Probíhající vysílání na výstupu I-BUS je v tomto případě ukončeno. Dekodér je napájen ze sítového zdroje, který je připojen za sítovým spínačem a je tudíž po sepnutí sítového spínače trvale pod napětím, což bývá indikováno svítivou diodou.

Generátor hodin pro IC8 je tvořen IC7B (4093). Jeho kmitočet lze přesně nastavit trimrem P1. Měl by se pohybovat v rozmezí 56,25 až 68,8 kHz, viz [4]. Hradlo IC7D, připojené na vývod OFF obvodu U806D, slouží k spí-

nání/vypínání přístroje povelom č. 2. Hradlo IC7C slouží k ovládání stereodekodéru (mono/stereo) povelom RSVA (povel č. 3). Zájemcům o podrobnější popis dálkového ovládání mohu doporučit [3].

Připojení paměti EEPROM IC6 93C46 i s obslužným programem bylo uvedeno v [5]. Uvedené zapojení neskrývá žádné záladnost a pracuje na prostě spolehlivě.

Jedním z požadavků při návrhu řídící jednotky bylo automatické vyhledávání stanic označované jako SCAN. Vyzkoušel jsem několik zapojení, z nichž většina vyžadovala ke své činnosti aktivní mikroprocesor. Ten způsoboval značné rušení, které se dařilo odstranit jen odstíněním jednotky. Navrhnut jsem proto jednoduché zapojení, při kterém zůstává mikroprocesor v režimu IDLE, neprodukuje rušení a není nutné jednotku stínit.

Zapojení se skládá ze dvou částí, komparátoru (IC10) a ze zpožďovacího obvodu (IC4). Funkce zapojení je následující: Mikroprocesor přeladí přijímač o minimální krok 100 kHz a počká na signál o zavěšení smyčky fázového závěsu (vývod TEST obvodu SAA1057). Potom spustí záporným impulsem časovač 1 (IC4a), který zajišťuje zpoždění nutné pro ustálení všech dejí v přijímači. Po uplynutí nastavené doby spustí časovač 1 záporným impulsem přes kondenzátor C26 časovač 2 (IC4b). Ten připoji napájení napěťovému komparátoru IC10. Pokud je velikost signálu U_s menší než nastavené U_p (vývod 2 IC10), překlopí se výstup komparátoru do log.1 a přes spinaci tranzistor T1 se připojí vývod LOC B obvodu U806D na 0 V. To vygeneruje příkaz „UP“ (nahoru). Vývod DLEN přejde do aktivního stavu a vyvolá přerušení mikroprocesoru. Mikroprocesor přejde ze stavu IDLE do aktivního režimu a signálem RST vypne komparátor. Došly povely se vyhodnotí a přijímač se opět přeladí o 100 kHz. Celý děj se opakuje až do zachycení signálu, jehož úroveň U_s přesáhne nastavené napětí U_p a přeladování se zastaví. Mikroprocesor potom čeká na další povel, kterým může být například povel „MEMORY“ pro uložení stanice do paměti. Výstup napěťového komparátoru se překlopí do log.1, je-li napětí $U_s < U_p$.

Volba časového intervalu t_1 (R12 C25) závisí na obvodech konkrétního přijímače. Pro připojení přijímače podle [8] se osvědčila $t_1 = 0,1$ s. Při volbě malého t_1 nestačí U806 správně vyhodnotit povel UP a prolaďování se ne-nastartuje.

Volba intervalu t_2 (R13 C24) není kritická. Časovač 2 pracuje pouze jako „spínač napájení“ pro komparátor spouštěný záporným impulsem s možností RESET. V praxi se ukázal jako dostatečný interval $t_2 > 2$ s.

Cenou za jednoduchost zapojení a skutečnost že mikroprocesor nezpůsobuje rušení přijímače je neschopnost rozpoznat přesné naladění přijímače. Prolaďování se potom na silných místních stanicích několikrát zastavuje v důsledku jevu, který jsem

ropsal na začátku kapitoly. Uvážíme-li, že je jednotka určena pro řízení stolního přijímače, u něhož se režim SCAN nepoužívá často, dá se tento jev akceptovat. Pro spolehlivou funkci režimu SCAN je nutné mít přesné naladění obvod koincidenčního detektora FM.

Signál U_s informující o sile přijímaného signálu je k dispozici u většiny integrovaných mf zesilovačů a demodulátorů. Jednoduchý stykový obvod, určený pro integrovaný obvod A225, je na schématu řídící desky (T2, R17 až R19), ale není umístěn na desce s plošnými spoji.

Popis zapojení desky displeje

Zapojení desky displeje je na obr. 2. Displej je čtyřmístný LED a pracuje ve statickém režimu. Řadič displeje IC9 je obvod M5451 a byl podrobne popsán v [6] nebo v [7]. Výhodou použití tohoto obvodu je minimální počet dalších součástek a zejména sériový přenos informace, vyžadující pouze dva řídící signály z mikropočítače (datový vodič a synchronizační vodič). Rezistor R11 se nastavuje jas segmentů. Díky statickému režimu neprodukuje displej žádné rušení.

Popis programu

Délka řídícího programu je asi 1,5 kB. Skládá se z několika podprogramů, sloužících ke komunikaci s periferiemi, které jsou volány z hlavního programu. Podrobný popis programu neuvádíme pro jeho poměrnou jednoduchost. Výpis programu ve formátu INTELHEX je v tab. 2.

Ovládání jednotky

Základní verze programu rozeznává tři pracovní módy: mód kmitočtu, mód předvoleb a mód automatického vyhledávání stanic (SCAN). Mód předvoleb umožňuje volbu stanic uložených

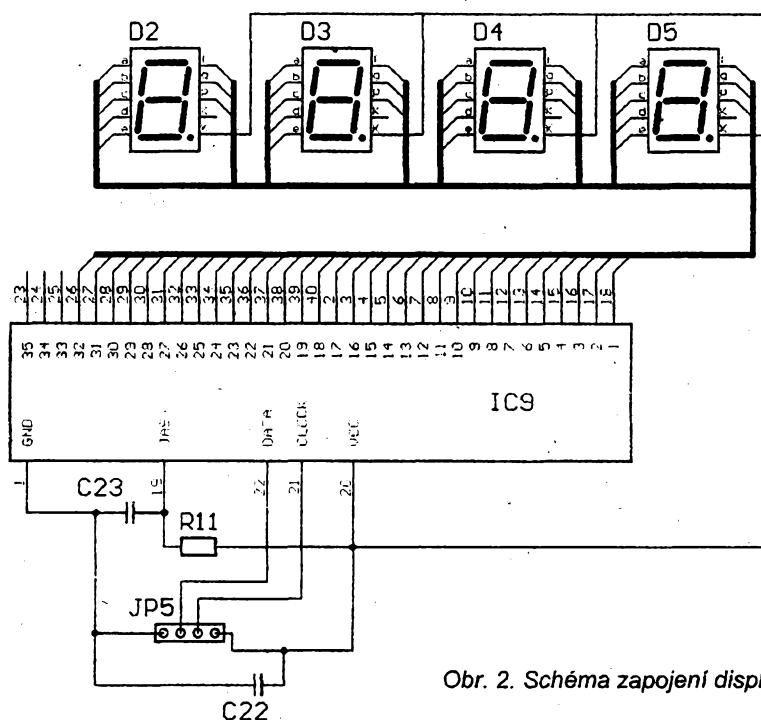
v paměti EEPROM. Volba se může uskutečnit buď přímo prostřednictvím numerické klávesnice, nebo postupně tlačítka UP a DOWN. Mód kmitočtu umožňuje zadat přímo kmitočet jako 4místné číslo v rozsahu 87,5 až 108,0, nebo krokovat tlačítka UP, DOWN. Naladěnou stanici lze uložit do některé ze 30 paměti. Při stisknutí tlačítka MEM v módě kmitočtu se na displeji zobrazí ME- a program očekává zadání čísla 0 až 30. Po korektním zadání a dalším stisknutí MEM se stanice uloží do paměti a jednotka se přepne do režimu předvoleb. V módě SCAN začne jednotka po stisknutí tlačítka UP (nahoru) vyhledávat stanice. Po nalezení stanice s dostatečně silným signálem se prohledávání zastaví a stanici je možné uložit do paměti tlačítkem MEM, nebo po stisku UP začít vyhledávat další stanice. Tlačítko změny módu, MODE, má nejvyšší priority a jeho stisknutím se ukončí veškeré právě prováděné úkony a program přepne jednotku do následujícího módu.

Minimální počet tlačítek, kterými lze ovládat všechny funkce jednotky, je čtyři: MODE, MEM, UP, DOWN. Tyto tlačítka mohou být umístěna jak na panelu přístroje, tak i na dálkovém ovládači. Uživatel může i na čelní paneli přístroje umístit kompletní klávesnice, avšak za cenu obvodu U807 v roli dekóderu místního ovládání.

Po přijetí povelu z DO nebo z klávesnice si program překóduje kód I-BUS podle tabulky v paměti programu. Přiřazení jednotlivých tlačítek kódů I-BUS ukazuje tab. 1. Začátek překódovací tabulky je adresu 0BD0h.

Konstrukce

Řídící jednotka i deska displeje jsou postaveny na oboustranných deskách s plošnými spoji, nejlépe s prokovenými otvory. Při pečlivém osazování však postačí i deska zhotovená amatérsky bez prokovených dér. Vývody

Obr. 2. Schéma zapojení displeje

Dále osadíme IC7 a IC8. Trimrem P1 nastavíme oscilátor na 62,5 kHz. Připojíme lokální klávesnice (stačí 4 základní tlačítka) a vyzkoušíme komunikaci mezi mikroprocesorem a U806D. Zde by se neměly objevit žádné problémy.

Osadíme součástky kmitočtové syntézy, propojíme řídící jednotku s tunerem a připojíme napájení. Pokud je všechno v pořádku, syntéza by se měla zavést na požadovaný kmitočet, a na vývodu 18 IC5 se objeví log. 1. V opačném případě nezbývá než osciloskopem zkontovalat důležité průběhy - oscilátor 4 MHz, všechna napájecí napětí, signál ze vstupního dílu a komunikaci s procesorem. Ta probíhá pouze při změně kmitočtu. Jako krajní variantu doporučuji odpojit mikroprocesor a vývody CLB, DLEN a DATA IC5 připojit k libovolnému počítači, vývod TEST přes rezistor na napájecí napětí, a podle vývojového diagramu uvedeného v [5] si napsat jednoduchý řídící program pro komunikaci a SAA1057. Obvod umožňuje zobrazit na výstupu TEST některé důležité průběhy z vnitřní struktury, např. signál za programovatelným děličem. Tak lze velice efektivně lokalizovat případnou závadu. Já jsem při oživování kmitočtové syntézy neměl žádné problémy. Syntéza pracovala na první zapojení a naprostě spolehlivě. Trimrem P2 nastavíme napětí U_p , při kterém se má zachytit stanice. Stanice se slabším signálem ($U_s > U_p$) budou potlačeny.

Pro spolehlivou funkci U806 je potřebné ze strany spojů doplnit mezi vývod 13 a +5 V (DO) rezistor 3,3 kΩ. Dále je nutné oddělit hodinový signál z IC7B od portu mikroprocesoru přes volné hradlo IC7A (negativ). Obě úpravy jsou snadno proveditelné.

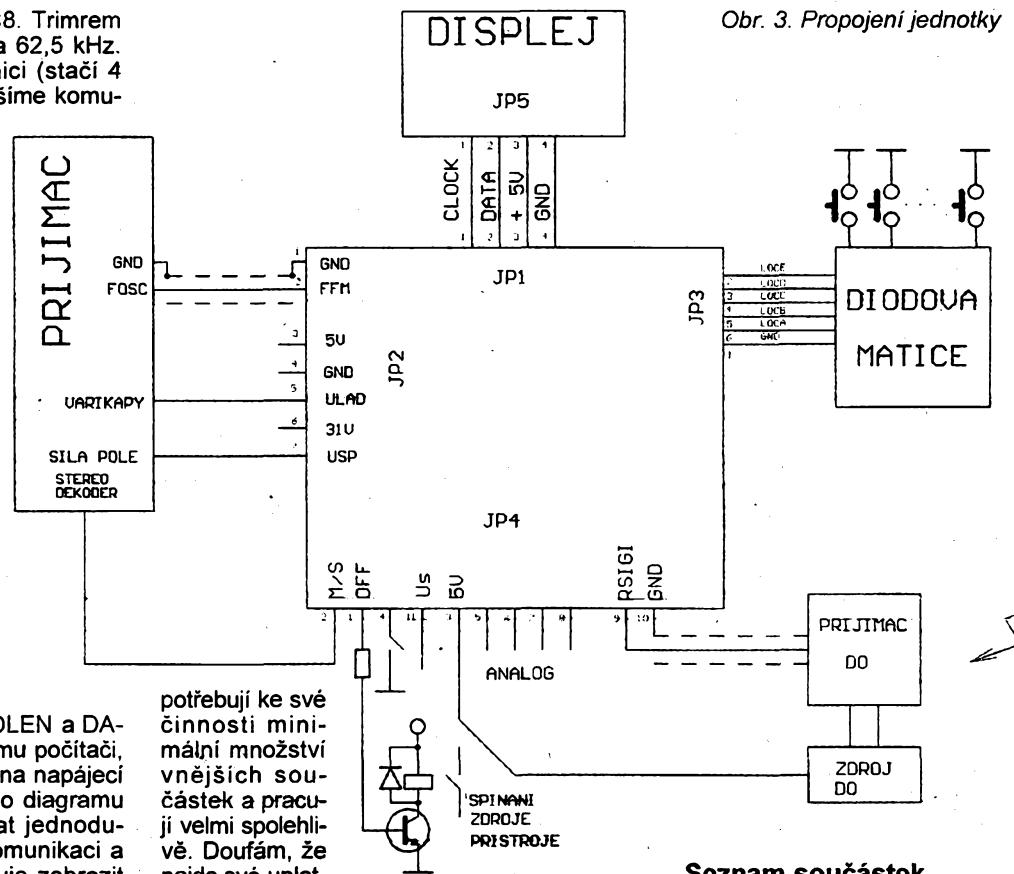
Příklad zapojení jednoduché klávesnice na čelním panelu přístroje je na obr. 4.

Použité součástky

Většina použitých integrovaných obvodů je zahraniční výroby. Jsou běžně dostupné v obchodní síti (např. GM Electronic). Rezistory jsou miniaturní, kondenzátory libovolného typu. C5 má být nepolarizovaný, na provozní napětí minimálně 32 V. Jako blokovací kondenzátory je vhodné použít kvalitnější typy.

Závěr

Popsaná konstrukce si neklade za cíl konkurovat profesionálně vyráběným přijímačům VKV. Je určena pro doplnění amatérských zhotovených přijímačů, zkonstruovaných např. podle článků uvedených v Amatérském radio. Je sestavena z moderních integrovaných obvodů, které

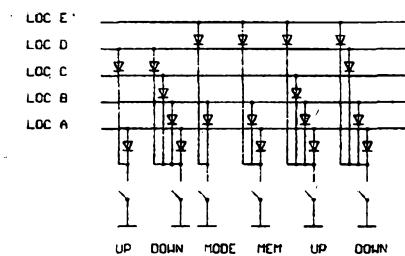
Obr. 3. Propojení jednotky

potrebují ke své činnosti minimální množství vnějších součástek a pracují velmi spolehlivě. Doufám, že najde své uplatnění ve všech „Klabalech“, „Voráčcích“ a jím podobných přijímačích, které dosáhly u čtenářů velké obliby.

Ctenářům mohu nabídnout (proti disketě a obálce se známkou) nahráni strojového kódu INTELHEX. Případné dotazy přes sít PR: OK2XDX

Použitá literatura

- [1] Babák, M. - Chládek, L.: Architektura a technické vlastnosti jednočipových mikrořadičů 8051. TESLA Eltos, Praha 1991.
- [2] Maršík, V.: Kmitočtová syntéza oscilátorového kmitočtu rozhlasových přijímačů. AR B3/87, s. 88.
- [3] Teska, V.: Dálkové ovládání výrobků spotřební elektroniky. AR B6/87, s. 223.
- [4] Katalog elektronických součástek, konstrukčních dílů, bloků a přístrojů. Elektronické součástky do výroby ze zemí RVHP. TESLA Eltos, Praha 1988.
- [5] Kolomazník, P.: Paměť EEPROM 93C46. AR B6/93, s. 208.
- [6] Inzerce AR A2/94, str. XXXII.
- [7] Tůma, P.: Display s LED. AR A4/94, s. 18.
- [8] Voráček, V.: Druhý přijímač VKV. Příloha ELECTUS 1993, s. 19.

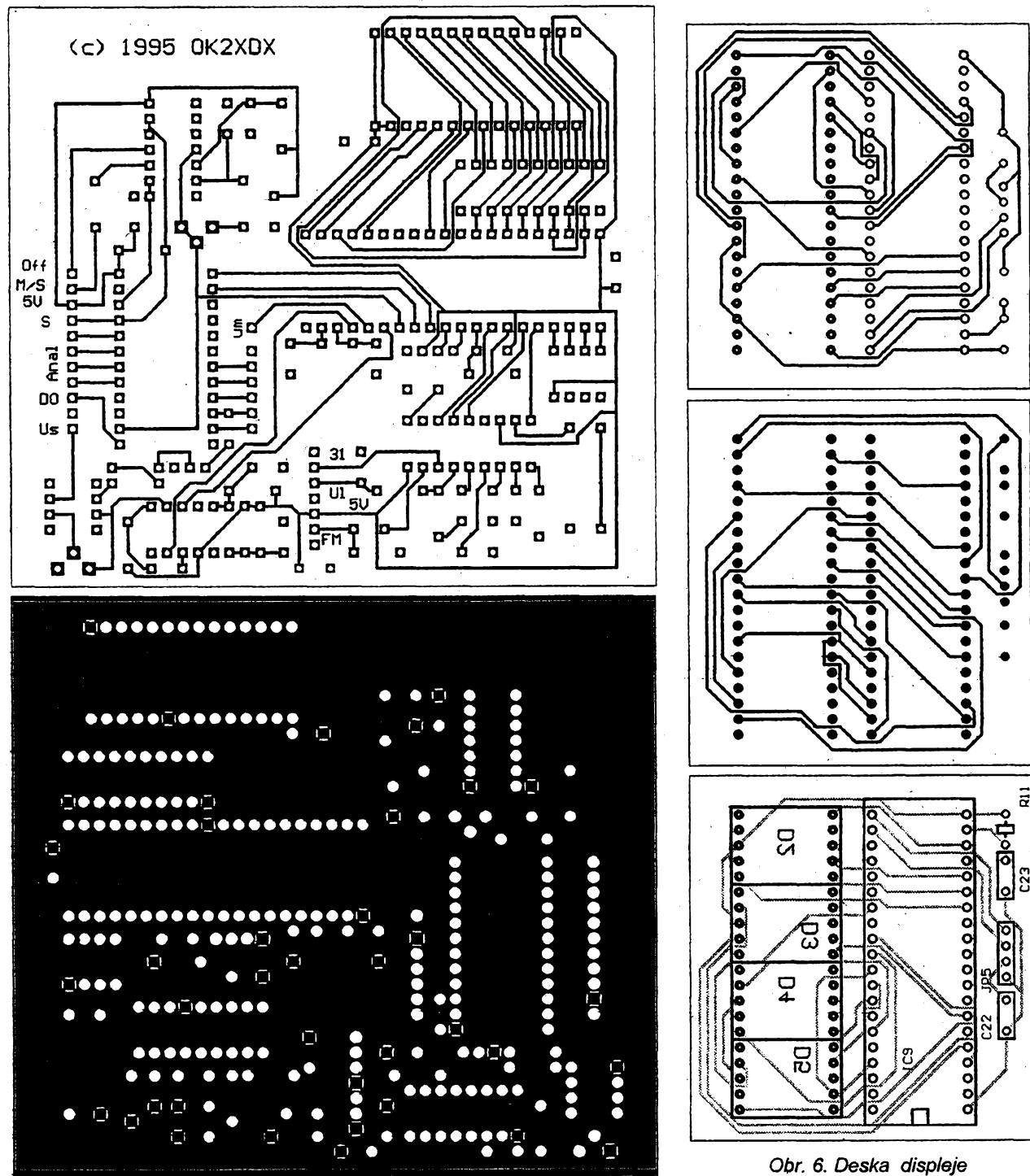
Obr. 4. Zapojení klávesnice

Seznam součástek

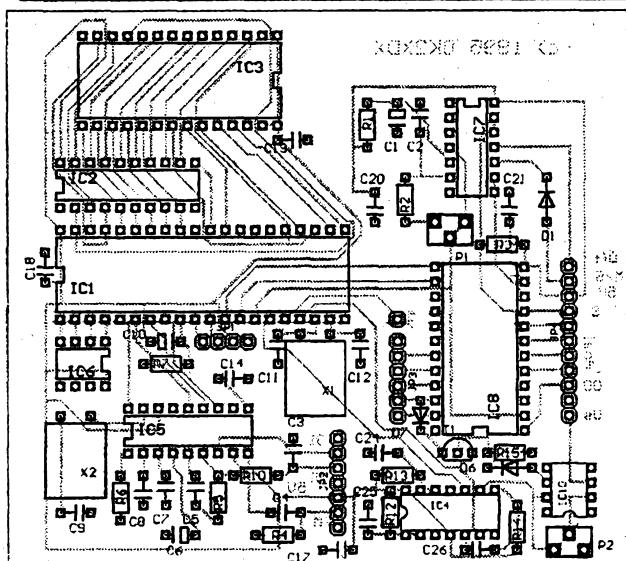
Rezistory	
R1	68 kΩ
R2	6,2 kΩ
R3,R10	10 kΩ
R4,R6	180 Ω
R5	18 kΩ
R7	82 kΩ
R11	10 kΩ *
R12	27 kΩ *
R13	82 kΩ *
R14	22 kΩ
R15	6,8 kΩ
R17,R18	3,3 kΩ

Tab. 3. Popis konektorů řídící jednotky

JP1 .. propojení s deskou displeje
JP1.1 .. přenos dat
JP1.2 .. synchronizační impulsy
JP1.3 a JP1.4 .. napájení displeje
JP2 .. propojení s VKV přijímačem
JP2.1 a JP2.4 .. GND
JP2.2 .. vstup z osc. 1. směš. přijímače VKV
JP2.3 .. napájení celé řídící jednotky +5 V
JP2.5 .. výstup ladícího napětí UL
JP2.6 .. napájení kmitočt. syntézy +31 V
JP3 .. vstupy lokální klávesnice
JP3.1 .. GND
JP3.2 .. LOC E
JP3.3 .. LOC D
JP3.4 .. LOC C
JP3.5 .. LOC B
JP3.6 .. LOC A
JP4 .. konektor DO a vstup síly pole
JP4.1 .. výstup OFF pro spinání hlav. zdroje
JP4.2 .. výstup M/S pro přep. stereodek.
JP4.3 .. výstup zdroje +5 V zdroje DO
JP4.4 .. mžikový kontakt
JP4.5 až JP4.8 .. analogové výstupy
JP4.9 .. výstup signálů z předzesilovače DO
JP4.10 .. GND
JP4.11 .. výstup síly signálu U_s

Obr. 6. Deska displeje

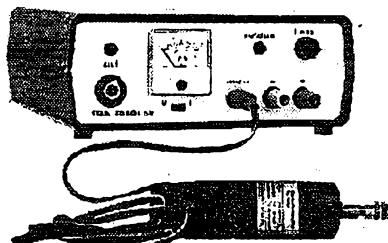

Obr. 5. Deska s plošnými spoji řídicí jednotky

R19	1,2 kΩ	C25	3,3 µF/5 V
P1	22 kΩ, TP 095	Pоловodiče	KUN
P2	100 kΩ, TP 095	D1,D6,D7	HDSP5601
* viz text			
Kondenzátory		IC1	80C31
C1	2,2 µF/5 V	IC2	74HCT573
C2	3,3 nF	IC3	27C64
C3,C27	100 nF	IC4	NE556
C4	1 nF	IC5	SAA1057
C5	330 nF	IC6	93C46
C6	47 µF/5 V	IC7	4093
C7,C14,C26	10 nF	IC8	U806D
C8	2,2 nF	IC9	M5451
C9,C11,C12	18 pF	IC10	741
C10	10 µF/5 V	T1,T2	BC237
C15,C16, C17,C18,		Ostatní	
C19 C20,C21,C22,C23	68 nF	X1 krystal	12 MHz
C24	22 µF/5 V	X2 krystal	4 MHz

Stabilizovaný zdroj +5 V/1,5 A

Rudolf Bečka

Základom každej práce elektrotechnika je kvalitný stabilizovaný zdroj. O veľkej potrebe stalizovaných zdrojov svedčí i ten fakt, že stabilizované zdroje má vo svojom programe takmer každý výrobca meracej techniky.

Popisovaný zdroj slúži na napájanie obvodov s logickými integrovanými obvodmi. Zdroj má regulovateľnú prúdovú ochranu, ktorá chráni zdroj a naň pripojené obvody voči skratu. Proti zvýšenému napätiu je zdroj vybavený prepäťovou ochranou, ktorá chráni hlavné napájané obvody voči zvýšenému napätiu, ktoré môže byť privodené najčastejšie omylom alebo poruchou v obvode, ktorý je pripojený na zdroj. Táto porucha môže vzniknúť napr. vtedy, ak sú na jednej doske logické obvody a obvody vyžadujúce iné napätie napr. operačné zosilňovače. Proti prepälovaniu je zdroj chránený výkonovou diódou, ktorá skratuje prípadné záporné napätie privodené na zdroj z vonku. Nestabilizované napätie (12 V) je vyvodené na samostatný konektor a slúži na napájanie malej vŕtačky pre vŕtanie dosiek s plošnými spojmi. Veľký sortiment týchto vŕtačiek dováža firma GES elektronics.

Technické dátá

Výstupné napätie:	+5 V ±50 mV.
Max. odoberaný prúd:	1,5 A.
Stabilita výstupného napäcia pri zmene siete ± 10 %:	10 mV.
Zmena výstupného napäcia pri zmene záťaže z 0 na 1,5 A:	10 mV.
Zvlnenie výstupného napäcia pri záťaži 1,5 A:	5 mV.
Vypnutie napäťovej poistky:	5,8 V ± 0,1 V.
Regulácia prúdovej ochrany:	0,5 až 1,5 A.
Indikácia preťaženia:	LED - červená.
Rozsah V-metra:	6 V.
Rozsah A-metra:	1,5 A.
Napájanie:	220 V ±10 %.
Spotreba:	asi 22 VA pri max. záťaži, asi 5,5 VA na prázdro.
Rozmery:	190 x 70 x 195 mm.

Popis prístroja

Zapojenie stabilizovaného zdroja je na obr. 1. Striedavé napätie z transformátora je diódami D1 a D2 usmernené a po filtrácii kondenzátormi C4 a C5 privodené na regulačný tranzistor T3. Keďže pri pinom zaťažení je na kondenzátoroch C4 a C5 veľké zvlnenie, je toto napätie privodené cez diódu D4 na ďalší filtračný kondenzátor, ktorý filtriuje napätie pre napájanie integrovaného obvodu IO1. Hlavnou

časťou zdroja je integrovaný obvod IO1 MAA723CN v zapojení doporučenom výrobcem [1]. Referenčné napätie sa odoberá zo špičky 6 tohto IO a privádzajúca sa cez rezistor R7 na potenciometer P1. Spodný koniec potenciometra je cez rezistor R6 pripojený na minus svorku zdroja. Z bežca potenciometra P1 je referenčné napätie privodené na neinvertujúci vstup zosilňovača v IO1 - špička 5. Tantalový kondenzátor C7 zapojený na špičku 5 IO1, spomaľuje narastanie referenčného napäcia pri zapnutí zdroja a tým zaistuje, že pri zapnutí prístroja výstupné napätie zdroja pozvoľne narastá, a asi za 5 ms dosiahne 5 V bez akýchkoľvek prekmitov. Do invertujúceho vstupu - špička 4 IO1 je cez rezistor R21 privodená vzorka výstupného napäcia. Rezistor R21 je pripojený ku fólii v mieste, kde sa pripojuje kladná svorka zdroja, aby sa vzorka napäcia pre stabilizáciu odoberala čo najbližšie ku kladnej výstupovej svorke.

Z výstupu IO - špička 10 je cez tranzistor T2 budený výkonový regulačný stupeň - tranzistor T3. Ku paralelne zapojeným rezistorom R14 až R17 je cez rezistor R22 pripojený potenciometer P2. Z bežca tohto potenciometra sa odoberá napätie úmerné pretekáremu prúdu cez rezistory R14 až R17. Toto napätie je privodené na špičku 2 IO1. Na špičku 3 je cez R18 privodený druhý pól tohto napäcia. Ak je bežec potenciometra v ľavej krajnej polohе (spojený s emitorem T3), z rezistorov R14 až R17 sa odoberá celé napätie - prúdová ochrana pracuje pri prúde asi 0,5 A. Pri výtočení bežca ku rezistoru R22, ochrana pracuje pri prúde asi 1,5 A. Rezistorom R22 možno upraviť max. hodnotu odoberaného prúdu.

Pri prekročení nastaveného prúdu otvoria sa tranzistory T4 a T1, rozbrightia sa dióda D5 s nápisom „PREŤAŽENIE“. Na pozícii D5 možno použiť i blikaciu diódy, ktorá blikaním ešte výraznejšie upozorní obsluhu, že je prekročený nastavený prúd. Prúdová ochrana v IO1 zablokuje zdroj tak, že i pri úplnom skrate na výstupe neprekročí prúd nastavený hodnotu. Po znižení odoberaného prúdu alebo odstránení skratu na výstupe zdroja, zdroj normálne pracuje - dióda D5 zhasne.

Okrem prúdovej ochrany je zdroj vybavený i prepäťovou ochranou po-

zostávajúcou z tanzistora T5 a tyristora T6. Do báze T5 sa cez rezistor R24 privádzajúca sa cez rezistor R26 tak veľké napätie, že sa otvorí tyristor T6, ktorý skratuje výstupné svorky zdroja. Cez tyristor tečie zo zdroja +5 V tak veľký prúd, na akú hodnotu bola nastavená prúdová ochrana.

Tyristorom tečie i prúd z vonkajšieho zdroja, ktorý bol napr. omylom pripojený na kladnú svorku zdroja 5 V. Zdroj je skratovaný - signálka D5 označuje preťaženie. Po odstránení veľkého kladného napäcia (väčšieho ako 5,8 V) z kladnej svorky zdroja 5 V, možno zdroj uviesť do normálnej činnosti vypnutím a opäťovným zapnutím sieťového vypínača. Ak je na kladnej svorke opäť veľké napätie, zdroj znovu vypne.

Dióda D6 slúži ako ochrana pri pripojení záporného napäcia (z vonku) na kladnú svorku zdroja 5 V. Pri pripojení je dióda D6 otvorená a skratuje externý zdroj omylom pripojený na svorku + popisovaného zdroja.

Merací prístroj M1 spolu s prepínacom Pr1 umožňuje meranie výstupného napäcia alebo meranie odoberaného prúdu. Ako meradlo možno použiť merací prístroj s citlivosťou od 60 mA do 10 mA. Pri použití iného prístroja ako 100 µA, treba upraviť odpor rezistorov R13 a R23.

Nestabilizované napätie asi +12 V je vyvodené na konektor K1 a slúži na napájanie malej ručnej vŕtačky, na vŕtanie dosiek s plošnými spojmi. Možno ho použiť i na napájanie malých mikropájok (12 V/1 A).

Nastavenie prístroja

Pred nastavením zhotovíme nové stupnice meradla M1. Keďže stupnica meradla je veľmi malá je najvhodnejšie použiť fotokópiu stupnice z obr. 4. Stupnicu je výhodné zhotoviť na polokartón napr. C2111 (N2111) a nalepiť na druhú stranu pôvodnej stupnice. Stupnicu doporučujeme orezať až po nalepení a zaschnutí.

Ak je prístroj správne zapojený, pracuje na prvé zapnutie. Samotné nastavovanie spočíva len v nastavení výstupového napäcia a naciachovaní meradla M1. Na výstupné svorky sa pripoji presný, najlepšie číslicový V-meter. Potenciometrom P1 sa nastaví výstupné napätie +5 V. Prepinač

Pr1 sa prepne do polohy „U“. Meraci prístroj má ukazovať presne 5 V. Ak sme použili iný než predpísaný meraci prístroj, upraví sa odpor rezistora R23 tak, aby meraci prístroj ukazoval presne 5 V. Prepinač Pr1 sa prepne do polohy „I“. Na výstup sa zapojí zaťažovací rezistor v sérii s ampérmetrom. Ideálne by bolo použiť posuvný rezistor asi $10\ \Omega$ na prúd min. 2 A, alebo elektronickú záťaž. U amatéra bude asi jedno i druhé nedostupné, a preto použijeme výkonový rezistor o $4,7\ \Omega$, popričade zložený z viacerých paralelne zapojených rezistorov tak, aby mal odpor asi $5\ \Omega$ a bol na zaťaženie asi 10 W.

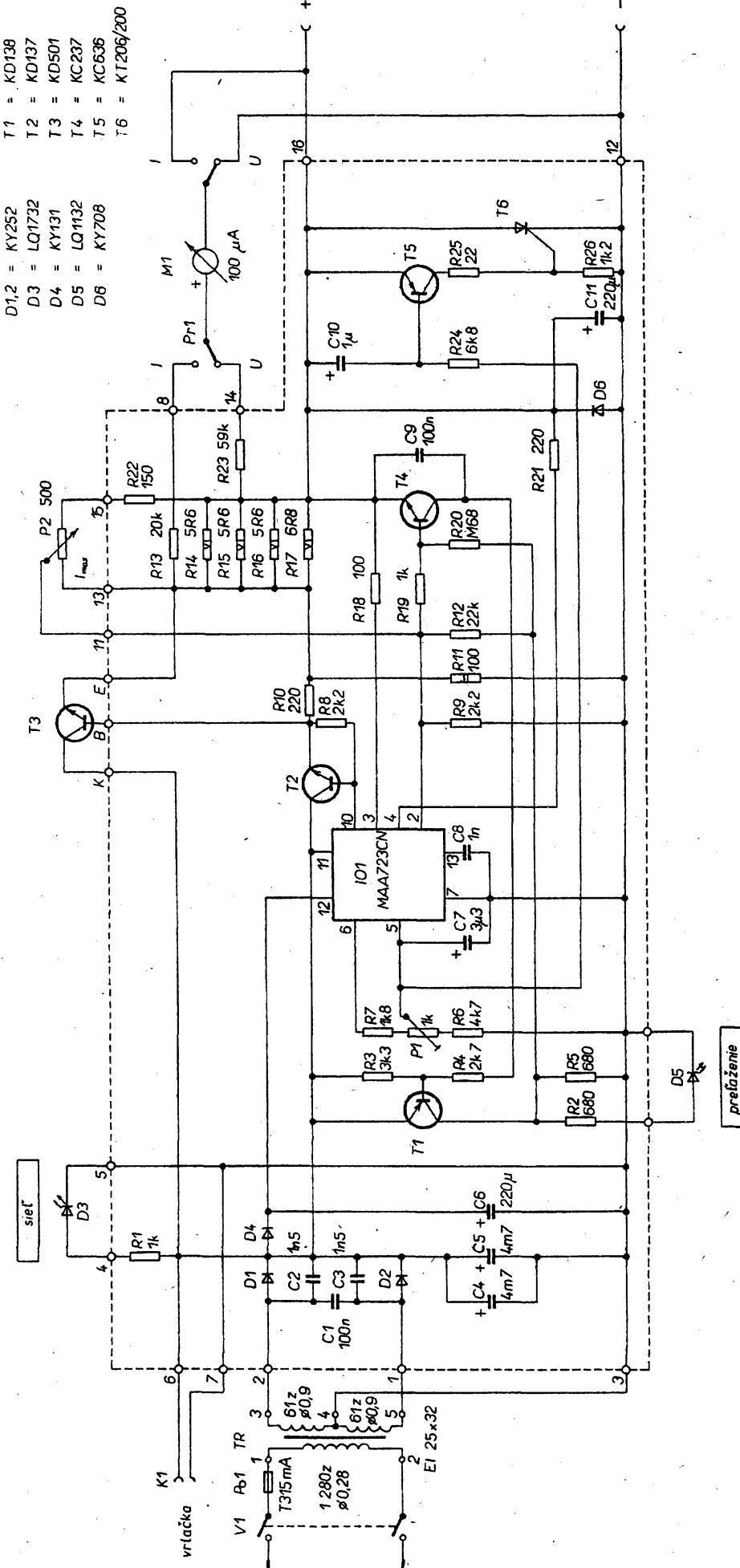
Posuvným rezistorom nastavíme prúd meraný externým A-metrom na 1,5 A (potenciometer P2 musí byť vypočtený do pravej krajnej polohy). Rezistor R13 vyberieme tak, aby meradlo M1 ukazovalo prúd aký tečie externým A-metrom. Ak nemáme k dispozícii premenný výkonový rezistor, použijeme pevný rezistor a prúd dostavíme na „celú“ hodnotu dočasného zmeneňní výstupného napäcia potenciometrom P1. Nastavíme napr. prúd 1,2 A. Na takúto hodnotu nastavíme výchylku meradla M1. Po nastavení A-metra dostavíme výstupné napätie na 5 V.

Skontrolujeme regulačný rozsah prúdovej ochrany. Pri vypočtení do ľavej krajnej polohy musí ochrana vypnúť pri prúde menšom ako 500 mA (typ 400 mA). Pri vypočtení potenciometra do pravej krajnej polohy musí byť vypinací prúd väčší ako 1,5 A (typ 1,6 A). Túto hodnotu možno dostaviť rezistorom R22. Pri väčšej hodnote vypína pri menšom prúde a naopak. Rezistor R22 nikdy neskratovávame! Pri vypočtení potenciometra P2 do pravej krajnej polohy, by bola prúdová ochrana vyradená z činnosti, pri náhodnom skrate na výstupe mohol by byť zničený tranzistor T3.

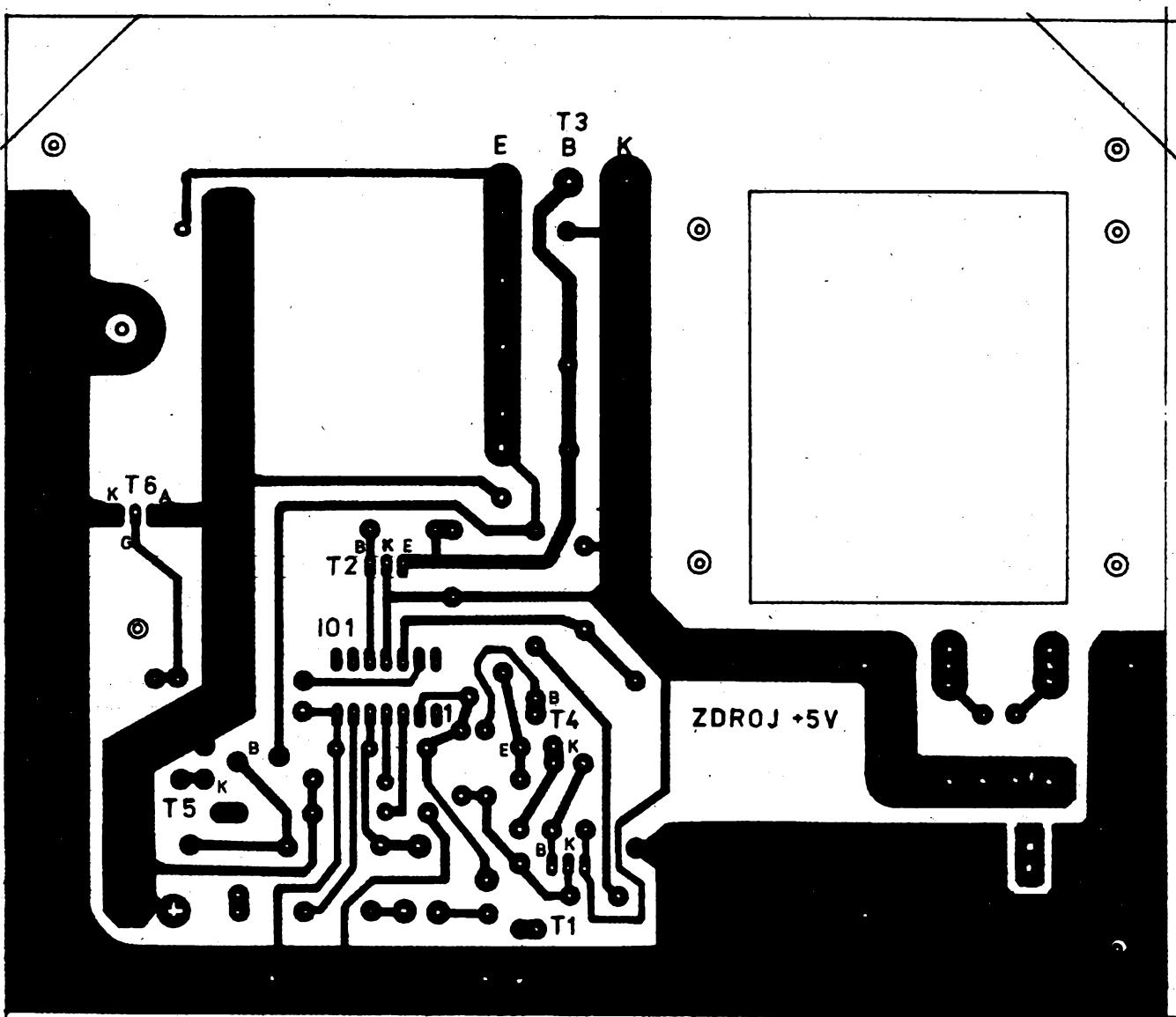
Mechanická konštrukcia

Priestroj je zabudovaný (podobne ako séria ďalších prístrojov) do čiernej plastovej skrinky typ 010, ktoré na nás trh dodáva firma ELFAK elektronic - Havirov, ktorá má i zastúpenie pre Slovensko. Skrinky sú elegantné, lacné, skladajú sa z horného a dolného dielu a dvoch panelov, ktoré zapadnú do drážiek v hornom a dolnom dieli. Použitím hotových, profesionálne vyrábaných skriniek dostane i amatérsky výrobok takmer profesionálny vzhľad. Ostáva už len zhotať štitok na predný panel.

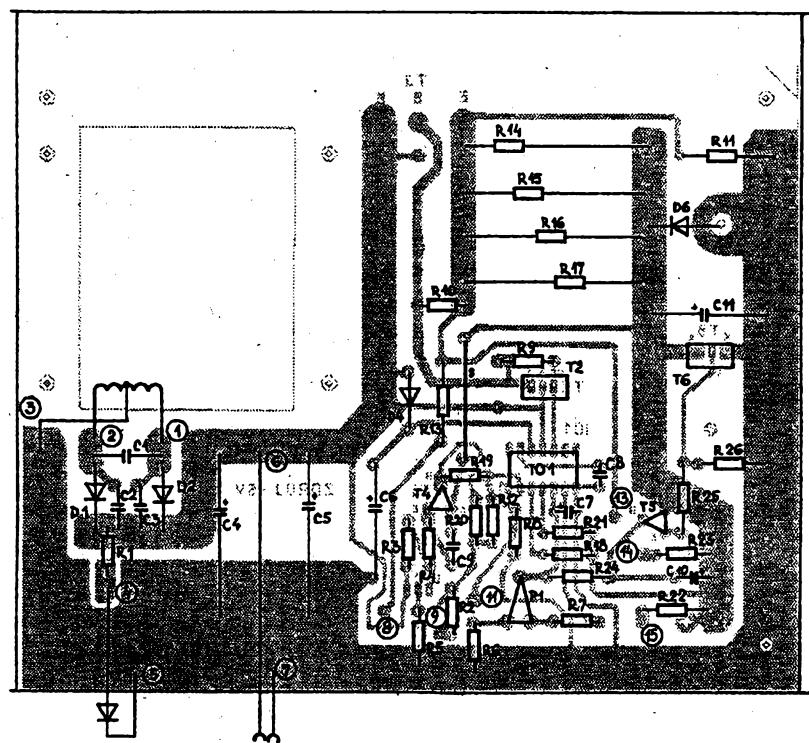
Celý prístroj pozostáva z jednej dosky, na ktorej sú umiestnené takmer všetky súčiastky - okrem súčiastok, ktoré sú na prednom a zadnom paneli. Na doske s plošnými spojmi je umiestnený i sieťový transformátor TR. Kedže svetlosť skrinky je len o niečo väčšia ako výška na ležato umiestneného transformátora, je v doske otvor

Obr. 1. Elektrická schéma zdroja +5 V/1,5 A

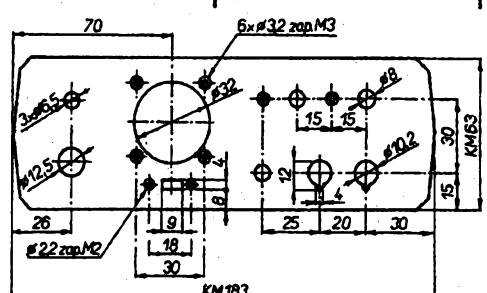
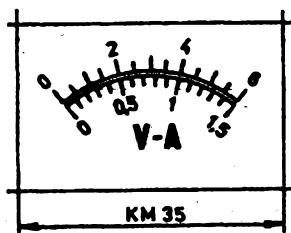

Obr. 2. Doska s plošnými spojmi (175x150mm)

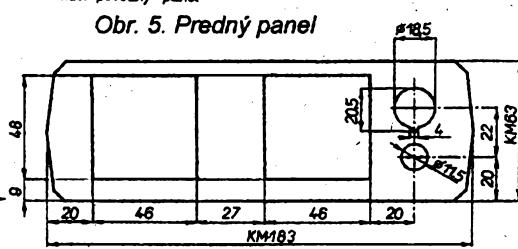

Obr. 3. Rozloženie súčiastok

Obr. 4.
Stupnice
meradla

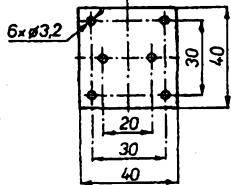

Obr. 5. Predný panel

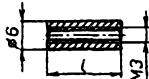

Obr. 6. Zadný panel

Obr. 7.
Doštička
meradla

Obr. 8. Doštička pre D5 a P2

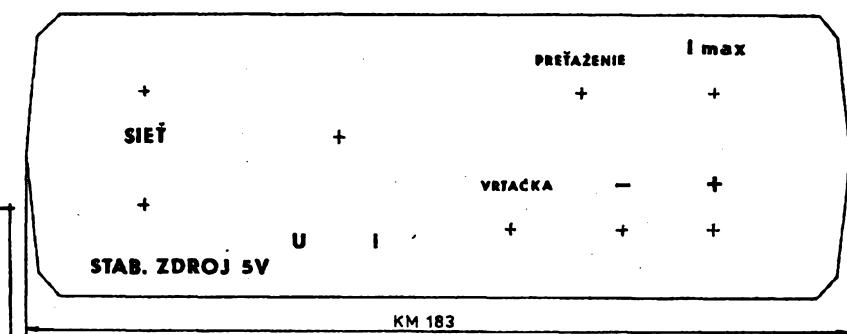
Obr. 9. Distančné stĺpiky l = 8 mm 2 ks, l = 10 mm 4 ks, l = 21 mm 4 ks

48 x 61 mm, pre kostríčku transformátora.

Transformátor je na dosku položený zhora uchytený skrutkami, ktoré slúžia na stiahnutie transformátora. Kostríčka prečnieva dolu pod dosku. Doska je ku skrinke prichytená pomocou distančných stĺpikov výšky 10 mm. Na doske je tiež uchytený chladič tranzistora T3. Tento chladič prechádza cez otvory v zadnom paneli. Výkonné rezistory R11, R14 až R17 treba na dosku namontovať tak, aby boli asi 10 mm nad doskou. Prívody ku kladnej a zápornej svorke treba viesť krátkymi lankami o priereze 0,75 - 1 mm², aby úbytok na týchto vodičoch nezhoršoval parametre zdroja.

Panely, ktoré sú súčasťou skrinky upravíme podľa obr. 5 a 6. Na uchytenie meradla na predný panel použijeme doštičku podľa obr. 7 zhotovenú z umelej hmoty napr. odpadu z kuprextitu, ale bez fólie. Uchytenie pôvodnými držiakmi nevojde do skrinky. Dióda D5 a potenciometer P2 sú umiestnené na malej doštičke - obr. 8. Táto doštička je na panel prichytená dvomi distančnými stĺpikmi l = 8 mm - obr. 9.

Doštička držiaca meradlo je na panel prichytená štyrmi distančnými stĺpikmi l = 21 mm - obr. 9. Štítk zhotovíme ako fotografiu obr. 10 na papier C2111 (N2111). Pred nalepením štítku na predný panel, priskrutkujú sa všetky distančné stĺpiky na panel. Štítk sa priloží na panel, aby sa kryli obrys. Zo zadu panelu sa ostrou ceruzkou jemne prekreslí obdĺžnikový otvor pre posuvný prepínač. Tento otvor sa ostrou žiletkou, najlepšie žiletkou do hoblikov NAREX vyreže. Ostatné otvory ako i obrys sa orežú až po nalepení štítku na panel. Na panel sa namotuje posuvný prepínač Pr1. Panel sa z prednej strany natrie lepidlom (najvhodnejšie je lepidlo na gumu, ktorým sa lepia podlahoviny) a štítk sa priloží na panel a prilepi, prstami sa štítk pritlačí po celej ploche panelu. Po zaschnutí lepidla sa vyrezú otvory do štítku podľa otvorov v paneli. Na vyzávanie guľatých otvorov je naj-

Obr. 10. Štítk - predný panel

vhodnejšie použiť polguľatý ihlový pilník, ktorého špic v dĺžke asi 2 cm zabrúsimeme jemnou brúskou na „nôž“. Vyzávanie spredu od štítku v protisvetle tak, aby presvitali otvory. Štítk možeme zhotoviť i z tenkého plechu 0,4 - 0,6 mm, ktorý nastriekame farbou a sieťotlačou naniesieme popis podľa obr. 10. Tento štítk na panel nemusíme lepiť, na jeho prichytenie postačujú svorky, meradlo a sieťový vypínač. Štítk zhotovíme podľa obr. 5, len vynecháme všetky zapustené otvory. Zhotovenie takého štítku sieťotlačou je v amatérskych podmienkach dosť náročné. Na popis štítku môžeme použiť dostupnejší propisot, ten však musíme zaistiť proti oteru prestrieknutím priesvitným lakom - pozor na rozlepťávanie propisotu lakom. Treba strieckať veľmi jemne - niekoľkokrát. Na striekanie použijeme lak na nábytok.

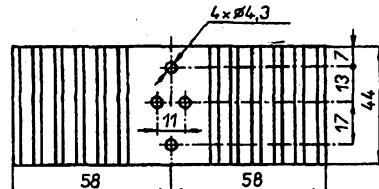
Literatúra

- [1] Katalóg TESLA Rožňov
[2] Amatérské radio č. 11/93 príloha XXIX

Zoznam súčiastok

Rezistory (TR296)	
R1, R19	1 kΩ
R2, R5	680 Ω
R3	3,3 kΩ
R4	2,7 kΩ
R6	4,7 kΩ
R7	1,8 kΩ
R8, R9	2,2 kΩ
R10, R21	220 Ω
R11	100 Ω, TR 154
R12	22 k
R13	20 k
R14, R15, R16	5,6 Ω, TR 510
R17	6,8 Ω, TR 510
R18	100 Ω
R20	680 kΩ
R22	150 Ω
R23	59 kΩ, TR 161
R24	6,8 kΩ
R25	22 Ω
R26	1,2 kΩ
P1	1 kΩ, TP 012
P2	500 Ω, TP 160 25B

Kondenzátory	C1
	100 nF/100 V, TC 205

Obr. 11. Chladič tranzistora

C2, C3	1.5 nF/250 V, TK 725
C4, C5	4,7 mF/16 V, TF 022
C6, C11	220 μF/25 V, TF 009
C7	3,3 μF/10 V, TE 122
C8	1 nF/40 V, TK 724
C9	100 nF/32 V, TK 783
C10	1 μF/40 V, TE 125

Polovodičové súčiastky

D1, D2	KY252
D3	LQ1732
D4	KY131
D5	LQ1132
D6	KY708
T1	KD138
T2	KD137
T3	KD501
T4	KC237
T5	KC636
T6	KT206/200
IO1	MAA723CN

Ostatné súčiastky

TR1	EI 25 x 32
prim.: 1280 z Ø 0,28	
sec.: 2 x 61 z Ø 0,9	
Pr1	SS-22 F 25, (KTE)
Po1	315 mA/T
Poistkové púzdro	CK 489 03
Pristrojová svorka	WK 484 01
	WK 484 10
Meradlo	MP 40 100 μA
Skrinka ELFAK elektronick typ 010	
Sieťová šnúra	CYLY 2 x 0,5
Typ 02 2051-1-1-1/2,2 ČSN 34 7503	
Gombík (G Mel.) PK5	
Púzdro na svietivku 2RK200 - 2 ks	
K1	6AF 280 00
V1	4162 - 18N
Držiak sieťovej šnúry 6PA 255 04	

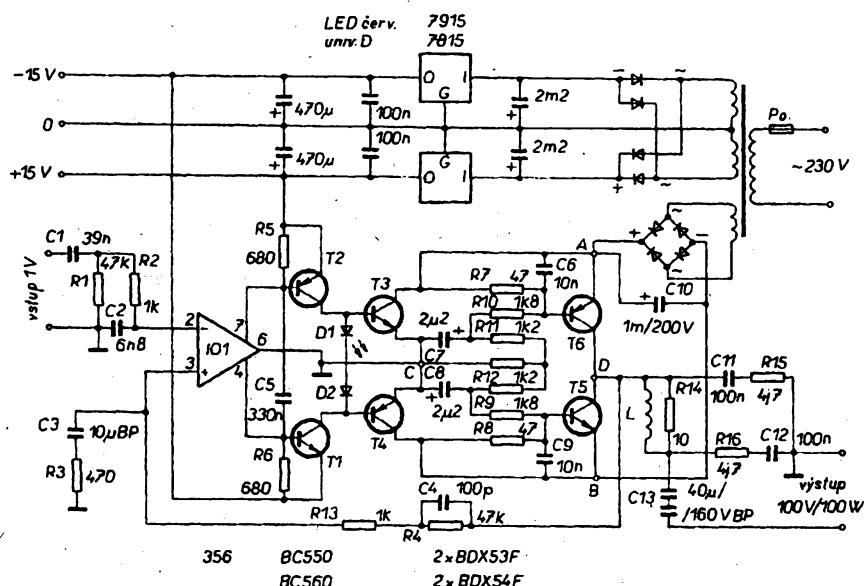
Nf výkonový zesilovač pro rozvod 100 V - HQZ 1100

Otto Holčák

Zesilovač, popsaný v tomto článku, řeší do jisté míry problematiku napájení reproduktorových soustav pracujících s většími impedancemi. Je určen pro linkový rozvod s napětím 100 V a je bez výstupního transformátora.

Důvodů pro vypuštění výstupního převodního transformátoru je několik. Tato objemná a těžká součástka zvyšuje nemalou měrou cenu přístroje a to tím více, čím větší výkon zesilovače

je požadován. Průřez jádra roste s přibývajícím výkonem neúměrně, chceme-li udržet přijatelný dolní mezní kmitočet. Vlastní provedení transformátoru je konstrukčně náročné, neboť pro za-

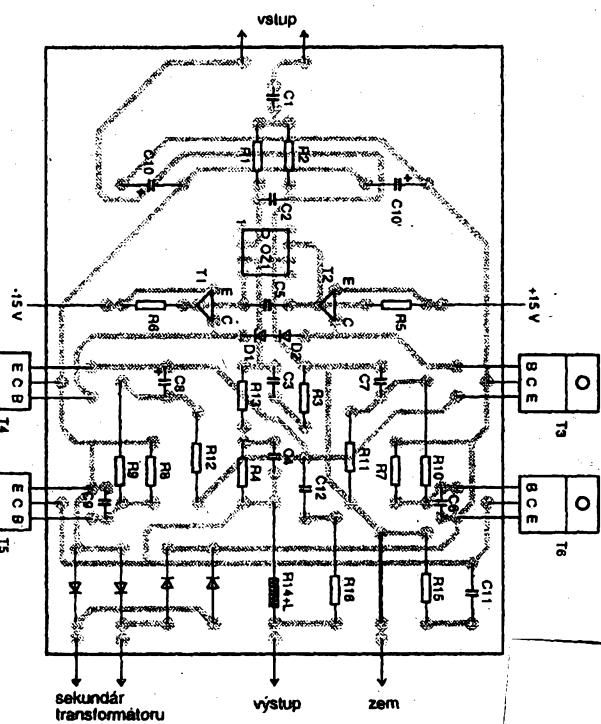
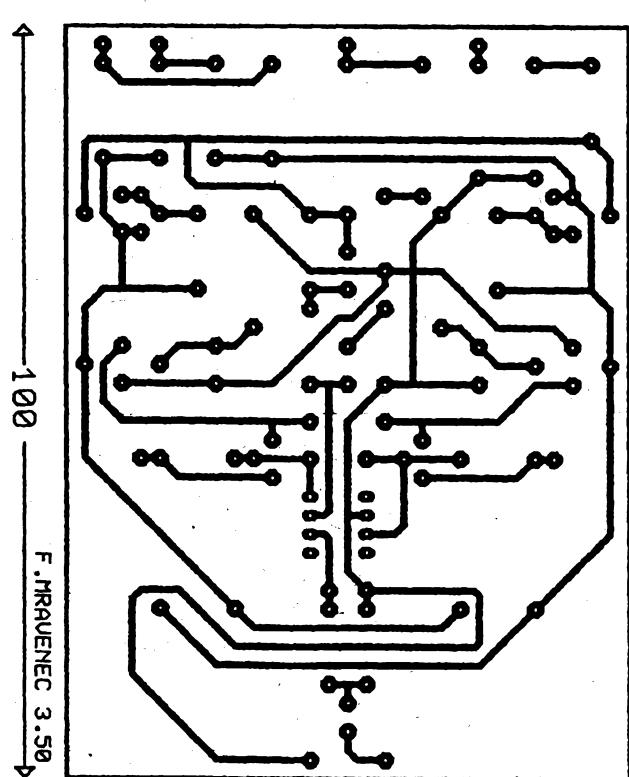
Obr. 1. Schéma zapojení zesilovače pro rozvod 100 V

jištění dobrých přenosových vlastností je nutné rozdělit vinutí do několika sekci. Ani potom není účinnost transformátoru dobrá, což je patrné u všech takto řešených tranzistorových zesilovačů - zpravidla nejsou schopny při jmenovité zátěži dodat požadované výstupní napětí a nejsou tedy s to vybudit připojené reproduktory na plný výkon.

Převodní transformátor můžeme samozřejmě vypustit, dostaneme se však před další problém, kterým je potřeba poměrně velkého napájecího napětí. Pro efektivní výstupní napětí 100 V musí zdroj dodat téměř 300 V; v tomto případě jsou tedy značně napěťově namáhané součástky a zmenšuje se spolehlivost. Bez významu však není ani hledisko bezpečnosti pracovníků při výrobě a opravách, nehledě na to, že zapojení zesilovače bude poměrně složité. Omezení jsme v tomto případě i výběrem výkonových součástek. Z těchto důvodů jsem navrhl zapojení, které je schopno pracovat do libovolné zátěže s plným výkonem bez výstupního transformátora a s polovičním napájecím napětím.

Popis zapojení

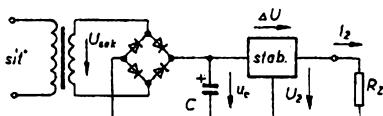
Zapojení, jak ukazuje obr. 1, je jednoduché. Zesilovač dodá do zátěže 100 Ω výkon větší než 100 W, a to při napájecím napětí 150 V. Pro názornost je ve schématu i kompletní napájecí zdroj včetně síťového transformátoru. Jak je ze schématu patrné, jedná se o můstek, v jehož jedné uhloupěnce je zapojen zdroj a ve druhé zátěž. V klidu je proti zemi v bodech A a B napětí 75 V. Rovnováha můstku je porušována buzením tranzistorů T3 a T4. Při kladné půlvlně se otevírá T3, napětí

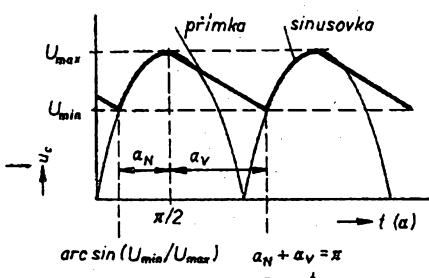
Obr. 2. Deska s plošnými spoji a rozmištění součástek zesilovače pro rozvod 100 V

Kapacita filtračního kondenzátoru ve stabilizovaném zdroji

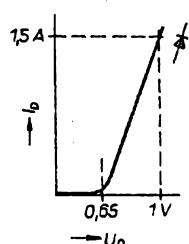
V elektronice se velmi často používá zapojení stabilizovaného napájecího zdroje podle obr. 1. Filtrační kondenzátor C hromadí elektrickou energii jako náboj Q. Při poklesu vstupního usměrněného napětí dodává energii zpět do obvodu. Kapacita filtračního kondenzátoru C se většinou jen odhadne a často je zvolena buď příliš malá (zdroj brumí) nebo zbytečně velká. Přesný návrh kapacity kondenzátoru je obtížný, proto zpočátku zanedbáme vnitřní odpory zdroje napětí a budeme předpokládat „tvrdý“ transformátor. Při nabíjení bude tedy napětí na kondenzátoru sledovat sinusovku vstupního napětí. Vybijení kondenzátoru je lineární, předpokládáme-li konstantní zátěž R_z.

Obr. 1. Zjednodušené zapojení stabilizovaného zdroje

Obr. 2. Průběh napětí na filtračním kondenzátoru C

Obr. 3. Úbytek na diodě v propustném směru

► v bodě A se postupně zmenšuje až k nule, napětí v bodě B dosáhne -150 V. V opačné půlperiodě se otevírá T4, „přizemňuje“ se záporný pól plovoucího zdroje a kladné napětí se zvětší na 150 V. Úbytkem napětí na rezistorach R7 a R8 v odporných děličích, určujících pracovní režim koncových tranzistorů, se tranzistory střídavě otevírají a v bodě D, k němuž je připojena zátěž, dostáváme požadovaný rozkmit. Výkonový stupeň pracuje ve třídě B, což pro daný účel nevadí, neboť vzniklé přechodové zkreslení je dokonale maskováno užitečnou informací, tj. i při malé hlasitosti je na výstupu poměrně velké napětí. Cívka, představující indukčnost

$$I_2 = \frac{U_2}{R_z}$$

Proud I₂ je konstantní, protože napětí U₂ je stabilizováno. Vlastní odběr stabilizátoru přitom zanedbáme. Pro konstantní proud platí:

$$Q = I \cdot t = C \cdot U$$

Pro lineární nabíjení kondenzátoru tedy platí

$$u_c = \frac{I}{C} \cdot t$$

a obdobně pro vybijení

$$u_c = U_{\max} - \frac{I}{C} \cdot t$$

Kondenzátor se vybije po dobu t_v odpovídající úhlu α_v (viz obr. 2). Minimální napětí na kondenzátoru je pak

$$U_{\min} = U_{\max} - \frac{I}{C} \cdot t_v$$

a úhel α_v

$$\alpha_v = \omega \cdot t_v = \frac{\omega \cdot C}{I} (U_{\max} - U_{\min})$$

Pro nabíjení lze napsat

$$\alpha_n = \frac{\pi}{2} - \arcsin(U_{\min} - U_{\max})$$

Je zřejmé, že celý cyklus (nabíjení a vybijení) probíhá u zdroje s dvoucestným usměrňovačem právě polovinu periody. Pak

$$\alpha_n + \alpha_v = \pi$$

a dosadíme

$$\frac{\pi}{2} - \arcsin\left(\frac{U_{\min}}{U_{\max}}\right) + \frac{\omega \cdot C}{I} (U_{\max} - U_{\min}) = \pi$$

vztah zjednodušíme dosazením

$$\frac{\pi}{2} + \arcsin x = \arccos(-x)$$

a vyjádříme kapacitu

$$C \geq \frac{I \cdot \arccos\left(-\frac{U_{\min}}{U_{\max}}\right)}{2\pi \cdot f \cdot R_z \cdot (U_{\max} - U_{\min})}$$

$$U_{\min} = U_2 + \Delta U$$

Za maximální napětí na kondenzátoru považujeme amplitudu sekundárního napětí zmenšenou o 10 % (kolísání sítě), o úbytky na diodách a případně o úbytek na vnitřním odporu transformátoru (R_f).

Příklad návrhu

Jako příklad si uvedeme výpočet pro stabilizovaný zdroj 2 až 24 V/1,5 A s LM317T podle AR A4/94, str. 19. Zadaný jsou tyto údaje:

$$U_{\text{sek}} = 24 \text{ V}, \Delta U = 3 \text{ V (LM317T)}$$

$$I_{\max} = 1,5 \text{ A}, U_2 = 24 \text{ V}$$

Zanedbáme-li vnitřní odpory transformátoru, lze dosadit do výše uvedených vzorců:

$$U_{\max} = 0,9\sqrt{2} \cdot 24 - 2 \cdot 1 = 28,55 \text{ V}$$

$$U_{\min} = 24 + 3 = 27 \text{ V}$$

$$C \geq \frac{1,5 \cdot \arccos\left(-\frac{27}{28,55}\right)}{2 \cdot 3,14 \cdot 50 \cdot (28,55 - 27)} = 8,7 \text{ mF}$$

Zvolíme nejbližší větší kapacitu filtračního kondenzátoru, tj. 10 mF. Když bychom neuvažovali kolísání sítě, stačila by kapacita 2,5 mF. Je-li to možné, nevolíme kapacitu příliš velkou, neboť se pak zmenšuje účinnost zdroje.

Podobným způsobem lze vyřešit i zdroj bez stabilizátoru, tj. s exponenciálním vybijením kondenzátoru.

$$C \geq \frac{\arccos\left(-\frac{U_{\min}}{U_{\max}}\right)}{2\pi \cdot f \cdot R_z \cdot \ln\left(\frac{U_{\max}}{U_{\min}}\right)}$$

nebo zavedeme-li činitel zvlnění Φ

$$\Phi = \frac{\Delta U}{U_{\text{sek}}}$$

$$C \geq \frac{\arccos\left(\frac{\Phi - 1}{\Phi + 1}\right)}{2\pi \cdot f \cdot R_z \cdot \ln\left(\frac{1 + \Phi}{1 - \Phi}\right)}$$

Nezapomeňte, že při dosazování do vztahů je nutno počítat v radiánech.

Ing. Robert Láníček

na výstupu, je navinuta drátem o průměru 0,8 mm CuL na tělisku rezistoru R14. Podotýkám, že komerční využití tohoto zapojení je možné jen s mým souhlasem (Otto Holčák, Nad studánkou 880/5, 140 00 Praha - Nusle).

Seznam součástek

R1, R4	47 kΩ
R2, R13	1 kΩ
R3	470 Ω
R5, R6	470 až 680 Ω
R7, R8	47 Ω
R9, R10	1,8 kΩ / 2 W
R11, R12	1,2 kΩ / 1 W
R14	10 Ω / 2 W
R15, R16	4,7 Ω / 2 W
C1	39 nF

C2	6,8 nF
C3	10 μF / 25 V, bipolární
C4	100 pF
C5	330 nF
C6, C9	10 nF
C7, C8	2,2 μF / 200 V
C10	2 x 1mF / 200 V
C11, C12	100 nF / 160 V
C13	39 μF / 160 V
L	viz text
T1	BC550
T2	BC560
T3, T5	BDX53F
T4, T6	BDX54F
IO1	MAC356
D1	červená LED
D2	1N4144 (KA261) apod.
DB	4 x KY132/1000 nebo diodový blok

„VEM SI PRÁŠEK“

Kubín Stanislav, Ondrášek Jan, Kubín Pavel

Tento přístroj umožňuje jednoduchým způsobem naprogramovat interval pro užívání prášků, pro buzení nebo jiné kontrolní a měřicí účely. Přístroj je řízen (stejně jako digitální hodinky) krystalem. Pracuje přesně, nevyžaduje žádné nastavení. Na rozdíl od běžných hodinek je alarmující signál generován celou dobu až do odvolání stisknutím tlačítka.

Základní technické parametry

Napájecí napětí:

4x 1,5 V tužkový článek mikro (AAA), externí 6 V (sítový stab. adaptér).

Nastavitelné časové intervaly:

4 hodiny, 6 hodin, 8 hodin, 12 hodin, 1x denně, 3x denně, 1x denně (budík, více buzení).

Spotřeba: 4 články (Duracell)/asi 60 dní.

Popis funkce a zapojení

Jako zdroj časového intervalu jsme použili děličku IO1 (4040) s oscilátorem tvořeným vnitřními hradly IO1, krystalem X1, rezistorem R1 a kondenzátory C1 a C2. V zapojení je použit krystal 32,768 kHz. Na výstupu 3 IO1 je kmitočet 2 Hz. R1 tvoří stejnosměrnou vazbu, kondenzátory C1 a C2 posouvají fázi a brání, aby krystal X1 kmital na vyšší harmonické. Dále je signál dělen 256 v děličce IO2 (4040) na periodu délky 128 s. Z výstupu 13 IO2 je signál veden do čítače adresy IO3 a dále do dekodéru časového intervalu IO4.

Dekodér časového intervalu je naprogramovaná paměť CMOS EPROM 27C64. Horních deset adres (A0 až

A9) je použito pro čtení ve vnitřní mapě paměti. Adresy A10 až A12 jsou použity pro stránkování paměti po blocích o časové velikosti 131072 s (1,5 dne). Časový úsek 128 s je vhodný pro automatické nulování po 24 hodinách. V průběhu 24 hodin je možné s přesností na 128 s indikovat jakýkoliv časový interval. Paměť používá pouze dva výstupy - bit D0 a D7. Bit D7 nastavuje klopny obvod z hradel IO5A a IO5B, což spustí oscilátor s piezoměničem vždy v požadovaný časový úsek s přesností na 128 s. Výstup bit D0 nuluje každých 86400 s čítače IO1 až IO3. Protože je 86400 přesným násobkem 128, je nulování přesné. Po každých 24 hodinách jsou obvody nastaveny do základního stavu, nevzniká tedy žádná časová odchylka. Zpožďovací článek R9, C3 zajistí, že jsou všechny čítače spolehlivě vynutovány.

Jistě si řeknete, že nulování je delší než jedna perioda hodinového obvodu. Ano je tomu tak, ale vzhledem k tomu, že se nuluje jednou za den, je celková chyba za jeden rok pouze pár sekund a to je vzhledem k přesnosti a rozlišení 128 s zanedbatelné. Vstup klopny obvodu IO5A, IO5B je vázán z výstupu 19 IO4 přes kondenzátor C6, který pouze krátkým impulsem překlopí klopny obvod IO5A, IO5B. Kdyby byla zapojena stejnosměrná vazba, bylo by možné nulovat klopny obvod až 128 s po jeho aktivování. Kondenzátor C7 blokuje rušivé impulsy které vynikají při čtení adres.

Klopny obvod se nuluje tlačítkem S4. Výstup klopného obvodu IO5A, IO5B vede na hradlo tvořící spinač kmitočtu, který se získává sloučením výstupu 7 a 2 IO1. Výsledkem je základní kmitočet 1024 Hz klíčovaný kmitočtem 4 Hz. Z výstupu IO5C je signál veden na hradlo IO5D, zapojené jako invertor. Piezokeramický měnič je zapojen na vstup a výstup hradlo IO5D. Zde je získán dvojnásobný rozkmit napěti oproti napájecímu napětí. Zatížení hradel je minimální. Odběr piezokeramického měniče asi 500 µA. Rezistory R2 až R8 nastavují pracovní body vývodu IO4. Kondenzátory C4 a C5 filtrují napájecí napětí. Dioda D1 má dvě funkce - zmenšuje napájecí napětí z 6 V na 5,4 V a chrání zařízení před přeplováním.

Osazení, oživení

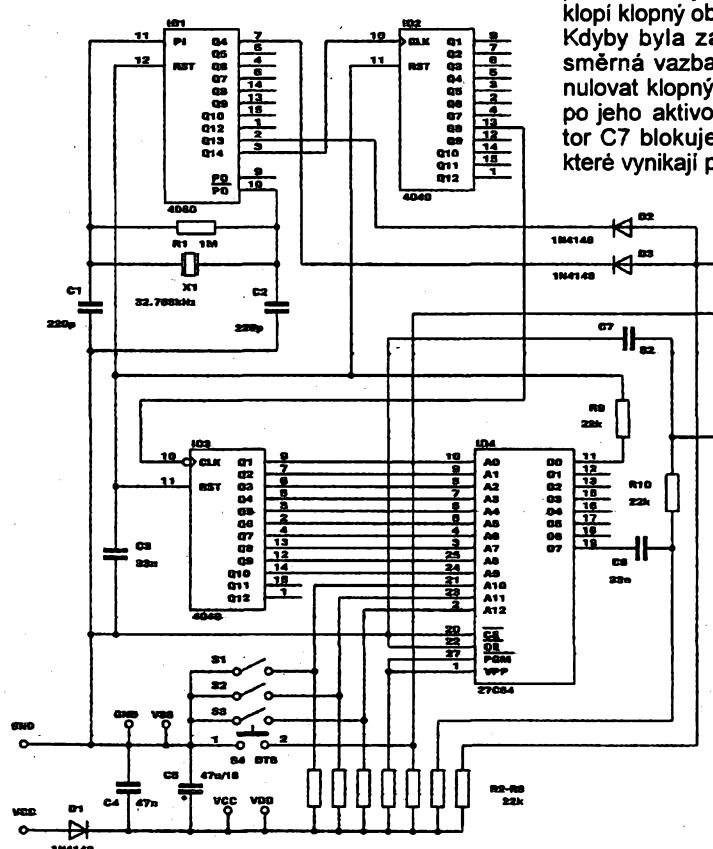
Nejprve osadíme rezistory, diody, dále integrované obvody IO1, IO2, IO3 a IO5. Na místo IO4 zapojíme objímku. Dále zapojíme kondenzátory. Piezokeramický měnič zapojíme na dva kabliky o délce asi 5 cm. Dále připojíme tlačítko, přepínače zapojíme tak, aby jejich výška byla asi 1 až 2 mm nad deskou s plošnými spoji. Do objímkové nasadíme IO4. Nakonec zapojíme z obou stran desky s plošnými spoji kontaktní plíšky pro napájecí články. Nastavení výšky ukazuje obr. 5.

Články musí být dostatečně vysoko nad deskou, aby ji nezakrývaly, středy baterií musí být ve středu výstupků. Po připojení napájecího napětí zkontrolujeme odběr proudu. Měl by být asi 2 mA. Vlivem zpoždění na kondenzátoru C6 se po připojení napájecího napětí aktivuje klopny obvod IO5A, IO5B a spustí se akustický signál. Přepínače S1 až S3 nastavíme požadovaný časový interval. A čekáme...

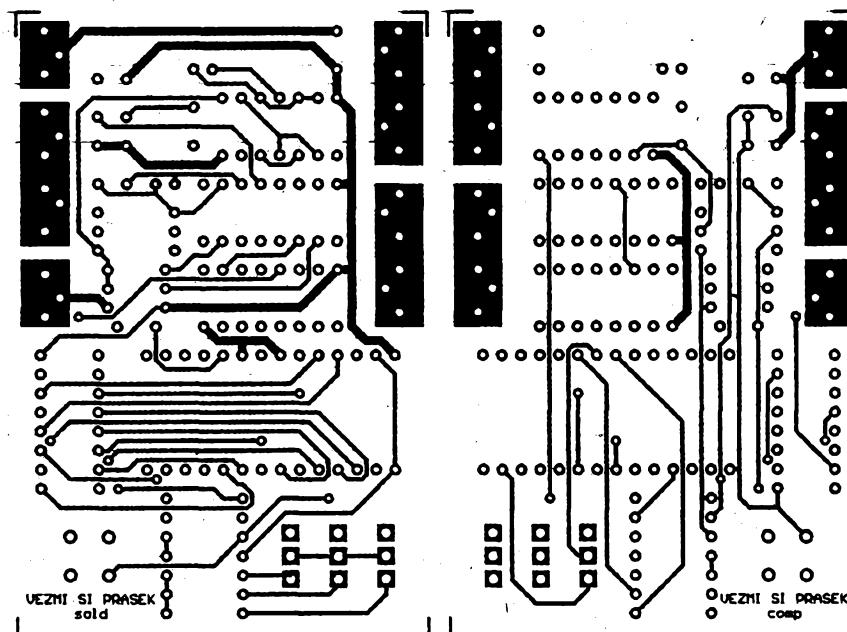
Zářízení nemá žádné nastavovací prvky, je natolik jednoduché, že není důvod, proč by nemělo pracovat spolehlivě na první zapojení. Pro ty, kteří nechtějí při testování čekat dlouhou dobu, než zařízení „projede“ celý cyklus, doporučujeme přerušit na desce s plošnými spoji spoj mezi obvodem IO2 a IO3 (vývod 13 IO2 s vývodem 10 IO3) a propojit na IO3 (vývod 10) vývod 9 IO2. Jedna hodina pak bude představovat 28 s. Pro ty, kteří budou přístroj používat dlouhodobě, doporučujeme současně s bateriemi použít pro napájení stabilizovaný zdroj 6 V. Konektor pro připojení napájecího připevníme k boku krabičky, paralelně k napájecím článkům.

Mechanická sestava

Zářízení je určeno pro montáž do krabičky U-SEB. Deska s plošnými spoji zapadá přesně do vnitřku této krabičky.

Obr. 1.
Schéma
zapojení

Nejprve připevníme na krabičku štítek (samolepkou). Části, překrývající otvory, opatrně odstraníme nožem nebo jiným ostrým předmětem. Před zasunutím desky s plošnými spoji do krabičky musíme nejprve přilepit piezokeramický měnič. Potom zasuneme do krabičky desku. Jako distanční měrka nám poslouží pamět EPROM v objímce, kterou přitiskneme ke dnu krabičky. Pokud máme nižší objímkou pro EPROM, musíme dát do krabičky na dno tlustší papír (do míst, v nichž dosedá na dno paměti), aby se při montáži nestisklo tlačítko. Pokud máme desku v patřičné výšce, zalijeme po obvodě desku lepicí hmotou. Do míst, kde dosedají baterie na desku, přilepime izolační podložku, aby se nezkratovaly spoje na desce. Na druhou stranu od podložky přilepíme distanční sloupek, který vymezuje výšku k víčku krabičky. Nakonec k distančnímu sloupu a do stejných míst k víčku přilepíme suchý zip, který slouží jako držák horního víčka. Krabičku zavíráme mímým stisknutím víčka krabičky.

Popis nastavení

Před vsazením článků nastavíme všechny přepínače do polohy interval 4 HODINY (přepínače dole). Po vložení článků do přístroje se automaticky aktivuje akustická indikace. Po zavření krabičky dáme přepínače do polohy NULOVÁNÍ (přepínače nahore). Akustická indikace ustane. V této chvíli již můžeme nastavit požadovaný časový interval. Čas běží od doby nastavení, přesněji od doby, kdy se změnilo nastavení NULOVÁNÍ. Chceme-li nastavit jiný časový interval, nejprve nastavíme přepínače do polohy NULOVÁNÍ a pak teprve do polohy požadovaného časového intervalu.

Závěrem

Přístroj najde uplatnění především při onemocnění, kdy je zapotřebí brát pravidelně prášky, nebo v těch případech, při nichž je zapotřebí periodické braní prášků. Největší výhodou tohoto

přístroje je, že akustickou indikaci vydá až do doby vypnutí. Ne tedy jako hodinky, které si své „odehrají“ a člověk o tom ani nemusí vědět. Další výhodou je jednoduché nastavení, a poměrně hlasitá indikace. Pro ty, kteří přístroj budou používat dlouhodobě, doporučujeme používat souběžně s články napájecí stabilizovaný síťový adaptér (není součástí stavebnice ani finálního výrobku), nastavený na napětí 6 V. Vzhledem k použité paměti je nutné dodržet napětí 6 V, které zajišťuje pouze stabilizované zdroje!

Hledáme: Výrobce plastových krabiček U-SEB. Ze zkušeností, které jsme během posledních let měli, můžeme zodpovědně konstatovat, že pouze samotní výrobci mají větší zájem o prodej vlastních výrobků. Obchodníci, vzhledem ke svému většímu sortimentu, doplňují své zásoby pouze sporadicky bez většího zájmu o odběratele.

Oobjednávky posílejte na adresu: SCT, Vysočanská 551, 190 00 Praha 9. **Telefonické objednávky přijímáme na záznamník:** (02) 854 40 06.

Cena desky s plošnými spoji: 199 Kč.

Naprogramovaná EPROM: 199 Kč.

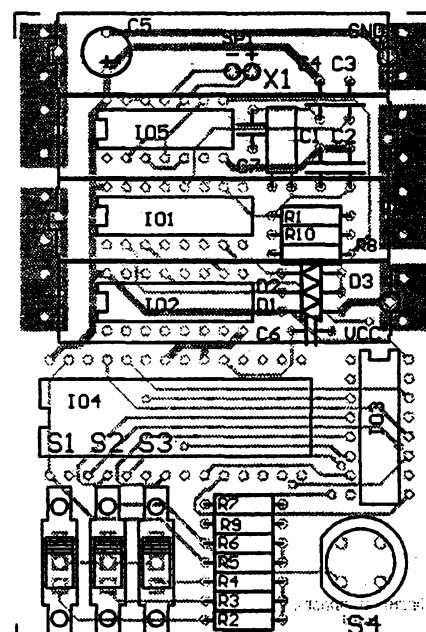
Cena stavebnice: 649 Kč.

Cena hotového výrobku: 799 Kč.

K ceně připočítáváme poštovné a balné asi 20 až 60 Kč.

Seznam součástek

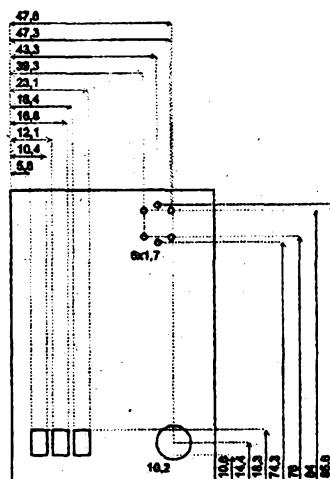
R1	1 MΩ
R2 až R10	22 kΩ
C1,C2	220 pF
C3,C8	33 nF
C4	47 nF
C5	47 µF/16 V
C7	82 pF
D1,D2,D3	1N4148
IO1	4060
IO2,IO3	4040
IO4	EPROM-S003
IO5	4093
S1,S2,S3	CONRAD 708046
S4	DT6 SCHW.
SP1	PIEZO KDI2734
X1	32,768kHz
H1 až H8	držák baterie AAA
SK1	GS28L

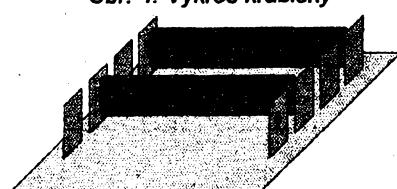
Obr. 2. Deska s plošnými spoji

Obr. 3. Přední panel

Obr. 4. Výkres krabičky

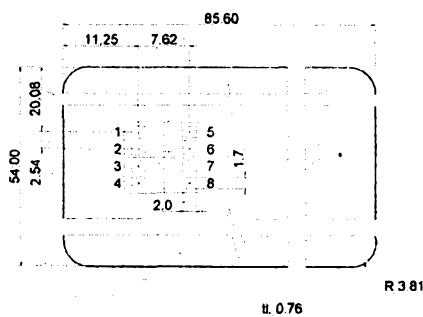

Obr. 5. Umístění článků

Telefoni karty

Jan Kotas

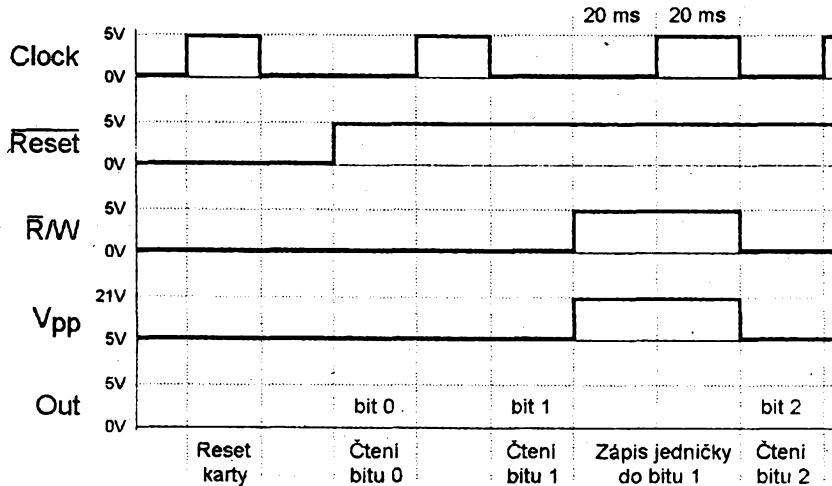
Čipové karty jsou plastové destičky velikosti 85,6 x 54,0 x 0,76 mm, do nichž jsou zaintegrovány čipy. Vynalezl je v roce 1974 Roland Moreno. Od té doby se rozšířily po celém světě. Úspěšně nahrazují méně bezpečné magnetické karty. Očekává se, že v roce 1995 jich bude vyrobeno více jak 500 milionů. Přes osmdesát procent budou tvořit telefonní karty, jimž se platí v telefonních automatech.

Obr. 1. Rozměry karty

Čipy pro telefonní karty používané v České republice údajně vyrábí firma SGS Thomson (CCC - Chips Carried by Cards, viz [5]). Jsou to vlastně 256bitové sériové paměti EPROM vyrobené technologií NMOS. Velikost karty a rozmištění vývodů, obr. 1, odpovídá normě ISO 7816 (viz [4]). Význam vývodů a komunikační protokol (viz [1]) tuto normu nedodržuje. Časové průběhy jsou na obr. 2.

Vývod	Význam	Funkce
1	V _{cc} = 5V	napájení
2	RESET	vstup
3	Clock	vstup
4	RESET	vstup
5	Gnd = 0V	napájení
6	V _{pp}	vstup
7	Out	výstup
8	Fuse	

Obr. 2. Význam vývodů a časové průběhy

Popis obsahu paměti

bit	význam
0..7	kontrolní součet
8..19	831h pro telefonní karty
20..31	počet jednotek na nové kartě v kódu BCD
32..40	kód výrobce karty, 00h Schlumberger, 40h Gemplus
41..79	sériové číslo
80..87	11h
88..95	kód země, 55h Česká republika
96..255	bitové pole, každé použité jednotce odpovídá jeden nastavený bit

Bity jsou číselovány v opačném pořadí než je obvyklé - bit 0 je nejvíce významný. U výrobce jsou typicky první dva bity z bitového pole vypáleny jako test. Počet jednotek na nové kartě je pak zvětšen o dvě proti skutečnosti.

Na obr. 3 je zapojení velmi jednoduchého zařízení, které umožňuje čistit obsah paměti telefonní karty na počítači PC pomocí přiloženého programu. Program je určen pro překladač Borland Pascal 7.0. Komunikace probíhá přesně podle uvedených časových průběhů. Na začátku navíc program zkонтroluje přítomnost hardwaru prostřednictvím propojení ACK s D7.

Zařízení se připojuje k počítači přes port pro tiskárnu. Napájení je vyvedeno z konektoru pro klávesnice. Adaptér pro kartu je možné vyrobit z rozpuštěho slotového konektoru s vhodně vytvarovanými kontakty.

Proč by nemělo být technicky možné na telefonní kartu doplnit nové jednotky? Pro doplnění jednotek na kartu by bylo především nutné čip vymazat UV zářením. Čip je ale založit neprůsvitnou pryskyřicí, která ho před UV zářením chrání. Osvícením čipu UV zářením by se také vymazala oblast, ve které jsou uloženy výrobní údaje (bity 0..95). Tuto oblast by však nebylo

možné znova naprogramovat, jelikož je chráněna proti zápisu pojistkou (vývod 8 - Fuse), která je přepálena po prvním naprogramování u dodavatele.

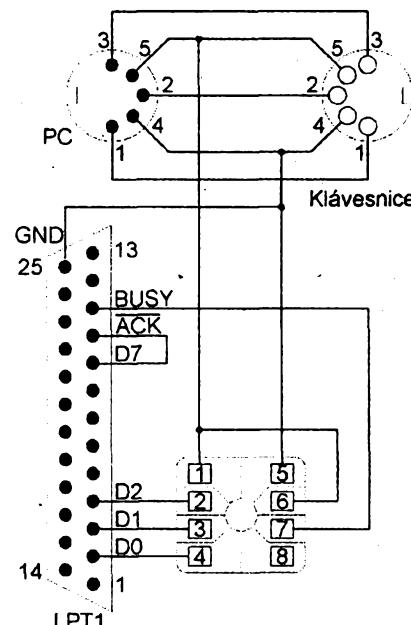
Nebylo by složité navrhnut emulátor telefonní karty z běžných integrovaných obvodů. Telefonní automat si ale testuje fyzikální vlastnosti materiálu karty. Při amatérské konstrukci emulátoru je téměř nemožné v tomto směru napodobit originál.

Přesto je zajímavé vědět, jak telefonní karty pracují. Je možné blokovat spuštění programu na počítači, když na něj není vložena správná telefonní karta, s použitím jednočipového mikropočítače postavit zabezpečovací zařízení do auta, které se aktivuje telefonní kartou, atd. České vysoké učení technické v Praze má na bázi telefonních karet postaven systém pro identifikaci osob.

Stejný typ telefonních karet jako v České republice se používá také v dalších zemích: Švédsku, Norsku, Finsku, Portugalsku, Gabunu, ... Existují však i jiné typy pracující na stejném principu: německé telefonní karty obsahují 128bitové paměti EEPROM vyrobené technologií CMOS, mají jiný význam vývodů a složitější způsob kódování počtu zbývajících jednotek (viz [1]).

Některé telefonní společnosti provozují, zejména v USA, systémy centrální evidence používání telefonních karet, čímž prakticky eliminují možnost zneužití kartových telefonních automatů. Na typické americké telefonní kartě je uloženo pouze číslo karty a odkaz na počítač, který pro ni vede evidenci.

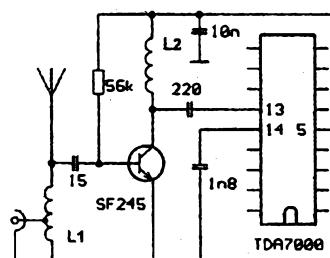
Dokonalejší než běžné telefonní karty jsou čipové karty druhé generace, které dodržují celou normu ISO 7816. Obsahují mikroprocesor a jsou vybaveny vlastním operačním systémem, jehož možnosti jsou velmi rozsáhlé. Používají se tam, kde je nutná větší bezpečnost: bankovní karty, zdravotní karty, karty pro dekodéry šifrovaného TV signálu, atd.

Obr. 3. Zapojení čtecího zařízení

Úprava přijímače VKV

V A7/93 a i v jiných časopisech se objevil návod na VKV přijímač s IO TDA7000. V praxi se však ukázalo, že tento jednoduchý i když jinak vtipně řešený přijímač je na některých místech pro svoji menší citlivost nepoužitelný. Proto předkládám vyzkoušený námet na jeho vylepšení.

Obr. 1. Zapojení vf předzesilovače. Cívka L1 má 4 závity drátu o průměru 0,6 mm na průměru 5 mm. L2 má 30 z. drátem o průměru 0,2 mm na feritovém toroidním jádře o průměru 6 mm (nebo feritové tyčince o průměru 2 mm)

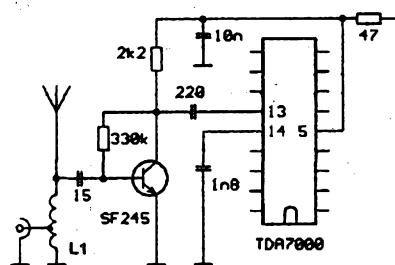
V místě bydlíště mám možnost přijímat velkého množství stanic VKV. Jedná se však o příjem vzdálených vysílačů nebo městských vysílačů malého výkonu. Původní přijímač z AR dával sice při použití venkovní antény výborné výsledky, avšak s prutovou anténou se na něj nedalo „chytit“ téměř nic. Příjem byl velmi slabý a utopený v šumu. Proto jsem se rozhodl přijímač rozšířit o vf zesilovač, jehož schéma uvádím. Celý vf zesilovač (obr. 1) byl postaven na kousku kuprexitu a umístěn dodatečně v přijímači. Vhodnější bylo zvětšit desku s plošnými spoji přijímače a doplnit ji o příslušné spoje tak, aby předzesilovač byl její součástí. Odpory rezistorů jsou pouze orientační, závisí na použitém tranzistoru a napájecím napětí. Cívka L1 může mít na prvním závitu odbočku pro připojení vnější antény, prutovou je vhodné přitom odpojit. Určité rozladění cívky L1 při připojení vnější antény není v praxi na závadu.

Sladění zesilovače je velmi jednoduché. Připojíme prutovou anténu asi o čtvrtině vlnové délky, tj. asi 70 cm. Vyladíme slabší stanici v okolí 97 MHz. Stlačováním nebo roztahováním záv-

tů L1 doladíme přijímač na maximální výstupní výkon. Zlepšení příjmu na takto upravený přijímač je velmi výrazné - v okolí domu přijímám na prutovou anténu totéž, co na venkovní anténu doma. Když jsem zkoušel přijímač na kopci, napočítal jsem 15 až 20 stanic v dobré kvalitě.

Na obr. 2 uvádí variantu předzesilovače bez tlumivky L2, vhodnější spíše pro větší napájecí napětí (9 V). Zkoušel jsem i jiné způsoby vazby vstupního obvodu LC na tranzistor a anténu - popsaný však dával nejlepší výsledky.

Ivan Húževka

Obr. 2. Zapojení vf předzesilovače s rezistorem místo tlumivky

S ohledem na vztah firmy SPT Telecom ke zveřejňování informací bych chtěl závěrem poznamenat, že všechny informace uvedené v tomto článku jsou veřejně dostupné a byly již publikovány.

Použitá literatura

[1] Dokument Stephane Bausson: *What you need to know about electronic telecards*, dostupný prostřednictvím sítě

Internet na anonymním ftp serveru nic.funet.fi jako soubor /pub/doc/telecom/phonecard/chips/How_chips_work [2] Časopis *Telecommunications*, vydávaný firmou Horizon House Publications Inc., přístupný v čítárně Státní technické knihovny, Praha [3] Časopis *Card Technology Today*, vydávaný firmou SJB Services, P.O. Box 20, Somerton, Somerset, TA11 6EZ, England

[4] Norma ISO 7816 - Identification cards - Integrated circuit(s) cards with contacts

Part 1: Physical characteristics

Part 2: Dimensions and location of the contacts

Part 3: Electronic signals and transmission protocols

[5] Katalog SGS Thomson Microelectronics: *Shortform '92 - '93*

Program pro čtení telefonních karet

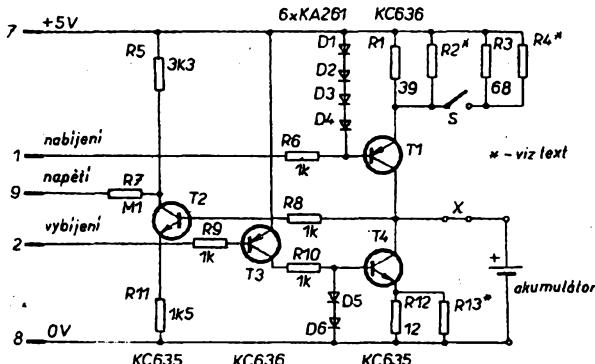
```
program PhoneCardReader;
const PrinterPort = $378;
const OutPort = PrinterPort + 0;
InPort = PrinterPort + 1;
const sgReset = $01;
sgClock = $02;
sgRW = $04;
const sgDefault = sgReset;
procedure Send(B: Byte);
begin Port[OutPort] := B end;
function Get: Byte;
begin Get := Port[InPort] end;
procedure Waiting; { cekání na stisk klávesy }
begin
  Writeln;
  Write('Enter to continue, Ctrl-C to Exit');
  Readln;
end;
var Data : array [0..31] of Byte;
procedure Reading; { čtení obsahu paměti karty }
var i, j, k, Value: Byte;
begin
  Send(sgDefault xor sgReset);
  Send(sgDefault xor sgReset xor sgClock);
  Send(sgDefault xor sgReset);
  Send(sgDefault);
  for i := Low(Data) to High(Data) do
  begin
    Value := 0;
    for j:=0 to 7 do
    begin
      Value := Value shl 1;
      if Get and $80 = 0 then Inc(Value);
    end;
  end;
end;
```

```
Send(sgDefault xor sgClock);
Send(sgDefault);
end;
Data[i] := Value;
end;
Send(0);
end;
function Hex(B: Byte): Char;
begin
  if B < $A then Hex := Char(B + Byte('0'))
  else Hex := Char(B + (Byte('A') - $A));
end;
function HexByte(B: Byte): String;
begin HexByte := Hex(B shr 4) + Hex(B and $F);
end;
procedure Dumping; { vypsání paměti karty }
var i: Byte;
begin
  writeln;
  for i := Low(Data) to High(Data) do
  begin
    write(HexByte(Data[i]));
    if (i and $F) = $F then writeln
    else write(' ');
  end;
end;
begin
  Send($80); if Get and $40 = 0 then
  begin writeln('Hardware not connected.');
  exit end;
  Send($00); if Get and $40 <> 0 then
  begin writeln('Hardware not connected.');
  exit end;
repeat Waiting; Reading; Dumping until false
end.
```


Obr. 3. Zapojení nabíječe akumulátorů

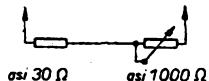
leného napětí z akumulátoru na proud potřebný pro vstup počítače.

Oživování přístroje

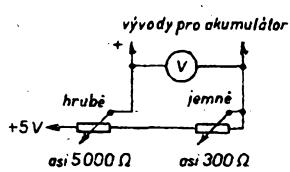
Nabíječ je tak jednoduchý, že při jeho oživování vystačíme s obyčejným multimeterem. Před montáží ověříme funkčnost všech součástek. Všechny rezistory stačí miniaturní - např. TR 151, TR 191 nebo jim podobné. Na přesnosti rezistorů R6, R8, R9 a R10 přiliš nezáleží - mohou mít odpor v rozmezí od 1 do 3,3 kΩ. Odpory ostatních rezistorů je však potřeba nastavit - zapojíme všechny součástky kromě rezistorů R2, R4 a R13. Po kontrole zapojení zasuneme konektor nabíječe do počítače - konektoru pro joystick, PORT 2 - a počítač zapneme. Jak bylo uvedeno výše, vývody 1 a 2 se přepnou do režimu VSTUP, což nám umožňuje beztrestně ovládat jejich logické úrovně pouhým zkratováním na 0 V.

Spojku v bodě X (viz obr. 3) nahradíme miliampérmetrem, rozpojíme přepínač S a místo rezistoru R2 zapojíme potenciometr s odporem asi 1 kΩ v sérii s rezistorem (odpor asi 30 Ω - viz obr. 4). Na místo akumulátoru vložíme nabité nebo polonabitý článek. Vývod 1 konektoru spojíme s vývodem 8 (0 V) a potenciometrem nastavíme požadovaný proud (v našem případě 45 mA). Pokud proud nepůjde nastavit, zvětšíme odpor rezistoru R1. Poté přípravek s potenciometrem odpojíme, změříme jeho odpor a do nabíječe zapojíme rezistor R2 s odporem nejbližším v odpovídající řadě. Pak sepneme spínač S a rezistory R3 a R4 nastavíme větší nabijecí proud - v našem případě 75 mA.

Nyní rozpojíme zkrat mezi vývody 1 a 8 a spojíme vývody 2 a 8 na konek-

Obr. 4. Přípravek pro nastavení nabijecího proudu

Obr. 5. Přípravek pro nastavení napětí pro převodník

NĚ). Napětí měříme připojeným voltmetrem a čteme z obrazovky příslušný údaj převodníku A/D. Napětí nastavujeme od 0,9 V do 1,8 V po 50 mV.

Tyto naměřené hodnoty je vhodné pro další zpracování vložit do libovolného tabulkového procesoru - máme-li k dispozici počítač kompatibilní s PC, použijeme např. LOTUS 1-2-3, AS-EASY-AS, EXCEL nebo jim podobné, pro počítač ATARI XL, XE např. program SUPERCALC.

Výstupem z takového programu je tabulka (tab. 1), případně i graf (obr. 6). V prvním sloupci tabulky jsou potenciometry nastavovaná napětí a ve druhém sloupci číslo odpovídající výstupu převodníku A/D. Je zcela zjevné, že jde o nelineární funkci a jednou z možností, jak z tohoto čísla určit napětí, je tento průběh approximovat vhodnou funkcí. Já jsem jako approximační funkci zvolil posunutou exponenciálu, která má tvar:

$$Y = A * (1 - \exp(-X/B)) + C$$

kde

Y je vypočtené napětí na akumulátoru,
X výstupní číslo převodníku A/D,
A, B, C konstanty vhodně zvolené tak, aby se vypočtená hodnota Y co nejméně odchylovala od naměřených údajů.

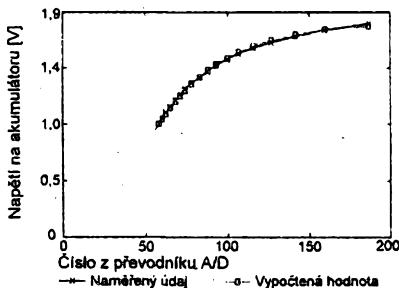
Hodnota Y je v tab. 1 ve třetím sloupci, konstanty jsou pro daný případ: A=3,7, B=40, C=-1,882. Ve čtvrtém sloupci je zobrazena okamžitá odchylka mezi naměřenou a vypočtenou hodnotou a v pátém sloupci je kvadrát odchylky, který slouží k výpočtu tzv. souběhového kritéria, což je součet všech kvadrátů odchylek - ten je uveden v tab. 1 vpravo dole. Čím je toto číslo menší, tím je aproximace lepší.

Tab. 1. Výpočet konstant pro program

Napětí na akum. [V]	Číslo na výstupu přev. A/D	Napětí vypočtené [V]	Odchylka	Kvadrat. odchylka
0,90	56	0,906	0,0056	0,00003
0,95	58	0,95	0,0001	0
1,00	60	0,992	-0,0076	0,00006
1,05	62	1,033	-0,0173	0,0003
1,10	65	1,089	-0,0106	0,00011
1,15	68	1,142	-0,0079	0,00006
1,20	71	1,191	-0,0091	0,00008
1,25	74	1,236	-0,0138	0,00019
1,30	78	1,292	-0,0084	0,00007
1,35	83	1,353	0,0034	0,00001
1,40	88	1,408	0,008	0,00006
1,45	93	1,456	0,0062	0,00004
1,50	100	1,514	0,0143	0,0002
1,55	107	1,563	0,013	0,00017
1,60	116	1,614	0,0144	0,00021
1,65	127	1,663	0,0134	0,00018
1,70	142	1,712	0,0117	0,00014
1,75	160	1,75	0,0002	0
1,80	187	1,783	-0,0165	0,00027
Součet kvadrátů odchylek				0,00219

Představíme-li si vypočtenou křivku v souřadnicích X (výstupní číslo převodníku A/D), Y (vypočtená hodnota - obr. 6) a uvědomíme-li si, že konstantou A funkci roztahujeme ve směru osy Y, zvětšováním konstanty B zmenšíme ohyb křivky a konstantou C posunujeme křivku ve směru osy Y, zjistíme, že stanovení konstant přibližovací metodou je poměrně jednoduché.

A nyní už zbývá jen samotný program. Uvedu zde pouze jednoduchou verzi, která vybije připojený akumulátor na napětí 1 V a poté jej bude 16 hodin nabíjet proudem zvoleným spínačem S (tentto postup je doporučen např. pro články NiCd 450 tuzemské

Obr. 6. Změřená a vypočtená závislost výstupního čísla převodníku na napětí

výroby). Program je jednoduchý a „rovny“, z poznámek pochopíme, co se v daném místě provádí. Výpis programu je uveden v tab. 2.

— Zkušenosti z provozu

Pomocí inteligentní nabíječky už skutečně můžeme do akumulátoru „vidět“. Já jsem už konečně s lehkým srdcem vyhodil akumulátory, které jsem používáním bývalé nabíječky zničil. Také při koupì nového akumulátoru dokáži počítacovou nabíječkou lehce zjistit, zda jeho jmenovitá kapacita odpovídá kapacitě skutečné. Další možnosti je zprostředkování ověření rychlosti samovybíjení. O šetření a tudíž delší době života akumulátorù při doporučeném postupu nabíjení už byla řeč. Jediným problémem jsou dlouhé časy nabíjení a tím i nemožnost využít počítac pro jiné účely po dobu nabíjení.

AUTOMATICKÉ ZAPNUTÍ NÁHRADNÍ ŽÁROVKY

Obvod, jehož zapojení je na obr. 1, zajistí automatické zapnutí náhradní žárovky L2, bude-li přerušen proud hlavní žárovky L1. To může být účelné v neosvětlených prostorách, kde se bez světla obtížně obejdeme. Jak je ze schématu vidět, je zapojení obvodù obou žárovek shodné až na odpory rezistorù R2 a R3, v čemž je právě vtip celého jednoduchého zapojení. Následkem této skutečnosti se totíž kondenzátor C2 nabije na napětí, při němž se otevře diak a následně triak rychleji

Tab. 2. Jednoduchý program pro ovládání nabíječky

```

10 ? " ";:REM MEZI UVOZOUKAMI JE ZNAK ESC CTRL-CLEAR =UVMAZANI
OBRAZOUKY
20 POSITION 5,6
30 ? "NABIJEC AKUMULATORU - PRIKLAD"
40 POSITION 12,8
50 ? "M. KUCHAR 1993"
60 POSITION 5,12
70 ? "MAPETI ="
80 REM NASTAVENI PORTU PRO UYSTUP
90 POKE 54018,56:POKE 54016,48
100 POKE 54018,60:POKE 54016,48
110 REM UYBIJENI
120 POKE 54016,PEEK(54016)-32
130 POSITION 5,14
140 ? "UYBIJIM"
150 GOSUB 500:REM UYPOCET A TISK MAPETI
160 IF U>1 THEN GOTO 150
170 POKE 54016,PEEK(54016)+32
180 REM NABIJENI
190 POKE 54016,PEEK(54016)-16
200 POSITION 5,14
210 ? "NABIJIM"
220 POKE 18,0:POKE 19,0:POKE 20,0
230 GOSUB 500
240 CASM=(PEEK(18)*65536+PEEK(19)*256+PEEK(20))/3000
250 IF CASM<960 THEN GOTO 230
260 POSITION 5,14
270 ? "KONEC NABIJENI"
280 POKE 54016,PEEK(54016)+16
290 END
500 REM UYPOCET A TISK MAPETI
510 X=PADDLE(2)
520 U=INT((3.7*(1-EXP(-X/40))-1.882)*100+0.5)/100
530 POSITION 14,12
540 ? U
550 RETURN

```

Závěr

V tomto článku jsem se snažil spíše o vysvětlení metody návrhu, než o detailní návod na stavbu. Získané poznatky mohou být použity i pro konstrukci nabíječek větších akumulátorù s externím zdrojem, nebo pro konstrukci jednoduchých paměťových měřicích přístrojù pomocí počítacové techniky.

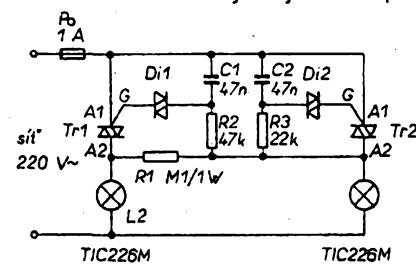
Zařízení pro nabíjení jednoho akumulátoru je tak jednoduché, že jej můžeme postavit na univerzální desku s plošnými spoji. Většinou však vznikne nutnost nabíjet současně dva nebo několik akumulátorù. Já jsem si navrhl plošné spoje pro současné nabíjení dvou akumulátorù a napsal poměrně komfortní program o rozsahu 22 kB pro toto současné zcela nezávislé nabíje-

ní dvou článkù - je zde ON-LINE nápo- věda, volba počtu nabíjecích cyklù, volba napětí vybitého článku, zobraze- ní historie kapacit při větším počtu na- bíjecích cyklù atd. Pro případné zájemce mohu poskytnout návrh desky s plošnými spoji (20 Kč), případně i pro- gram (70 Kč). Nemusím snad ani do- dávat, že po dohodě mohu zmíněný program upravit podle požadovaných parametrù. Ing. Milan Kuchař 739 44 Brusperk 932.

Použitá literatura

- [1] Havlík, L.: Rychlé regenerativní nabíjení NiCd článkù pomocí obvodu U2400B. Sdělovací technika 6/93.
- [2] Asi metr příruček, zpravidaj, popi- sů, občasníkù atd. o HW i SW počí- tače ATARI XL, XE.

než kondenzátor C1. Pokud jsou ještě v pořádku obě žárovky, zapne nejprve hlavní a náhradní již „nemá šanci“. Ta přijde „ke slovu“ teprve tehdy se přeruší-li se vlákno L2 a rychleji nabíti po-

Obr. 1. Automatické zapínání náhradní žárovky

zbude významu. Uvedený typ triaku (600 V/8 A) lze užít bez chlazení ještě s žárovkou 100 W. S chladičem s teplinným odporem 10 K/W lze spínat zá- těž až 1000 W. Naopak směrem dolů lze jít pouze do 25 W, kdy je proud tak malý, že se triak neudrží ve vodivém stavu a žárovka bliká. Lze samozřejmě použít i jiné triaky, jsou-li určeny ale- spoř pro napětí 400 V a proud odpovídající užitým žárovkám.

Vzhledem k tomu, že zapojení je spojeno se sítí, je třeba při eventuálním využití být opatrný a řídit se příslušnými normami!

JH

- [1] Bailloux, O.: Notlicht-Umschalter. Elektor 24, 1993, č. 7-8, s. 78

Anténní rotátor

s mikroprocesorovým řízením

Jiří Tobola, OM3WVT

Mnozí radioamatéři stojí před problémem zhodovení anténního rotátora z dostupných komponentů jak mechanických, tak i elektronických. Tato rotátorová jednotka byla s tímto hlavním cílem navržena tak, aby si ji mohl na koleně postavit každý z běžně dostupných součástek a spolu s vhodně zhotovenou mechanickou částí mohla sloužit k plné spokojenosti při amatérském provozu jak v trvalém QTH, tak i v polních podmínkách.

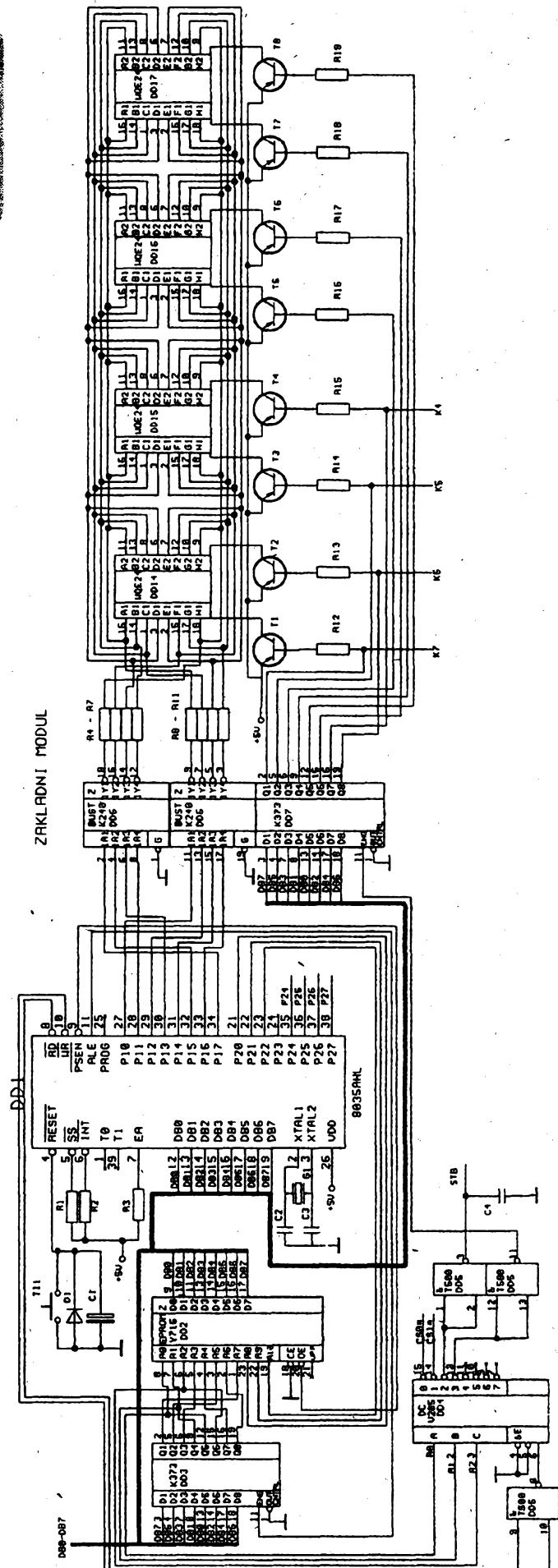
Základní technické údaje

Mikroprocesor:	8035 (8048, 8748)
Odměrování:	analogové (odpor. snímač)
Analog. přev.:	C520D (AD2020)
Výstup:	reléový
Indikace:	8 poz. 7seg. displej, LED
Ovládání:	klávesnice
Napájení:	+5 V/350 mA
Firmware:	2 kB EPROM 2716

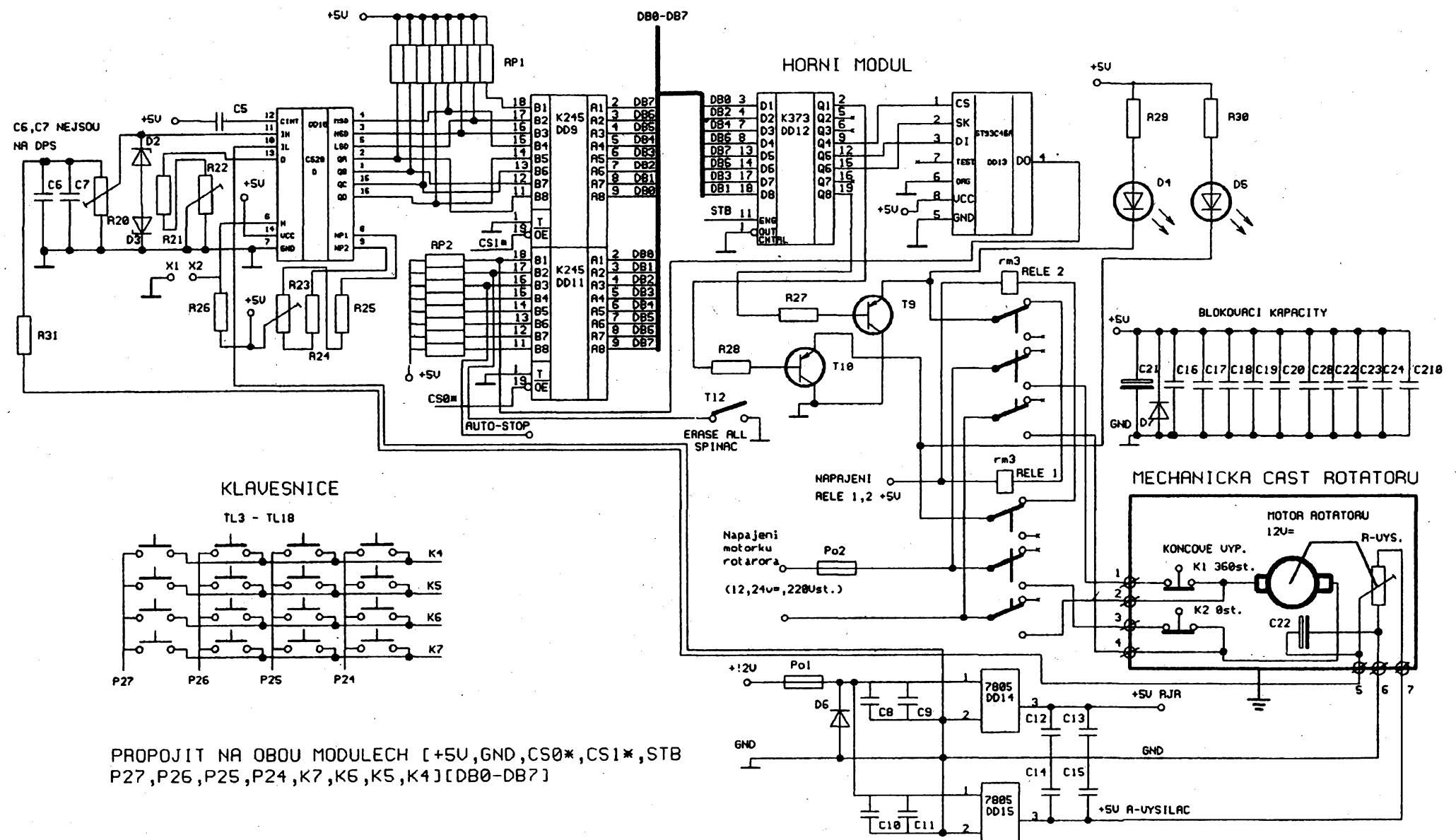
Technický popis

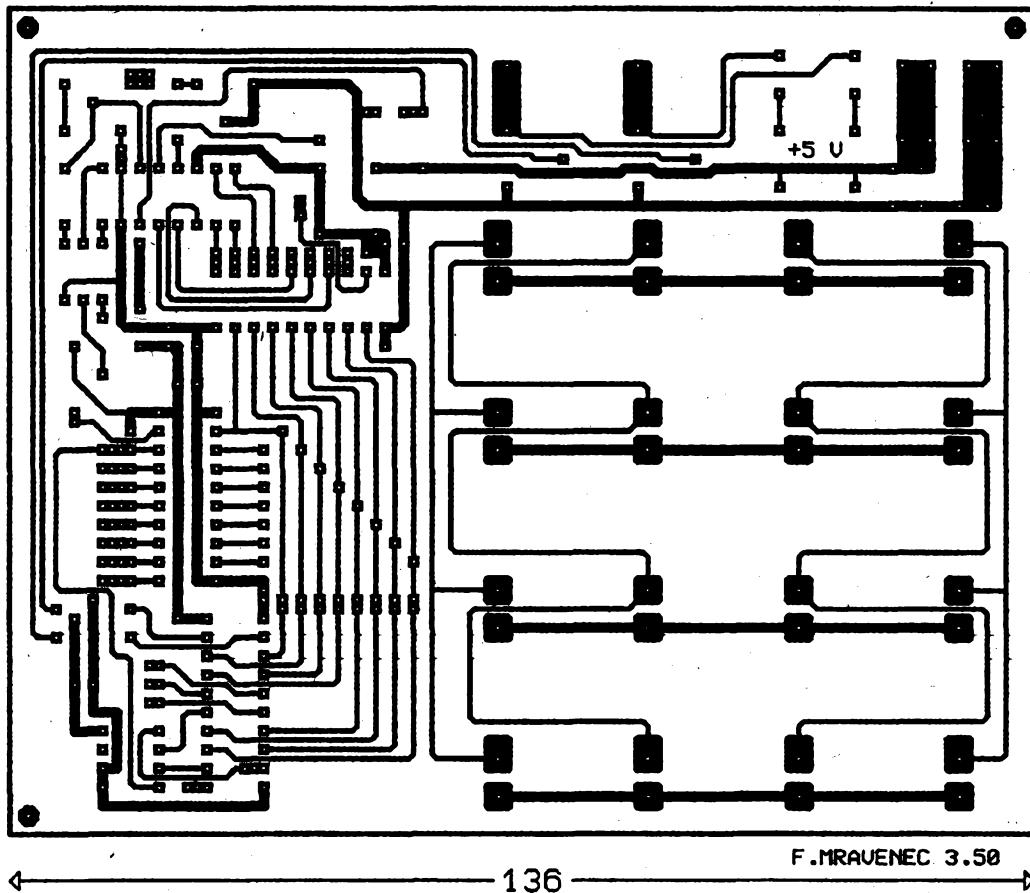
Princip řídicí jednotky rotátoru (ŘJR - obr. 1) spočívá ve snímání polohy antény v rozsahu 0 až 360° přes odporový snímač (potenciometr) a v položení antény na základě dat uložených v paměti EEPROM, resp. RWM. ŘJR na základě těchto údajů pak spíná chod motorku pohonu přes relé nebo jiný výkonový člen doprava nebo doleva až po nastavenou polohu. Aktuální poloha ve stupních je stále zobrazována na displeji. Klávesnice a displej slouží ke komunikaci s operátorem. Jádrem ŘJR je běžně dostupný mikroprocesorový obvod MHB8035 (8048, 8748) a spolu s paralelními vstupy a výstupy (74LS245, 74LS240, 74LS373), klávesnicí C520D a displejem zabezpečuje funkci ŘJR podle programu uloženého v EPROM 2 kB. Pro indikaci polohy je použita metoda snímání napětí z potenciometru v závislosti na poloze běžce. Toto napětí se měří převodníkem C520D (z býv. NDR) v rozsahu 0 až 720 mV, což po vydělení dvěma odpovídá 0 až 360 ° (1 ° = 2 mV). Režim C520D je možné volit propojkami X1, X2, a to buď rychlý (rozpojené propojky), nebo pomalý režim (propojky X1, X2 spojené). V případě, že použijeme cermetový potenciometr, je nutné zpřevodovat 0 až 360 ° na 0 až 240 °. Jako ideální snímač se hodí jemný mnootáčkový potenciometr (aripot) s připojením na mezipřevod nebo potenciometr s dráhou 0 až 360 ° připojený přímo na hřídel otácející anténou.

Naměřené napětí v tvaru BCD potom zpracovává mikroprocesor ve svém programu. Ten podle tabulky poloh (page/0-7) porovnává aktuální polohu a zapne nebo vypne příslušný směr polohování. ŘJR obsahuje taky vstup AUTO-STOP, kde přivedením log. 0 se polohování zastaví. To je výhodné pro případný polohový scan v závislosti od směrové sily signálu (S-metru). Polohování je možné řídit i ručně, a to tlačítka HPL (doleva) a HPR (doprava) s aktuální indikací polohy antény. V případě

Obr. 1a. Schéma zapojení základního modulu rotátoru.
(DD1 = IO1 atd.)

Obr. 2. Deska s plošnými spoji horního modulu (klávesnicového)

už započatého polohování je možné je přerušit tlačítkem F3, a to hlavně při příposlechu během polohování. ŘJR spíná přes tranzistory ovládací relé a ta potom přes své kontakty stejnosměrný příp. jiný reverzní poháněcí motorek. Tato relé musí být vzájemně blokována přes své vypínači kontakty. V případě použití motorku s napájením 220 V (pohony servoventilu) je třeba výstupní akční signál převést vhodným způsobem pro spínání silových relé, příp. triaku s optočlenem (solid state relays).

ŘJR obsahuje spínač prvotního programování T11, a to v případě použití EEPROM. Tato paměť se nemusí osadit, ale naprogramované polohy se při vypnutí napájení ztrátí.

ŘJR dává určitý komfort pro obsluhu rotátoru a její firmware by měl být odolný proti nesprávné obsluze. Všechny nesprávné zásahy jsou signalizovány chybouhlášením Error. Já jsem jako pohonnou jednotku použil mechanicky upravený motorek s převodovkou z výprodeje a upravený šnekový náhon stěračů z nákladního automobilu Tatra (vyvedený náhon ze šneku kolmo ven na anténu). Snímací víceotáckový potenciometr se pak snadno připojí na druhý vývod šnekového náhona. Jinak se jako pohon taky osvědčil ventilový malý servopohon ZPA Prešov.

Firmware ŘJR je napsán v assembleru 48, jeho zdrojový text je

dostatečně komentován a případným zájemcům o jeho úpravu pro vlastní radioamatérské potřeby je k dispozici. Desky s plošnými spoji byly záměrně navrhny jako jednostranné za cenu propojek z důvodu snazšího amatérského zhotovení a ceny. Mikroprocesory 8035 je možno snadno sehnat, stejně jako na-programované starší laciné typy 8048, příp. 8748. Jako tlačítka lze použít libovolná klasická spínací kontaktní tlačítka (ne s pryžovým vodivým kontaktem) různých rozměrů.

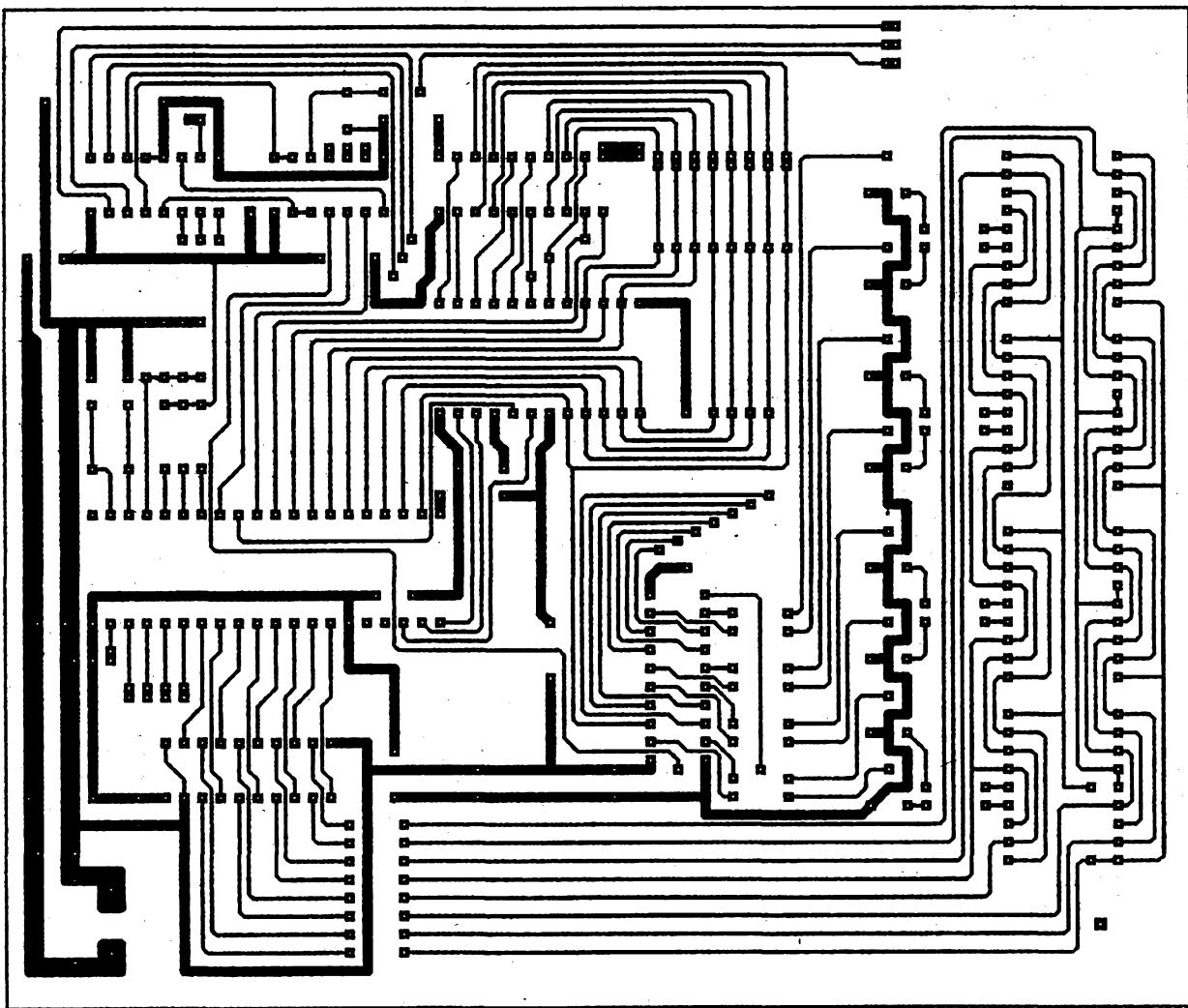
ŘJR se skládá ze dvou DPS (obr. 2 a obr. 3, a to ze základní a klávesnicové. Tyto desky se smontují pevně nad sebe přes distanční trubičky nebo jiným způsobem. Samozřejmě si můžeme tyto dva moduly uspořádat libovolně podle potřeby. Oba moduly jsou propojeny tenkým plochým vodičem. DPS obsahují propojky, které je třeba osadit jako první. Po správném osazení a pečlivé kontrole by měla ŘJR pracovat na první zapnutí a ohlásit se kmitajícím -r (ready), PAGE a uvedením nějaké polohy. Konstrukčně jsem ŘJR řešil v samostatné krabičce s tím, že relé a zdroje jsem umístil do reléové samostatné skřínky. Je to vhodné z důvodu ochrany proti jiskření kontaktu relé při větších pohonech a případnému rušení mikroprocesorové jednotky. Napájení R-vysílače +5 V je samostatným IO 7805 a mikroprocesorové části taky samostatným IO 7805. Celý

systém byl navržen pro motorek 12 V a tedy napájení celého systému je +12 V. Doporučuji napájet elektroniku rotátoru samostatně a pohon také samostatně oddělenými napájecími obvody. Obě DPS neobsahují zdrojovou a reléovou část, která je nezávislá a je ponechána na vašem vlastním návrhu s možností použití jiných vhodných zdrojů napájecích napětí. Při použití reverzních motorků 220 V je třeba dodržet všechny zásady oddělení obvodů výkonových od obvodů TTL a zásady ČSN 341010. Celkově je možné zadat 8 stránek (0 až 7 PAGE) s 8 polohami v každé stránce (0 až 7), tzn. max. 64 poloh.

Stavba a oživení

DPS vrtáme vrtákem o průměru 0,8 mm a otvory pro tlačítka 1 až 1,2 mm podle typu. Osazujeme podle osazovacích obr. 5 a 6.

Při stavbě ŘJR začneme osazením propojek na obou DPS. Potom začneme osazovat pasivní součástky, IO a tlačítka. IO 8035 (8048, 8748), EEPROM, EEPROM a displej osadíme do objímek. Pod displej dáme dvě objímky na sebe (upravené), aby displej byl v konstrukční výšce s úrovní klávesnice. Zkontrolujeme ohmmetrem, zda všechny IO mají připojeno napájení a zem a propojíme tenkým vodičem spodní modul s horním podle příslušných signálů (+5 V, GND, DB0 až 7, CSx, STB, klávesnici). Zkontrolujeme

162

F.MRAVENEC 3.50

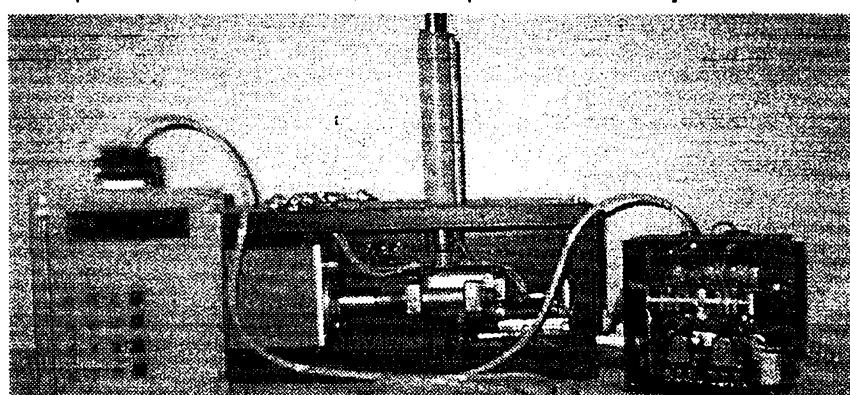
Obr. 3. Deska s plošnými spoji základního modulu

ohmmetrem, zda není zkrat mezi +5 V a GND. Po konečné kontrole obou modulů ŘJR ji připojíme ke zdroji s omezením na +5 V. Pokud jsme postupovali správně, rozsvítí se na displeji blikající -r- a PAGE v levé části a v pravé části tři číslice nějaké pozice. Dále nastavíme analogovou část, a to zkratováním analogového vstupu +IN a -IN na C520D a trimrem R22 nastavíme údaj na displeji 000, příp. aby na pozici jednotek problikávala 0 nebo 1. Potom

nastavíme vstupní rozsahový trimr R20 na minimum a na vstup analogové části rotátoru připojíme zkušební napětí z regulovaného zdroje (článek 1,5 V s potenciometrem 10 kΩ/N nebo podobný) a nastavíme na vstupu +IN C520D 720 mV a trimrem R23 nastavíme, aby na displeji svítil údaj 360 při 720 mV na vstupu C520D. Potom rozsahový trimr R20 při nulovém napětí zkušebního zdroje přestavíme na nulu a potenciometr zdroje nastavíme na

maximum, tzn. 1,5 V na vstupu rozsahového trimru a tímto trimrem potom nastavíme údaj na displeji 360. Tím se rozsah 1,5 V transformoval do rozsahu 720 mV a do vyjádření 360 °. Podobný postup je při napájení snímacího potenciometru rotátoru +5 V, jak tomu bude ve skutečnosti. Je zřejmé, že 1° polohy = 2 mV. Postup zopakujeme, aby chom C520D nastavili lineárně, a otáčením zkušebního potenciometru z 0 na maximum by displej měl ukazovat 0 až 360 °. Pokud problémává na displeji údaj 000 až 500, je chybě nastavená 0. Tako předzivenou jednotku a její moduly spojíme nad sebe distančními sloupky a po ověření všech funkcí připojíme k reléové skřínce nebo k příslušné výkonové a snímací mechanické sestavě. Celou sestavu rotátoru s ŘJR pečlivě odzkoušejte a až potom ji montujte na střechu (stožár). Analogový přívod před vstupem do ŘJR je nutno opatřit ochrannými diodami a kondenzátory proti rušení a přepětí a je vhodné ho realizovat twistovaným nebo stíněným vodičem

(Dokončení příště)

Obr. 4. Celkový pohled na konstrukci rotátoru. Zleva mikroprocesorová řídící jednotka, uprostřed mechanická část rotátoru, vpravo reléová spínací skříňka s napájecí částí

Regionální Klub CB Liberec

Klub.CB v Liberci pod tímto oficiálním názvem byl založen v roce 1994. Klubovní volaci znak je 329 RKL.

Účel a poslání CB klubu nejlépe vyčteďte z dále uvedeného výňatku:

Článek 2. stanov Účel a poslání Klubu CB

a) Účelem je napomoci uživatelům CB (občanských) radiostanic (dále jen uživatelů CB) předávat si zkušenosti z provozu, úprav a konstrukce zařízení, souvisejících s provozem CB radiostanic (dále jen CB).

b) Ochráňovat práva uživatelů CB a působit na ty uživatele, kteří ostatní omezují v užívání CB, nebo znemožňují ostatním řádné používání CB.

c) Spolupracovat s veřejností tak, aby provoz CB nerušil jiná elektrotechnická zařízení a nebyl tak zdrojem vzájemných konfliktů.

d) Nabídnout uživatelům CB nápadů a konstrukce těch autorů, kteří si je nechtějí autorizovat a chtějí je předat k užívání nebo k dalšímu propracování ostatním uživatelům, a současně je archivovat.

e) Pomáhat zprostředkovat výměnu, prodej nebo darování CB zařízení, součástek a literatury v oblasti CB elektroniky.

f) Seznamovat uživatele CB s novinkami z domova i ze zahraničí a archivovat je.

g) Napomáhat při provozu CB zařízení na nouzovém kanále č. 9, aby byla dostupná pomoc v rámci záchranného systému regionu.

h) Spolupracovat s ostatními CB sdruženími a umožnit jim výměnu zkušenosti s provozem CB v našem regionu.

i) Pomáhat radou a předáváním zkušeností občanům, kteří budou CB radiostanici teprve zřizovat.

j) Sdružovat finanční prostředky v klubu CB, které by sloužily pro nákup zařízení, literatury a ostatních věcí sloužících k provozu Klubu CB a tím i ostatním uživatelům CB.

• • •

Regionální klub CB Liberec v současné době registruje 50 členů převážně z okresu Liberec, ale i z České Lipy, Mladé Boleslav, Turnova a Trutnova.

Za největší úspěch považujeme organizaci provozu na 9. (nouzovém) kanále na kmitočtu FM 26.065 MHz. Ten v našem městě zajišťuje Bezpečnostní služba ARGUS, se kterou jsme uzavřeli dohodu o provozu nouzového kanálu. Za vše nejlépe hovoří „Svodka událostí“ (viz dále), kterou na společných schůzkách vyhodnocujeme.

Tento cestou chceme ostatním „sibičkářům“, pokud by chtěli podobný klub CB založit, nabídnout radu především ohledně administrativních náležitostí k přihlášení u MV ČR, ale rádi předáme i zkušenosti s provozem klubu. Dotazy mohou zaslat na naši dále uvedenou kontaktní adresu. Využíváme také již existující kluby podobného charakteru, které by s námi chtěli spolupracovat, aby se přihlásily.

1. CB Contest Romeo Kilo Lima 1995

Chtěli bychom čtenáře informovat o průběhu 1. republikového závodu CB Contest Romeo Kilo Lima 95, který se uskutečnil dne 22. a 23. dubna 1995.

V prvním ročníku republikové soutěže jsme především prosazovali upevnění zásad Fair Play při vzájemných spojeních. Základní podmínkou bylo, aby zúčastněný majitel občanské radiostanice vlastnil platné povolení k jejímu zřízení a provozování. Smyslem také bylo prosadit do povědomí existenci 9. (nouzového) kanálu, a 1. (svolávacího) kanálu. Závodníci měli za úkol navázat co nejvíce počet spojení se soutěžícími stanicemi z maximálního počtu lokátorů na území ČR. Svá uskutečněná spojení zapisovali do soutěžních

deníků, které obdrželi od pořadatele, a na základě téhoto deníku byla soutěž vyhodnocena.

Do soutěže bylo přihlášeno celkem 134 závodníků takřka z celé České republiky, snad kromě Severní Moravy, kam se bohužel informace o konání nedostala. Mnoho uživatelů CB si stěžovalo, že o konání soutěže nevěděli.

Zajímavé na věci je, že informace o konání závodu se šířila hlavně éterem, jelikož jsme pozvánky do soutěže zaslali pouze několika přátelům, jejichž adresy jsme znali.

Během závodu, který trval celkem 16 hodin, navázali soutěžící mnoho krásných a mnohdy i velice hodnotných dálkových spojení přes celou ČR.

Pode připomínek soutěžících a poznatků ze závodu napříště upravíme některé detaily v soutěžních podmínkách. Poděkování a pochvala za dodržení všech podmínek patří téměř všem závodníkům a vzhledem k tomu, že se jednalo o první akci takového rozsahu, můžeme konstatovat, že „sibičkáři“ jsou velmi šikovní lidé. Vyskytly se ovšem také některé problémy, spíše charakterových rysů jednotlivců, kterých však je zanedbatelné procento, tak jako ve všech odvětvích lidského konání.

Při vyhodnocení na Ještědu 20. 5. 1995, kterého se zúčastnilo celkem 80 „sibičkářů“, byly vítězům předány hodnotné ceny a dále byla udělena zvláštní cena prezidenta RKL za účinnou pomoc při záchrane lidského života při dopravní nehodě v Karlových Varech, kdy byl chodec sražen nákladním vozidlem a našim závodníkům se podařilo zajistit pomoc přes 9. kanál. Toto konání je důkazem, že provoz na CB není jenom zábavou, ale mnohdy se může jednat o humánní činnost, kdy jsou zachraňovány hodnoty a často i to nejcennější - lidský život.

Bohužel i v našem závodě se projevila závislost na financích a malé startovné nepokrylo náklady na pořádání soutěže. Z těchto důvodů bude startovné v příštím ročníku větší.

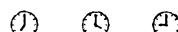
Vítězem CB contestu RKL 1995 se stala stanice „Luboš“ z Lovosic před „Kidem“ z Liberce a „Rubinem“ z Karlovy Varů.

Děkujeme sponzorům, kteří věnovali do závodu ceny v celkové hodnotě 20 000 Kč. Jsou to H-electronic radio Mladá Boleslav, RAMON Liberec, JAMAR Electronic s.r.o. Brno, ZACH Mladá Boleslav a p. Richard Nocar z Mladé Boleslav. Zvláště poděkování patří kontrolním stanicím pořadatele Lexovi - Perník, Jirkovi - Stěpánka Mladá Boleslav, Frantovi - Trutnov, Ivanovi - Výšinka Turnov, Frantovi - Tachov, Peklu - Liberec, Pepovi - Hanychov Liberec, Ladovi - Fórum a Bedřichovi - Mladá Boleslav, kteří nezištně věnovali svůj čas a prostředky úspěšnému a důstojnému průběhu závodu.

Vítězům srdečně blahopřejeme, děkujeme všem, kteří se přihlásili do závodu, aktivně se zúčastnili, nebo jej podpořili. Závěrem srdečně zveme všechny účastníky provozu v občanském pásmu v celé České republice do dalšího ročníku soutěže 2. CB Contest Romeo Kilo Lima 1996. Zájemci mohou své adresy zasílat na naši kontaktní adresu. Propozice do další soutěže budou vyhotoveny již v září 1995 a poté je ihned začneme rozesílat. Přejeme všem uživatelům CB mnoho nádherných chvil strávených na pásmu a těšíme se na setkání.

Prezident RKL:
329 RKL01 PEKLO Liberec

Kontaktní adresa:
Regionální Klub CB Liberec
P. O. BOX 21, 460 10 Liberec 10

Členové CB klubu Liberec poslali do redakce AR společně s tímto příspěvkem také svodku tísňových volání za listopad 1994 až červen 1995 z 9. kanálu pásmu CB, kterou sestavila liberecká bezpečnostní služba ARGUS. Je v ní obsaženo 46 tísňových volání. Pro představu o užitčnosti 9. kanálu v pásmu CB ze svodky výjímáme:

5. 11. 1994 17.21 hod. vysílač neznámý - auto havárie v Mnichově u Pily, předáno Policií ČR a lékařské pohotovosti.

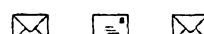
27. 12. 1994 13.50 hod. řidič mobil - strom přes silnici - Státní lesy.

11. 1. 1995 15.00 hod. - kamion - Karlovy Vary - zapadl v Machníně, předáno Policií ČR + přivolán auto jeřáb.

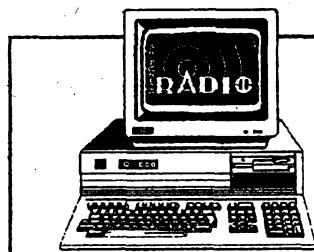
2. 2. 1995 19.24 hod. Habáško - Stará Rochlická 312 - dítě 1,5 roku má horečky, potřebuje pohotovost - předáno dětské lékařské pohotovosti.

18. 3. 1995 06.50 hod. Pepa Hanychov - nehoda nad Sychrovem - 6 vozů, jeden těžce raněný - nutný vrtulník - předáno Policií ČR + rychlá zdravotní pomoc.

26. 3. 1995 00.05 hod. Nedal - přepadení u zahradnictví ve Vesci - předáno Policií ČR.

Do redakce AR přišel QSL lístek za spojení v CB pásmu (7. kanál) od francouzské stanice 14ABR, určený Zdeňkovi, 179GF OK1 (Králové). Adresát tohoto QSL lístku se může přihlásit v redakci AR.

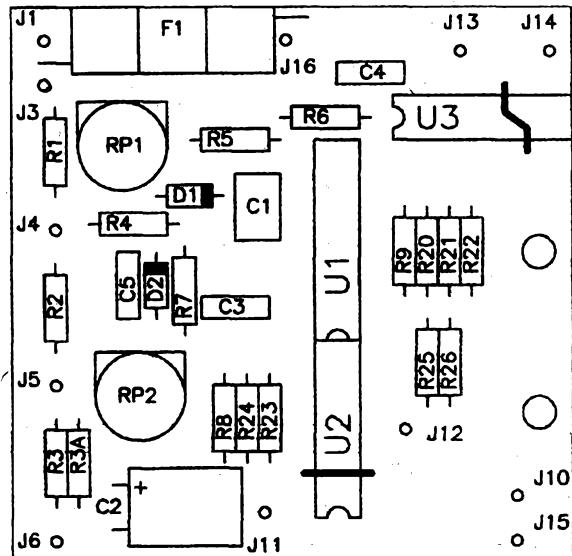
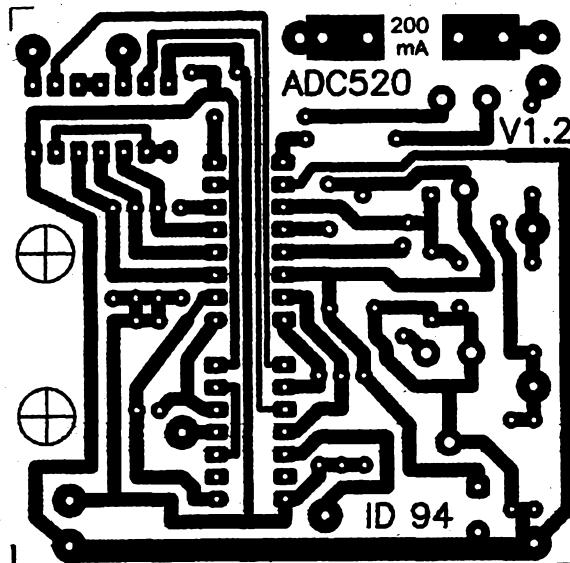

COMPUTER

HARDWARE & SOFTWARE
MULTIMÉDIA

hobby

Rubriku připravuje ing. Alek Myslik. Kontakt pouze pisemně na adresu: INSPIRACE, V Olšinách 11, 100 00 Praha 10

Obr. 3. Obrazec plošných spojů a rozmištění součástek na desce s plošnými spoji převodníku A/D pro game port PC

PŘEVODNÍK A/D pro GAME PORT

Ing. Ivan Doležal, Mýnská 46A, 466 02 Jablonec nad Nisou (dokončení)

Perioda přerušení může být překročena také samotným obslužným programem během výběru vzorků z bufferu a výpočtu naměřené hodnoty (to jen u pomalých počítačů) a dále během eventuálního průměrování a dalšího předzpracování (to i u rychlejších strojů). Tyto operace však probíhají ve fázi převodu (během signálu SYN), kdy ani nemá smysl vzorky ukládat do bufferu, a zde je času o řad více než je perioda vzorkování. Několik žádostí o přerušení od časovače tedy může být ignorováno.

Funkce pro obsluhu převodníku

Možný způsob implementace obsluhy převodníku A/D s integrovaným obvodem C520D do vyššího programovacího jazyku naznačují dále uvedené globální proměnné a čtyři funkce v programovacích jazycích C/C++ a Pascal.

Spolu s uváděnými funkcemi jsou dostupné tyto globální (veřejné) proměnné:

MĚŘENÍ * ŘÍZENÍ * OVLÁDÁNÍ
POČÍTAČEM
s FCC Folprecht

Pro jazyk C/C++:

```
int value, bufpos, alarm1,  
alarm2, ovfpos, ovfneg, trigger,  
done;
```

```
unsigned imeas;  
unsigned long nintr;
```

Pro jazyk Pascal:

```
value, bufpos, trigger: integer;  
imeas: word;  
alarm1, alarm2, ovfpos, ovfneg,  
done: boolean;  
nintr: longint;
```

```
(1) int adcval (int n);  
function adcval(n: integer) : integer;
```

Funkce provede *n* měření napětí na vstupu převodníku a vrátí průměrnou hodnotu v rozsahu -99 až 999. Je-li *n* >= 3, vyloučí se z výpočtu průměru (řídce se vyskytující) chyběně naměřené hodnoty. Vzhledem k limitovanému

rozlišení převodníku nemá význam používat *n* > 30. Návratová hodnota 1000 znamená překročení kladného rozsahu převodníku, -100 znamená překročení záporného rozsahu, hodnota menší než -100 indikuje závadu hardwaru (např. odpojení kabelu převodníku) – v tom případě je v nižším bajtu číslo chyby 1 až 3, které pouze vyjadřuje, ve které fázi komunikace funkce s převodníkem došlo k přerušení.

(2) unsigned adcrate (int n);
function adcrate (n: integer) : word;

Funkce provede *n* měření doby převodu převodníku a vrátí průměrnou hodnotu v rozsahu asi 8000 až 15000. Jednotkou je perioda hodinového signálu systémového časovače PC (obvod 8253/8254), t.j. 1/1193180 s = 0,8381 μs. Frekvenci převodu pak vypočítáme ze vztahu

$$fr = 1193180.0 / adcrate(n).$$

Znalost doby převodu umožňuje i přes asynchronní běh převodníku opatřit naměřené hodnoty poměrně presným časovým údajem. Návratová

hodnota 0 znamená závadu hardwaru. Měření doby převodu trvá $n+2$ period přerušení od systémového časovače (55 ms), neboť je nutno měření s přerušením synchronizovat.

(3) int adcinstall (int nmean, int nsamp, int ntrig, int trig1, int trig2, int nval, int *pbuf);

```
type IntPointer = ^integer;
function adcinstall (nmean,
nsamp, ntrig, trig1, trig2, nval:
integer; pbuf: IntPointer): integer;
```

Funkce instaluje obsluhu převodníku pod přerušením od systémového časovače s periodou 400 μs. Po dobu měření se zastavi systémový čas PC a nebudou aktivovány případně instalované rezidentní programy, využívající vektor přerušení č. 8. Během měření a ukládání průměrných hodnot ve zvolené periodě do vyrovnávací paměti se může hlavní program zabývat jinou činností.

Naměřená hodnota (shodná s návratovou hodnotou funkce *adcval*) se vždy též uloží do proměnné *value*. Tam může být po přečtení aktuální hodnoty zapsáno číslo, které nemůže být výslednou hodnotou (např. 7FFFh), a tak lze testováním *value* zjistit, že byla pod přerušením uložena nová naměřená hodnota.

Význam parametrů a ostatních proměnných:

- *nmean* je počet vzorků pro průměrování,

- *nsamp* je počet period převodníku do uložení další hodnoty,

- *ntrig > 0* je počet hodnot, které se od spuštění (trigger) jestě zapíší do ukončení záznamu a odinstalování obsluhy (nastaví se *done*) – buffer se totiž přepisuje již od startu,

- při *ntrig = 0* se po spuštění zaplní buffer a obsluha převodníku je odinstalována (nastaví se *done*),

- při *ntrig < 0* se po spuštění přepisuje buffer (až do externího odinstalování),

- při naměřené hodnotě $X \leq trig1$ popř. $X \geq trig2$ dojde ke spuštění a nastaví se (trvale) vlajka *trigger* na -1 popř. 1 a (aktuálně) příznaky *alarm1* resp. *alarm2*,

- *nval* je délka kruhové vyrovnávací paměti (bufferu), při *nval = 0* se do buferu nezapisuje, pouze se aktualizuje *value*,

- ukazatel *pbuf*ukazuje na začátek bufferu – po zaplnění se buffer přepisuje opět od začátku,

- proměnná *bufpos* obsahuje pozici v buferu, kam se bude zapisovat další hodnota ($0 \leq bufpos < nval$),

- vlajky *ovfpos* popř. *ovfneg* se (trvale) nastaví při byt jediném překročení kladného popř. záporného rozsahu převodníku,

- proměnná *nintr* je inkrementována při každém přerušení, *imeas* po každém výpočtu průměrné hodnoty.

Funkce inicializuje všechny globální proměnné a vraci 0 nebo číslo chyb:

```
1 ...nsamp < nmean (nelze uložit ještě nedopocítanou hodnotu),
2 ...nmean < 1 nebo
    nmean > 1000.
```

Při chybě k instalaci obsluhy převodníku nedojde.

```
(4) void adcremove (void);
procedure adcremove;
```

Funkce odinstaluje obsluhu převodníku pod přerušením, obnoví původní vektor přerušení a (kromě PC XT) systémový čas. Funkce je interně volána po předvoleném konci měření (viz výše: nastavení *done*).

S použitím těchto funkcí byly naprogramovány dva prakticky použitelné demonstrační programy.

Demonstrační programy

Program ADCDISPL zobrazuje na obrazovce naměřenou hodnotu, filtrovanou průměrováním, kterou obnovuje pro zrak přiměřenou frekvenci, t.j. asi 3x za sekundu. Iluza displeje měřicího přístroje vytvářejí jednak osminásobně zvětšené znaky, které též umožňují odečítat měření z větší vzdálenosti od monitoru, jednak volitelné parametry příkazové řádky programu, které slouží k lineární transformaci ($y = kx + q$) naměřené hodnoty na zobrazovanou a k jejímu doplnění značkou jednotky, např. při zapojení snímače neelektrické veličiny (po nezbytné úpravě úrovně) k převodníku A/D.

Program ADCWRITE průběžně zobrazuje a ukládá do souboru naměřené hodnoty. Má 5 nebo 6 parametrů, které převážně korespondují s parametry funkce *adcinstall*. Jeden z parametrů určuje, zda se po spuštění budou vzorky do souboru ukládat stále (až do ukončení programu obsluhou) nebo zda se uloží zvolený počet vzorků, a to buď teprve po spuštění, nebo ještě navíc po spuštění.

Zapsaný soubor je textový, má hlavičku se základními údaji o zvolených parametrech a s datem a časem měření. Naměřené hodnoty jsou opatřeny pořadovým číslem a časem, uplynulým od začátku měření.

Řádky se záznamem měření se průběžně zobrazují na obrazovce. Též se zobrazují logické hodnoty, které vyjadřují, zda a překročením které úrovně již došlo ke spuštění, zda jsou aktuálně překročeny spouštěcí úrovně a zda alespoň jedenkrát došlo k překročení rozsahu.

Konstrukční provedení

Součástky modulu (kromě připojovacích prvků) jsou osazeny na desce plošných spojů o velikosti 63,5 x 63,5 mm (obr. 3 na předchozí stránce). Integrace obvod C520D se zasouvá do patice. Na desce jsou dvě drátové

propojky – pod každým z obvodů U2 a U3 jedna (viz obrázek). Dva otvory lze použít k upevnění přívodního kabelu přichytou.

Deska je umístěna v malé plastové zaklapovací krabičce U-MINI (GM Electronic), opatřené na bocích klasickými zdírkami pro zasunutí banánu. Záporný pól měřeného napětí se připoji do zdíry „COM“, kladný pól (podle předpokládaného rozsahu) do jedné ze zdírek označených „1“, „10“, „100“ (V).

Svorka „COM“ je přímo spojena se zemí počítače a tudiž i s ochranným vodičem sitě. Při eventuálním měření na zařízeních spojených s počítačem lze měřit jen kladná napětí. Zdírka „GND“ je samostatnou žilou kabelu připojena na zem počítače, zdírka „+5 V“ je přes trubičkovou pojistku 200 mA připojena na napájecí napětí počítače. Z této zdířek lze napájet další připravky, např. pro úpravu signálu ze snímače před jeho přivedením na vstup převodníku.

Cena všech polovodičových i konstrukčních součástek modulu nepřesahne 300 Kč.

Závěr

Účelem příspěvku bylo ukázat zapojení, konstrukční řešení (deskou plošného spoje) a principy technického i programového řešení externího modulu převodníku A/D pro připojení k PC, který je včetně již hotových obslužných podprogramů cenově dostupný i pro pouhé nezávazné experimentování.

Popsané obslužné podprogramy v jazycích C a Pascal i oba jednoduché aplikační programy můžete obdržet na disketu 5,25" za 150 Kč na adresu autora (Ing. Ivan Doležal, Mlýnská 46A, 466 02 Jablonec nad Nisou, tel. 0428/87626 nebo 048/25441/linka 252).

Literatura

[1] Jednoduchý převodník A/D a jeho připojení k PC. AR řada A, č. 5/1993, str. 16.

[2] Pechal, V.: Převodník A/D pro sériový port PC. AR řada A, č. 5/1993, str. 25.

[3] Vávra, J.: Inteligentní měřicí modul IMM-7710. AR řada A, č. 1/1995, str. 32 a č. 2/1995, str. 29.

[4] TESLA Rožnov p. R.: Polovodičové součástky 1984/85 (katalog).

[5] Haas, K., Zuska, J.: Moderní měřicí přístroje a jejich obvody. AR řada B, č. 4/1981, str. 125.

[6] Doležal, I.: Využijte game port svého PC! Bajt 38/93, str. 44.

[7] Mach, P.: Přesný čas na počítačích PC. Bajt 38/93, str. 138.

[8] Doležal, I.: Obnovení systémového času. Bajt 41/94, str. 188.

Microsoft již dlouho věří v to, že počítače sehrají historickou roli a umožní nové způsoby uvažování a komunikace - dostupné, užitečné, individuální a zábavné pro všechny uživatele počítačů. Tuto svoji vizi nazývá *Informace na dosah ruky - Information at your fingertips*. The Microsoft Network a její on-line služby jsou dalším krokem tímto směrem.

Přestože interaktivní tzv. on-line služby mají v USA dostatečnou reklamu ve všech médiích, současné služby jsou mezi uživateli mnohem méně populární, než by se zdálo. Ačkoliv např. 40% uživatelů Microsoft Windows má modem, méně než 10% uživatelů (a méně než 4% domácností v USA) má předplacenou nějakou on-line službu. Tyto služby zatím procházejí obdobím zrodu a jejich provozovatelé stále hledají optimální technický i komerční model a užitečné aplikace, které by výrazně rozšířily počet jejich uživatelů. Potenciál těchto služeb je však nesmírný. Trh spotřebitelů těchto služeb by mohl během pěti let činit až 2 miliardy lidí (podle SIMBA).

Přístup k The Microsoft Network je funkci Windows 95, nové verze populárního operačního systému Microsoft Windows. Je to služba, která umožňuje všem uživatelům Windows 95 snazší a levnější přístup k informacím a komunikacím prostřednictvím telefonních a datových linek. Odstra-

ky, kterou získává provozovatel sítě na poplatcích za dobu připojení k sítii.

Úspěch The Microsoft Network bude založen na úspěchu dodavatelů služeb při získávání a motivování zákazníků. Microsoft se bude ze všech sil snažit být nápadocen tomuto úspěchu. The Microsoft Network poskytuje nové a jiné obchodní prostředí, ve kterém hlavní vliv na dosažený obrat je v rukou podnikatelů; vytvářejících obsah a nabídku služeb. Ti nejsou nikak omezováni pokud jde o způsob, kterým si zajistí platby za poskytované služby. Nejrůznější varianty - předplatné, on-line transakce, dotace, vstupenky na určité události - záleží pouze na volbě podnikatelů. A co je nejdůležitější - podnikatelům zůstane většina příjmů, získaných jejich podnikáním (informace, služby, prodej ap.).

Uspokojování zákazníků, požadujících snazší přístup k novým technologiím, je základním posláním všech produktů Microsoftu. I přihlášení se a přístup k The Microsoft Network v rámci Microsoft Windows 95 jsou pro uživatele jednoduché a plně využívají výkonu a pohodlného ovládání tohoto operačního systému. Jako přirozené rozšíření funkcí a grafického rozhraní Windows 95 poskytuje The Microsoft Network důvěrně známé prostředí, které usnadňuje průznamku i interakce v této velké počítačové síti. Ve všech ohledech vypadá a funguje přesně jako Windows 95 a nabízí tak svému uživateli snadnou, konzistentní a příjemnou práci.

rých mohou čerpat nebo s nimi spolupracovat v lokálním i celosvětovém měřítku. Podnikatelé, tvorící obsah a služby, budou postupně objevovat možnosti a příležitosti k rozšíření svých aktivit, sortimentu produktů a podnikání v tomto graficky stabilním a interaktivním prostředí.

The Microsoft Network bude průběžně zabezpečovat vyšší kvalitu obsahu i služeb poskytováním nástrojů a technologií k podpoře zcela individuálních, multimediálních prezentací.

Jedním ze základních přínosů tohoto on-line systému Microsoftu je možnost komunikace přesahující tradiční hranice času, ceny, prostředků a vzdálenosti.

Síť The Microsoft Network je od základů navržena tak, aby umožňovala zcela internacionální přístup. Možnost připojení k sítii z kteréhokoliv místa na světě - a výměna informací s kterýmkoliv uživatelem na světě - čini systém ještě atraktivnějším.

Integraci s Information Exchange ve Windows 95 a rozšířením této funkce o elektronické nástěnky (bulletin board), knihovny souborů a okamžitou interaktivní komunikaci (chat services) bude The Microsoft Network nabízet nejrozšířejší a nejsnáze dostupné komunikační možnosti.

The Microsoft Network

nuje základní dosavadní překážky k využívání takovýchto (tzv. on-line) služeb - cenu, obtížnou obsluhu a určitý konzervativismus. The Microsoft Network rozšiřuje pracovní prostředí Windows na celosvětovou komunitu lidí, myšlenek a informací. Poskytuje základ pro celosvětový elektronický trh produktů a služeb Microsoftu a dalších výrobců.

S The Microsoft Network chce Microsoft rozšířit on-line trh poskytnutím technologií a obchodních modelů potřebných k získání vlastních praktických zkušeností, vedoucích ke sladění potřeb i očekávání zákazníků i poskytovatelů služeb.

Aby uspěly na globálním trhu, musí on-line služby nabídnout výjimečně zajímavé a hodnotné produkty atraktivnějším a dosažitelnějším způsobem než klasické obchodníci. A to je základní myšlenka The Microsoft Network - rozšířit přínos on-line služeb na širší okruh spotřebitelů odstraněním překážek, které tomu doposud bránily.

Obchodní prostředí globálního počítačového sítě musí odrážet principiální různorodost samotného obchodování, aby umožnilo realizaci jeho plného potenciálu. Firmy uspějí ve svém podnikání obvykle tehdy, zvolili praktiky, sortiment, obaly a způsob prodeje adekvátní svým produktům i svým zákazníkům. Investují do svých distribučních kanálů, které pak zajišťují infrastrukturu a přizpůsobivost této strategii a tím i celkový výsledný zisk.

Současné on-line služby omezují způsob, kterým mohou dodavatelé prezentovat svoje výrobky, informace a služby, a limitují i zisk, kterého může nezávislý podnikatel dosáhnout, často na malý zlomek čast-

Služby v The Microsoft Network mohou být zkoumány a prohlíženy pomocí Windows Explorer z Windows 95, nahrávání souborů (download) je stejně jako kopirování - pouhým přesunutím ikony. Ikony zkratka (shortcuts) umožňují individualizovanou a efektivní orientaci. Elektronická pošta a dokumenty (RTF) jsou zpracovávány v Information Exchange a WordPad z Windows 95, se stále stejným a důvěrně známým rozhraním pro všechny komunikační aktivity.

Přístup k The Microsoft Network je i cennější přijatelný. Přijatý komerční model zdůrazňuje činnost oproti času připojení a poskytované základní služby jsou pro členy za minimální možné ceny.

The Microsoft Network podporuje a propaguje individuální přístup u členů i poskytovatelů služeb. Je to umožněno novou generaci technologií a funkcí a mohou se vytvářet a vyvijet nejrůznější on-line zájmové skupiny. Interaktivní „život“ se v The Microsoft Network tvoří kolem téhoto dynamických tématických skupin, vznikajících za účelem maximálního využití interaktivního média a daného tématu, produktu nebo činnosti. Tématické oblasti pokrývají např. tyto obory: Umění a zábava, Zprávy a počasí, Obchod a finance, Sport, zdraví, Věda a technika, Počítače a software, Společenský život, Domov a rodina.

Tyto zájmové skupiny budou koordinovány vybranou skupinou manažerů, kteří jim dodají speciální informace, znalosti, důvěryhodnost a respekt v příslušných obozech.

Členové budou si mohou vybrat z veliké řady i hloubky zájmových skupin, z kte-

Konzistentní uživatelské rozhraní, podpora OLE, využívání drag-and-drop, orientace pomocí Windows Explorer a možnost grafického formátování textu (RTF) rozšiřují zkušenosť a návyky z Windows 95 plynule i do komunikačního prostředí The Microsoft Network.

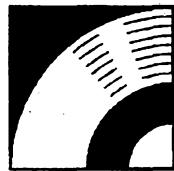
Služby The Microsoft Network:

Z počátku budou mít předplatitelé přístup k následujícím základním službám:

- Bohaté možnosti komunikace, včetně elektronické pošty, elektronických nástěnek a přímé individuální komunikace.
- Přístup k Internetu včetně elektronické pošty a tzv. news groups.
- Nejrůznější informace - zprávy, sport, burza, počasí, informace o produktech a jejich podpoře ad.
- Knihovny souborů k nahrávání - shareware, grafické a zvukové soubory, doplňky softwaru, archivy článků a Microsoft Knowledge Base.
- Informace a podpora Microsoftu zákazníkům, informace o produktech a jejich technická podpora.

Rozšířené služby a produkty budou jak s Microsoftem související, tak i zcela nezávislé. Za některé z nich se bude muset platit, jiné budou zdarma a budou hrazeny od inzerentů nebo podílem na uskutečněných transakcích.

The Microsoft Network dá impuls trhu pro on-line služby, vyrovnaný rozdíl existující dnes mezi potenciální a skutečnou základnou jejich uživatelů. Poskytnutím vysoko funkčních a zajímavých on-line služeb milionům uživatelů se Microsoft opět přiblíží realizaci své vize *Informace na dosah ruky - Information at your fingertips*.

MULTIMÉDIA

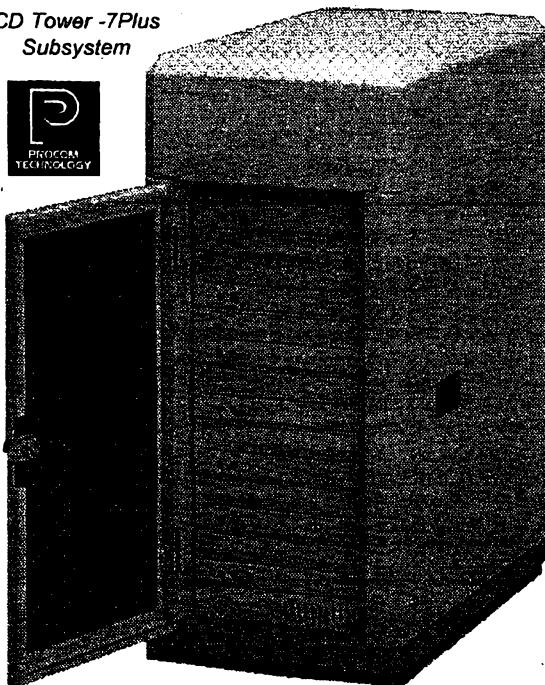
PRAVIDELNÁ ČÁST COMPUTER HOBBY, PŘIPRAVOVANÁ VE SPOLUPRÁCI S FIRMOU OPTOMEDIA

V poslední době se hodně hovoří o síťových systémech a o vzájemném propojení počítačů přes modemy a další zařízení na největší „Sít“ – Internet. Cílem všech těchto aktivit je zpřístupnění datových informací z celého světa každému uživateli. V případě, že budete potřebovat informaci o počtu vysokoškolsky vzdělaných lidí v Zambezi, kvalitě vozů Škoda v České republice nebo politické situaci na Slovensku, nemusíte tyto informace hledat v tisku, médiích nebo složitě pátrat v knihovnách. Sjednocení informačních zdrojů nabízí přístup k jakékoli informaci na světě, její jednoduché vyhledání a použití.

Díky nesporným kvalitám zařízení pod správou Telecomu není modemové spojení vždy to pravé. Mnoho z nás také pracuje pouze v malých, lokálních sítích a i tam jsou potřebné informace z mnoha oblasti. Ukládat tyto informace na pevné disky je velmi drahé, stremer (magnetopásková jednotka) je k vyhledávání a manipulaci s daty pomalý, magnetooptické disky jsou vhodné pouze pro často se měnící data, protože jsou fo na dlouhodobé skladování dat příliš drahá zařízení.

Zajímavým řešením tohoto problému je CD-ROM Tower systém. Je to věž se sadou interních mechanik CD-ROM s rozhraním SCSI II, které jsou propojeny s počítačovou sítí a mohou tak nabídnout přístup k datům uloženým na CD-ROM všem uživatelům sítě. Tento

CD Tower -7Plus
Subsystem

CD-ROM TOWER

zařízení	cena zařízení	cena média	cena za 1 MB	náklady za 4 GB	náklady na 1 MB
Pevný disk 540 MB EIDE	6848	6848	12,70	54784	13,38
Pevný disk 1 GB EIDE	11712	11712	11,44	46848	11,44
Pevný disk 1 GB SCSI	13745	13745	13,42	54980	13,42
Pevný disk 2 GB SCSI	22489	22489	10,98	44978	10,98
Pevný disk 4 GB SCSI	42590	42590	10,40	42590	10,40
Diskety 1,44 MB	800	25	17,36	72225	17,63
Magnetooptický disk 230 MB SCSI	28671	950	4,13	46721	11,40
Magnetooptický disk 1,3 GB SCSI	75768	2500	1,92	85768	20,94
Magnetooptický disk Syquest 200 MB SCSI	15134	2519	12,60	68033	16,61
CD ROM writer Yamaha CDR-100	105774	191	0,29	107111	26,15

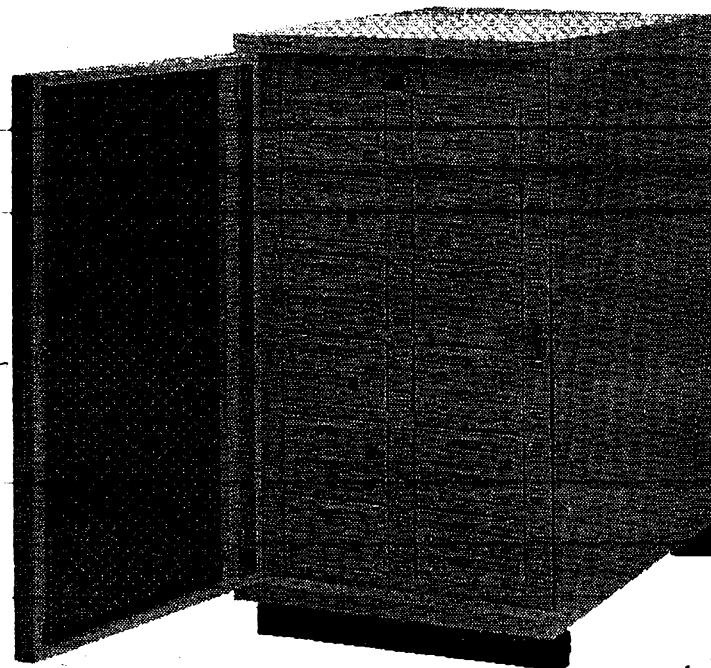
Náklady na jednotku úložné kapacity. Cena zařízení je cena přístroje, cena média je u pevných disků stejná jako zařízení protože ho nelze měnit, cena na 1 MB se rozumí bez ohledu na cenu zařízení, náklady na 4 GB jsou dohromady zařízení a média a náklady na 1 MB jsou vypočítány z předchozího údaje. Ceny jsou v Kč.

způsob uložení informací a přístupu k nim je ve světě již poměrně běžný. Má v současné době nejpříznivější cenu na uložený 1 MB dat.

Mezi přední světové firmy, zabývající se touto technologií, patří i Procom Technology z USA. Její CD-ROM Tower, Server a Tower RAX patří mezi špičku jak výkonem tak použitou technologií Smart System, která nemá ve světě konkurenči.

CD-ROM Tower je počítačová skříň se zdrojem, kterou lze osadit dvěma až sedmi mechanikami CD-ROM s rychlosí 300 až 900 kB/s. Tyto mechaniky jsou napojeny přímo na server sítě přes rozhraní SCSI jako další logické jednotky. Velmi vhodný je pro tyto systémy řadič SCSI Procom ISA Xelator s dokonalým programem (v ROM) pro nastavení, detekci chyb a další funkce. Toto řešení vyžaduje fyzické

 OPTOMEDIA
SPOL. S.R.O.
Letenské nám. 5, 170 00 Praha 7
tel. (02) 37 54 69, fax (02) 37 49 69

Až 21 mechanik CD-ROM a tedy 13,65 GB informací v sobě může mit (a vám zpřístupnit) CD Tower-21Plus Subsystem firmy Procom Technology

propojení kabelem SCSI mezi Tower systémem a serverem. To může být nepraktické v případě, že některý uživatel někde na síti chce vyměnit disk CD-ROM. Pak musí navštívit místo se serverem a vyměnit disk. V případě, že záměrem správce sítě, například výbance, je umístit jeden Tower systém do archívu a jeden do oddělení účtů, znamenalo by to umístit na tato místa i servery, koupit operační systém pro tyto servery a zaškolit obsluhu. To vše zvyšuje náklady.

Řešením je *Smart Tower Systém*. Vyznačuje se jednoduchostí a vysokou spolehlivostí. *CD-ROM Smart Tower systém* je vybaven speciální kartou se zákaznickým čipem, který řídí práci až sedmi mechanik CD-ROM s rozhraním SCSI a zároveň komunikaci po síti Ethernet nebo Token Ring. Systém může být na libovolném místě počítačové sítě bez řídícího počítače. Instalace spočívá pouze v připojení napájení a kabelového rozvodu počítačové sítě. Po instalaci obslužného softwaru (z libovolné stanice na server, bez nutnosti jeho restartu) je celý *Smart system* přístupný uživatelům. Uživatelé mohou vyměňovat disky CD-ROM aniž by museli mít přístup k serveru. I tyto systémy mohou obsahovat 2, 4, 5 a 7 mechanik CD-ROM s rychlosťmi 300, 600 nebo 900 kB/s.

Další variantou je *CD-ROM Tower Plus Subsystem*. Zde je uplatněna další technologie firmy Procom technology. Celý Tower, osazený opět až sedmi SCSI mechanikami CD-ROM, potřebuje díky instalované kartě *Smart SCSI CD* pouze jedno SCSI ID na hostitelském řadiči. Toto řešení je vhodné pro servery a počítače, které mají na

SCSI adaptér i další zařízení a není přitom z jakéhokoliv důvodu žádoucí instalovat do počítače další SCSI adaptér. Je možné připojit až sedm SCSI CD Tower Plus Subsystémů na jeden počítač, což představuje 49 mechanik CD-ROM přístupných z jednoho serveru. Každý CD-ROM Tower se přitom jeví systému jako jeden logický disk. V současné době jsou podporovány operační systémy MS-DOS, Windows, Windows NT, OS/2, Novell NetWare a sítě peer-to-peer. Existuje i řešení *CD Tower 21 Plus Susbsystem*, kde v jednom zařízení je až 21 mechanik CD-ROM včetně karty *Smart SCSI CD* a celý tento systém potřebuje pro připojení na hostitelský počítač pouze 3 SCSI ID.

Náročnější uživatelé informačních technologií mohou využít CD-ROM To-

wer 21 Server. Jedná se o plnohodnotný počítač typu Tower s procesorem Intel486 nebo Intel Pentium, umístěný přímo v CD-ROM Tower, s možností osazení 7, 14 nebo 21 mechanikami CD-ROM. Tento počítač zajišťuje všechny řídící funkce jako specializovaný CD-ROM Server. Umožňuje lepší integraci do systému sítě a je na ostatních systémech zcela nezávislý. Toto řešení je zajímavé proto, že na rozdíl od všech výše zmíněných systémů CD-ROM Tower nepotřebuje pro svoji funkci část pracovního výkonu stávajícího serveru. Podle potřeby zákazníka je řešena příprava tohoto CD-ROM serveru pro konkrétní operační systém. Tím jsou odstraněny problémy s instalací softwaru, testováním a oživením celého systému. V současné době je nabízen s operačními systémy Novell NetWare, Microsoft LAN manager, Banyan Vines, MS-DOS, OS/2 a IBM LAN Server. V přípravě jsou i verze pro operační systémy kompatibilní s SCO UNIX.

Nejvýkonnějším zařízením pro datové a informační centrum je *CD Tower RAX*. Toto informační centrum s řídícím počítačem s procesorem Intel Pentium a 64 MB RAM patří k největším na světě. Ve skříni o výšce 2m se čtyřmi zdroji, vyměnitelnými za chodu, je 9 montážních konzolí pro moduly. Modul může obsahovat sedm mechanik CD-ROM nebo řídící počítač s pevným diskem, síťovou kartou, disketovou mechanikou a grafickou kartou SVGA. Při maximálním osazení je přístupných celkem 56 mechanik CD-ROM, což je 36,4 GB dat. Tyto výkonné systémy slouží jako zdroje informací (v USA např. v organizacích jako je NASA, FBI a Daňový úřad). Na CD-ROM jsou uložena všechna aktuální data daného úřadu a technologiemi CD-R (viz dále) jsou neustále aktualizována a doplňována.

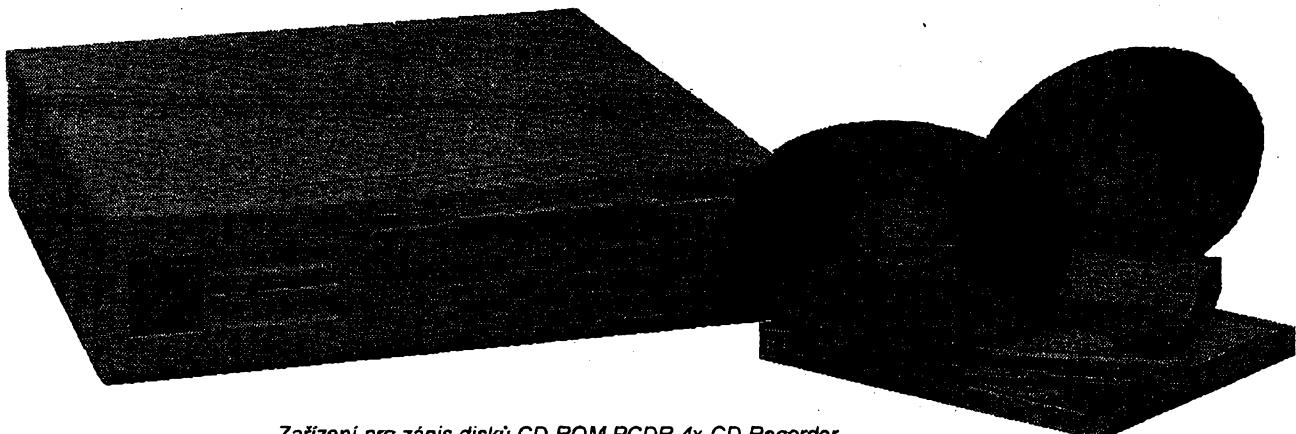
Nyní si po výčtu všech možností, jak zpřístupnit gigabajty dat, řekneme, ja-

Multimédia ve Windows 95

Nová dlouho očekávaná verze operačního systému Microsoft Windows v sobě má mnoho novinek, které se dotknou multimediálních možností vašeho počítače. Vybrali jsme pro vás dnes dvě:

Podpora CD+. Windows 95 je první operační systém, který podporuje nový formát SONY®/Philips CD+, umožňující audio CD přehrávacím i multimediálním PC přehrávat stejně CD disky. Nový formát umožňuje, aby na stejném CD byla nahrazena hudba (audio) i data. Zpěvaci a skupiny tak mohou ke svým CD přidávat i multimediální prvky jako např. video. Nový formát odstraňuje problém audio CD-přehrávačů, které zatím identifikují data na první stopě jako ponuky a přehrávají je jako „sum“. Operační systém Windows 95 prevezme všechny kompatibilní prvky této technologie.

AutoPlay pro vaše CD. Vložte-li CD, které umí AutoPlay využít, program se automaticky spustí a otevře, aniž byste museli procházet složitou a čas zabírající instalací.

Zařízení pro zápis disků CD-ROM PCDR-4x CD Recorder

ké jsou možnosti ve vytváření vlastních CD-ROM. Běžné hudební kompaktní disky jsou zhotoveny přesným lisováním. U nás např. v Gramofonových závodech Loděnice. Datové CD-ROM jsou ve velkých sériích také lisovány. V malých sériích se CD vytváří změnou optických vlastností reflexní vrstvy média působením laserového paprsku. Tato změna je nevratná. V digitální podobě lze na CD uložit až 650 MB dat nebo 74 minut zvukového záznamu, popř. až 100 fotografií ve formátu Photo CD. Není však nutné zaplnit daty celý CD-ROM najednou. Tato technologie umožňuje při použití standardu *multisession* uložit data v několika blo-

cích podle potřeby. Je však nutno počít s tím, že bez ohledu na množství následně zaznamenaných dat každý samostatný zápis (*session*) spotřebuje pro zápis struktury a dalších informací až 9 MB. Proto je nutné si pečlivě rozmyslet v kolika dávkách data na disk uložíte.

V současné době se nabízí přístroje pro zápis na CD v různých cenových i kvalitativních úrovních. Spodním koncem jsou mechaniky *single speed*, které nahrají plný CD-ROM za 72 minut rychlosti 150 kB/s. Tato zařízení lze pořídit za až 60 000 Kč bez DPH. Jedná se však obvykle o výrobců starších výrobků. Zařízení s rych-

lostí 300 kB/s (*double speed*) a dobou zhotovení CD za 36 minut jsou v cenách okolo 85 000 Kč bez DPH a jedná se o běžně vyráběné a tudiž bezproblémové zboží. Je důležité, aby bylo zařízení podporováno výrobcí software pro přípravu dat na PC. Starší typy již nemusí být podporovány. FAVORITEM jsou dnes zařízení s rychlosťí 600 kB/s, které nahraje CD za necelých 20 minut.

Nejznámější software pro přípravu CD-ROM na PC je *CD Creator* od firmy COREL, *CD GEN 4.0* od firmy TATA UNISYS z Indie a *Easy GEN*. Všechny programy pracují v Microsoft Windows s adaptéry SCSI I a SCSI II.

S popsanými zařízeními si tedy již dnes může barka, škola, úřad nebo kdokoliv jiný archivovat libovolné množství dat s dobou garantovaného bezchybného čtení okolo 100 let. Při použití systémů CD-ROM Tower nebo CD-ROM Server v lokálních i rozlehlych sítích jsou informace uložené na CD-ROM přístupné každému uživateli s oprávněním přístupu s jistotou, že nemůže dojít k jejich smazání, úpravě nebo znehodnocení. Čtení probíhá podstatně slabším laserovým signálem než zápis.

Mezi nejznámější softwarové produkty pro přípravu a nahrávání CD-ROM patří CD-GEN 4.0

CD-Gen 4.0

CD-Gen - [Archiving MultiSession - New]

File Diag Recorder Options Help

Source

Drives

Directories and Files

View Options

Settings

Filters

Archiving Single Session

Backup files on to a CD-ROM

Archiving MultiSession

Incremental Backup on to a CD-ROM

Mastering

Create Multimedia CD-ROM titles

Exit

Return to Windows

(Podrobnější technické i obchodní informace o popisovaných zařízeních můžete získat u firmy Optimedia s.r.o.)

VYBRANÉ PROGRAMY

SoundClub

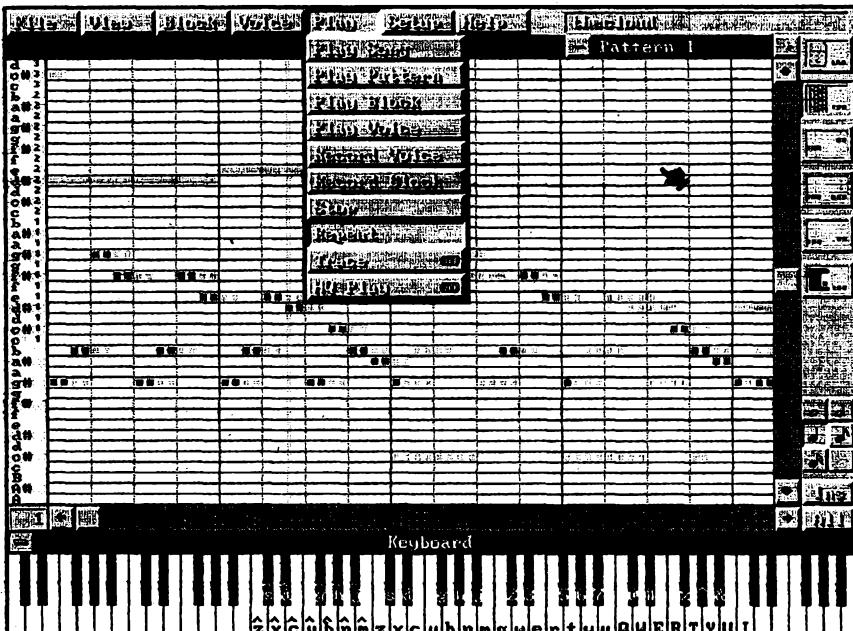
Autor: Blue Moon Software, Box 3689, Tallinn EE0090, Estonia.

HW/SW požadavky: 286+, EGA+, myš a zvuková karta.

Skvělý program v MS-DOS pro práci s digitalizovanou hudbou ve formátech typu MOD a MID. Co je na tomto výjimečném programu nejcennější? Jasná a srozumitelná koncepce. I průměrně chápavý orangután totiž záhy pochopí, že stavebním prvkem každé písničky je nota určená výškou, délka a hlasitostí - jde-li o stereofonní skladbu, přibude ještě balance, která určuje „prostorové umístění“ zvuku. Že sérije not tvoří jeden hlas, k němuž je vždy přiřazen určitý nástroj. Že složením několika hlasů vznikne téma a že každé téma má určité (třeba proměnné) tempo. A konečně, že posloupnost témat dává dohromady piseň. Pochopíte-li tento princip, nebude vám práce se Sound Club činit potíže.

Každému atributu noty a tématu totiž odpovídá jedno okno: výška/délka, hlasitost, balance, tempo. Hodnoty atributů (tj. vlastní noty) zadáváte podobně, jako se v matematice kreslí grafy - pro hudebně nevzdělaného člověka jde o notaci mnohem názornější, než je klasická notová osnova.

Moderna hudbu charakterizuje rytmus, opakujici se téma. Sound Club na to pamatuje blokovými funkcemi - vytvoření rytmického doprovodu je záležitostí páru kliknutí myši a použití repeat block. Obtížnější není ani změna tempa apod. Při editaci oceníte i speciální režim, při kterém se pořád dokola přehrálává téma, v němž právě provádíte změny. Zpomalite, zrychlite - a hned slyšíte výsledek.

Obrazovka programu Sound Club

MIDI Studio

Autor: Sounds Great Software, 2723 Morley Tr N.W., Calgary, Alberta T2M 4G8, Canada.

HW/SW požadavky: Windows 3.1, zvuková karta.

Jednoduchý a intuitivně ovladatelny MIDI sekvencer pro Windows. Jako každý sekvencer zvládne i MIDI Studio záznam, přehravání a úpravu MIDI souborů.

Kladem, který ocení hlavně uživatelé vzdělaní v hudební teorii, je, že MIDI Studio pracuje s běžnou notovou osnovou a notami. Zápis skladby se dá pořídit buď klávesovým nástrojem s MIDI (notaci pořídí MIDI Studio automaticky) nebo myší (notičky tukáte do osnovy ručně). Při zápisu myší umí MIDI Studio hlídat umístění not a automaticky je zarovnávat podle délky nebo do „rastru“ (na nejbližší dvaatřicetinku).

K povinné výbavě patří funkce cut/copy/paste (byť poněkud netradičně implementované), zajímavým doplňkem jsou Track Summary a Track Detail, které spočítají noty ve stopě, popř. zobrazí podrobný seznam všech not na stránce (u každé se uvádí přesné umístění, výška, délka a hlasitost). Při studiu se hodí funkce Animate, která v reálném čase zobrazuje přehrávané noty.

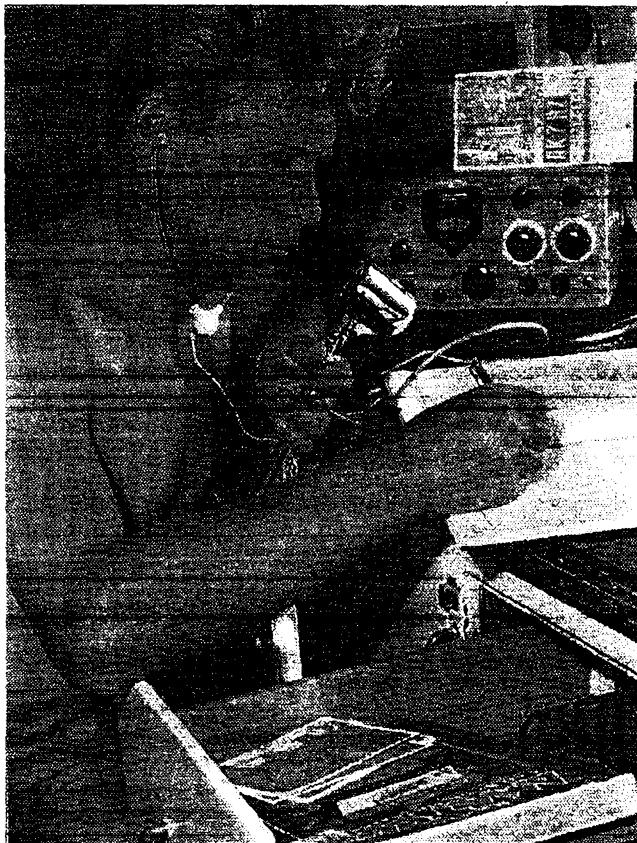
Pro našince příznivě je řešeno přiřazování nástrojů jednotlivým stopám: názvy MIDI nástrojů (které jsou ve skutečnosti jen mnemotechnickými ekvivalenty určitých čísel) jsou zapsány v obyčejném souboru ASCII. K čemu je to dobré? Inu, stačí soubor (třeba v Notepadu) upravit a můžete namísto Strings používat Smyčce (původním záměrem autora bylo umožnit snadnou redefinici názvů pro syntezátory různých výrobčů).

Potěšitelné je, že MIDI Studio umí nejen noty zobrazovat, ale i tisknout (používá vlastní TrueType font MusicalSymbols). MIDI Studio není určeno zrovna profesionálům, nejlépe se uplatní při studiu a amatérské práci. Hledáte-li ale program, který by vám pomohl s hudbou na počítači začít a udělat první nesmělé krůčky, není MIDI Studio k zahození.

Registrační poplatek za MIDI Studio čini 40 USD; zkušební lhůta není uvedena. Program zabírá po instalaci na pevném disku asi 610 kB a firma JIMAZ jej nabízí na disketu č. 3,5HD-9942.

OK7HZ opět mezi námi

Ing. J. Hanzelka, OK7HZ, u zařízení KWM-1 (snímek je z roku 1959 z knihy H+Z „Obrácený půlměsíc“)

QSL-jíšťek za spojení se stanicí OK7HZ/ZA

Slavnostní okamžik: navrácení koncesní listiny OK7HZ. Zleva Ing. J. Hanzelka, OK7HZ, J. Šubrt, OK1DXZ, a předseda ČRK Ing. M. Prostecký, OK1MP

Před téměř čtyřiceti lety přinášel časopis Amatérské radio pravidelně podrobné informace o rádiovém a elektrickém vybavení expedic, pořádaných českými cestovateli - spisovateli Ing. Jiřím Hanzelkou a Ing. Miroslavem Zikmundem. Starší z našich čtenářů si jistě vzpomenou a možná opráší ve své sbírce některý z QSL-listků OK7HZ.

Pro ty později narozené přiběh OK7HZ stručně zrekapitulujeme, neboť zůstává nejen stále aktuální, ale i poučný.

Ing. Jiří Hanzelka jako radioamatér pracoval původně pod posluchačským číslem OK-RP-3636, později jako OK2HZ v tehdejším Gottwaldově.

Při svých cestách s Ing. M. Zikmundem v letech 1959 až 1964 používali speciálně upravené vozy Tatra 805 s přívěsy, vybavené dnes již legendárními americkými transceivery Collins KWM-1, určenými jednak pro spojení mezi vozidly v pásmu 25 až 26 MHz, jednak pro spojení s radioamatéry z celého světa v pásmech 14, 21 a 28 MHz provozem SSB i CW. Na střechách vozů byly instalovány vertikální antény typu Heli-Whip HW3 (podrobný popis antény viz AR A12/1958), na přívěsech byly namontovány devítimetrové teleskopické stožáry, které při stacionárním provozu nesly třípásmové otocné beamy. Oběma protagonistům

byly přiděleny speciální volací znaky: OK7HZ a OK7ZH.

Trasy expedic H+Z vedly mnoha zeměmi, které dodnes zůstávají nebo do nedávna ještě byly radioamatérskými raritami (Albánie, Turecko, Irák, Jordánsko, Pakistán aj.) a stanice OK7HZ iomeno příslušný prefix z nich navázala tisíce radioamatérských spojení. Expediční rádiový provoz na konci 50. let se s tím dnešním samozřejmě nedá srovnávat. Nejenže byl menší pile-up (ani se tak ještě nejmenoval), ale QSL-agenda byla vyřizována bez problémů přes QSL-byra a hlavně zdarma - nikdo od nikoho nežádal žádné IRC kupóny či dolary za potvrzení radioamatérského spojení.

V těch dobách (a v zavřelých zemích), kdy se ještě nikomu ani nesnilo o výmožnostech organizace CEPT, pochopitelně nebylo snadné všude získat koncesi k vysílání a také se to občas nepodařilo. Na indických hranicích v roce 1960 dokonce byli H+Z přinuceni radiostanice z automobilů demontovat a odeslat do ČSR, pokud hodlali pokračovat v naplánované cestě.

Netrvalo dlouho a oba cestovatelé se pomalu začali stávat nepohodlnými nejen v Indii, ale i ve své vlasti, neboť při svých cestách viděli mnoho věcí, které měly zůstat zamíljeny. A když se H+Z postavili vahou své autority proti

okupaci Československa v srpnu 1968, bylo jim znemožněno dále cestovat i publikovat a jejich radioamatérské koncese byly zrušeny.

Český radio klub (ČRK) společně s Českým telekomunikačním úřadem (ČTÚ) se nyní postaral o navrácení volací značky OK7HZ Ing. J. Hanzelkovimu. Kromě koncesní listiny, členského průkazu ČRK a drobné radioamatérské literatury dostal OK7HZ darem od svého přítele Járy, OK1DXZ, balík tiskáren, jež všechny využitelné QSL-listky se značkou OK7HZ a s emblémem OK-DX nadace, jejímž byl OK7HZ jmenován čestným členem.

Značka OK7HZ tedy již opět nepatří minulosti. Její držitel kromě toho, že se připravuje na její aktivaci, pracuje nyní také na tom, aby zůstala zachována dokumentace expedic H+Z včetně jejich radioamatérské části (logy, QSL-listky). Můžeme se tedy těšit na slyšenou na pásmech i na shledanou ve zlínském muzeu, kde by měla být expozice H+Z instalována.

-dva

